

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 5 september 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Deze vergadering, dat is goed nieuws. We hebben nog wat technische strubbelingen, maar volgens mij wordt daar hard aan gewerkt. Totdat het is opgelost ben ik weliswaar in het echt uw voorzitter. Maar op het scherm, geloof ik, niet. Nee, op het scherm niet, maar ik ben het wel. Goed, we gaan beginnen. Ik heb een bericht ontvangen van de heer Van Rijssenbeek, die komt iets later. Hij komt wel, maar hij zal er rond een uur of 6 zal hij er zijn.

De heer ...: Meneer Koen komt wat later.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog berichten van verhindering? Meneer Sepers.

De heer Sepers: Mevrouw Woel zal er niet zijn.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Sepers. Staat genoteerd. Verder geen berichten van verhindering?

De heer ...: Wel van vermeerdering, voorzitter. Een bericht van vermeerdering, af en toe zal mijn schaduw hier plaatsnemen en ik weggaan.

De voorzitter: Als u zich kunt vermenigvuldigen, dan staat dat u in uw goed recht. Goed, er gaat zo meteen een aantal lijsten rond. Het zijn er veel, heb geduld, ik ga er even doorheen. Er gaat een lijst rond voor aan- of afmelding voor de raad, markt duurzaam en maatschappelijk verantwoord inkomen, dat dat op 12 september van kwart over ... Dat zeg ik ook. Inkopen zei ik eigenlijk niet. Ik ben nog geen voorzitter, dus ik mag nog fouten maken. Verantwoord inkopen op 12 september van kwart over 6 tot kwart over 7. Dan gaat er een lijst rond voor aan- of afmeldingen voor de presentatie die op 16 september van 6 tot 7 wordt gegeven over software, die helpt om inzicht te bieden in de online wereld van prostitutie en mensenhandel. Het dark net en applicaties als telegram weblink. Dan gaat er nog een lijst rond voor dinsdag 24 september, dan vindt er namelijk een zo genaamde meet bijeenkomst plaats met de wijkraden en wijk- en stadinitiatieven. Die bijeenkomst vindt plaats in de aula van de scholengemeenschap vanaf 7 uur. En die lijst gaat ook rond, het is wel fijn, u mag natuurlijk gewoon komen. Dat geldt ook voor de bewoners, maar het is wel fijn als wij een indicatie hebben van hoeveel raadsleden daarbij zijn. Dus graag even aanmelden. Voor de voorbereiding van deze meet & share willen de organisatoren van de avond op maandag 9 september aanstaande graag met u in gesprek van 6 tot 7 hier op het Stadhuis. Dus zet ook dat nog even in de agenda. Ik zie niemand meeschrijven, dat is een beetje jammer. Het is toch wel fijn als u dan allemaal aanwezig bent. Tevens wil ik hierbij een oproep doen om u op te geven voor de gastheren en dames voor de open monumenten dag op 14 september. Hier gaat ook een lijst voor rond. En nog even een kleine bij zijde, er is een tentoonstelling over Haarlem hier beneden in de Rifter. 100 jaar vrouwenkiesrecht. En die gaat geopend worden op 12 september tussen half 8 en 10. Dus het is ook leuk als wij daar in ieder geval als vrouwen daar vertegenwoordigen, mevrouw De Raadt, dat zou fijn zijn. Ik ben er zelf ook bij. Ook de heren mogen komen, of was dat niet uw vraag? Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, een verzoek, want ik had het al de afgelopen wijkraad over dat heugelijke feit van meet and share. En toen werd mij wat dingen gevraagd, ik denk: ik zoek het even op de website. Maar ik vond

het vrij moeilijk te vinden. Zou het prominent aan het begin van Haarlem.nl pagina komen te staan dat we deze democratische dag mee mogen maken op 24 september.

De voorzitter: Ik vind het een hele goede suggestie, ik weet niet of het kan. Maar aan mij zal het niet liggen. En bij deze is het genoteerd door de griffie en die gaat ook haar stinkende best doen, zo is het. Mooi.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: De agenda, kan die conform worden vastgesteld? Ja. Zijn er nog opmerkingen over het ...
Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, toch nog een nabrander. Het is gewoon een open vraag hoor aan de commissie, maar ik sprak net de burgemeester, die is portefeuillehouder van de bezwaarschriftencommissie. En we zouden ook nog een ander gedeelte van de bezwaarschriftencommissie, namelijk de vergoeding en de verordening, zouden we bespreken. En ik dacht: misschien is het handig om dat samen te doen met het jaarverslag. En dat zou dan of volgende maand zijn of die maand erop. Maar het is een open vraag, het zou misschien wat efficiënter zijn.

De voorzitter: Ja, kan. Nu heeft het op zich, die onderwerpen hebben op zich niet zo heel veel, behalve dan dat het hetzelfde onderwerp is, maar die vergoedingen die staan niet in dat jaarverslag. Of ten minste, dat maakt geen deel uit van die bespreking. Het staat wat mij betreft los genoeg van elkaar om dat los te kunnen bespreken, maar het staat wat mij betreft los genoeg van elkaar om dat los te kunnen bespreken. Maar als de commissie daar anders over denkt.

De heer ...: Ik vind het een heel goed voorstel van mevrouw De Raadt. Ik had het als rondvraag aan de burgemeester: wanneer komt de verordening aan de orde. Want die is op de raad van 29 mei is die bespreking vervallen op voorstel van mevrouw De Raadt. Dus ik vind dat prima om het samen met het jaarverslag te bespreken volgende maand.

De voorzitter: Dat wordt dan waarschijnlijk niet volgende maand, maar dat wordt dan november. Want ja, de heer Wiene is niet aanwezig in oktober, vandaar.

Mevrouw De Raadt: Ik vind het ook goed om het jaarverslag wel nu te bespreken hoor, het was gewoon meer in het kader van de efficiëntie, meer niet.

De voorzitter: Er is op zich vanavond genoeg tijd om ook het jaarverslag te bespreken. Dus als wij het risico niet willen lopen dat het de volgende keer ergens weg gemoffeld wordt aan het eind van de vergadering, dan kunnen we het net zo goed nu bespreken. Maar ik ben misschien te sturend, zeg het maar. Gaan we het behandelen, mag ik handen zien voor mensen die het vandaag willen behandelen. 1, 2, 3, 4, 5, nou. Het is 5 om 5. Goed, ik ga het nog een keer vragen, gezien het feit dat stemmen staken. Wat gaan we doen: gaan we het vandaag bespreken of gaan we het naar november verschuiven? Ik wil nog een keer handen zien. Jij verandert naar november. Goed, het wordt november. Het onderwerp, en dat is agendapunt, voor de kijkers en luisteraars thuis, dat is onderwerp agendapunt 14 wordt doorgeschoven naar de vergadering van november. Dat gaat over het jaarverslag 2018 commissie bezwaarschriften. Om tegelijkertijd behandeld te kunnen worden met het onderwerp waar mevrouw De Raadt het over had, en dat gaat over de vergoedingen van de leden van deze commissie. Goed, en die voegen we daar dan gewoon bij. Dan maken we een grote gezellige bezwaarschriften agenda van. Prima.

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: De inventarisatie van de rondvraag. Ik heb een aantal rondvragen binnengekregen. Jouw Haarlem inzake de stedentolk gebarentolk, dat is een rondvraag voor de heer Botter. Die is ook genoteerd. De heer Sepers voor de burgemeester inzake de toezegging. Zegt u het zelf maar even, meneer Sepers.

De heer Sepers: Nou, dat gaat in mei heeft wethouder Meijs het namens de burgemeester toegezegd dat de gemeente initiatief zou nemen om met cafébazen, bewoners en politie een nieuw initiatief te nemen om de overlast na sluitingstijd in de horeca, om die aan te pakken. Maar ik heb nog helemaal niets gehoord dat er iets in de gang gezet is.

De voorzitter: Duidelijk. Oké, dus dat is een rondvraag voor de heer Wienen. Nog een rondvraag voor de heer Wienen van de heer Linder. Wilt u zelf toelichten waar die over gaat?

De heer Linder: Over het gratis trouwen in deze gemeente, waar wij bovenaan staan met de wachttijden. Ik heb eigenlijk drie vragen daarover, dan zijn het drie rondvragen of hoe kunnen we het doen.

De voorzitter: We hebben de neiging om alles te bundelen hier, dus we bundelen ook deze rondvraag tot een grote gezellige rondvraag. En ik weet niet of u snel wilt trouwen.

De heer Linder: Dat gaat hier toch niet lukken.

De voorzitter: Er ligt nog een rondvraag van Trots Haarlem, voor Jos Wienen, inzake criminaliteit. Wilt u die toelichten, meneer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja, de vraag is waarom wij in de krant moeten lezen dat de criminaliteit toeneemt en niet bijvoorbeeld dat wij dat als actieve informatieplicht krijgen. En hoe zit het met de getallen van handhaving? Want in de krant wordt alleen over politiegetallen gesproken. En handhaving heeft natuurlijk ook nog heel veel getallen.

De voorzitter: Goed. En dan is er nog een rondvraag van de heer Garretsen voor de heer Wienen.

De heer Garretsen: Die is dus komen te vervallen, want die ging over wanneer de verordening op de bezwaarschriften zou worden besproken. Dat wordt in november.

De voorzitter: En u kunt geen andere rondvraag verzinnen, dan laten we het hierbij. Er is een aantal mededelingen. Zijn er nog mededelingen? Ja, meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, er zijn ook nog andere rondvragen bij Trots Haarlem. Ik kondig het maar aan, een rondvraag over de kermis. Omdat we natuurlijk met het systeem werken dat als er insprekers zijn, dat mensen vragen stellen en ze dan geen antwoord mogen krijgen. Dus dan stel ik die vragen, dan weet u dat alvast. En de vraag, maar die kan misschien bij Haarlem-New York, wanneer worden we nu stedenband met New York? En over het ingekomen informatieplicht over die wijkraad, zijn dat alle stukken die bekend zijn? Want bij ons zijn er meer stukken bekend dan hier op dit lijstje worden genoemd. En heeft dat een bepaalde reden dat die niet genoemd worden?

De voorzitter: Ik kan geen antwoord geven. U bent op de hoogte van het feit dat twee van uw onderwerpen, twee rondvragen, gaat over onderwerpen die vandaag ook behandeld gaan worden. Is het dan niet logischer om ze tijdens die behandeling te stellen?

De heer Van den Raadt: Dan weet u in ieder geval dat ik die vragen heb, dan kunt u mij helpen herinneren.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Ik had een rondvraag aan de burgemeester eigenlijk ook over een van de onderwerpen die trotsheid aanhaalt, namelijk de wijkraad Slachthuizenbuurt. En eigenlijk de vraag, ik krijg geluiden dat die nog volop actief is en hij wordt nu opgeheven. Dus ik wilde eigenlijk vragen of die geluiden ook bekend zijn bij de burgemeester en hoe dat zit, of dat definitief is de opheffing, of hij er misschien nog een keer naar kan kijken.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Van Kessel. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik dacht dat de heer Botter over de wijkraad ging?

De heer Botter: Ik wil daar wel iets over zeggen. Dank u wel, dat komt natuurlijk niet zo vaak in deze commissie, dus graag dan aan deze wethouder als die daar goed belegd is.

De voorzitter: Dan gaan we nu over naar ... O, we hebben nog een nabrander van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, misschien moet ik het een punt van orde noemen. Ik wilde eigenlijk voorstellen om het punt, niet zo zeer wijkraad Slachthuisbuurt, maar in het algemeen is voor te stellen om over het democratische proces, en hoe worden mensen gekozen in een wijkraad, maar ook zeker in een dorpsraad. Omdat mij meerdere geluiden binnenkomen dat dat toch niet helemaal op democratische manier gaat. Dat we eens een keertje goed vaststellen in commissie: hoe willen wij nou graag dat zoiets belangrijks als een wijkraad of een dorpsraad ons van informatie kan voorzien, de mensen kan vertegenwoordigen en dat soort dingen. Dat het gewoon eens en voor altijd duidelijk is.

De voorzitter: Misschien wil de wethouder daar zo meteen ook nog even op reageren. We hebben een aantal mededelingen van wethouder Botter. Ik stel voor dat u uw mededelingen doet en gelijk ingaat op de vragen die nu voorliggen van de aanwezigen.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik heb een drietal mededelingen. De eerste is dat we er vanuit het facilitair er van alles aan doen om te proberen dat de vergadersystematiek, zowel hierboven als beneden, dat dat op een goede en ordentelijke manier kan plaatsvinden en dat daar ook een aantal maatregelen zijn genomen tijdens de zomer. Niet zo zeer die geld kosten waar ik bij u van tevoren had moeten komen om een krediet aan te vragen. Er is helaas nu iets anders misgegaan. Er is iets aanbesteed zonder dat de Europese aanbestedingsregels daar in acht zijn genomen. En daar zal ik u over informeren en ook aangeven hoe dat zo heeft kunnen gebeuren. Een ander punt betreft dat we vanavond eigenlijk zouden gaan praten over in ieder geval de follow up van het rekenkamerrapport over ICT en persoonsbeveiliging. Dat is doorgeschoven naar de volgende vergadering, maar ik acht het wel van belang om een mededeling te doen die daaraan gerelateerd is. Het zal een aantal van u bevestigen in het beeld zoals dat al bij u bestond. Ik was tijdens de behandeling van de commissievergaderingen over dit onderwerp nogal optimistisch. Ik heb u ook daarin een aantal dingen gezegd van dat er al een aantal dingen aan het oplossen waren. Dat klopt ook, maar

inmiddels is onze nieuwe security officer van start gegaan. Die heeft natuurlijk alle processen intern nog eens flink onder de loep genomen. En het blijkt dat er op een aantal terreinen, naast de punten die door de rekenkamer zijn geconstateerd, ook nog andere punten zijn geconstateerd. Over sommige dingen kan ik niet dieper ingaan vanwege de technische kwetsbaarheid. Maar ik wil daar wel graag in relatie tot volgende vergadering met u over te komen spreken. Er zijn ook al meteen een aantal maatregelen genomen en ik zal ook bij de begrotingsbehandeling met voorstellen komen om in ieder geval op een aantal terreinen extra capaciteit in te plannen. Omdat dat wel heel erg belangrijk en nodig is. Mede gelet ook op een aantal ontwikkelingen die we in de rest van de wereld zien. Misschien heeft u tijdens de vakantie ook berichten gehoord over Texas en over andere gemeentes in de Verenigde Staten. Maar het is belangrijk dat we op dat punt nog een aantal stappen gaan zetten en ik zal u daar ook over informeren. Ik wil nog even afwachten of ik dat in de openbaarheid doe, want daar bent u natuurlijk heel groot voorstander van net zoals ik, of dat we dat misschien voor een deeltje moeten doen in de vertrouwelijkheid. Want daar zou ook aanleiding kunnen zijn, maar dat zal ik de komende weken verder met de afdeling en de nieuwe SO verder bespreken. Een ander punt waar ik een mededeling over wil doen is dat we vorige week het democratiefestival hebben gehad. Dat is op zichzelf een heel erg, naar mijn idee, positieve bijeenkomst geweest. We zijn vanuit de gemeente Haarlem met een kleine 30 vrouw en man richting Nijmegen getogen, hebben daar interessante ervaringen opgedaan en zullen dat in het uitwerkingsprogramma voor de nieuwe democratie ook meenemen. En mevrouw Van den Raadt, we zullen zorgen dat dat niet extra geld hoeft te kosten. Dan wat betreft de vragen die gesteld zijn. Volgens mij heb ik proberen duidelijk te maken bij de behandeling van het programma nieuwe democratie dat we natuurlijk ook heel nadrukkelijk kijken naar de rol en de functie van de wijkraden, ook als het gaat over democratisch gehalte. Juist daarom willen we kijken of we met een aantal experimenten rondom loting kunnen plaatsvinden, zodat je meer het gevoel krijgt dat het ook representatief is. Maar we zitten natuurlijk in de discussie, ook met de bestaande wijkraden, van hoe we ze verder kunnen ondersteunen en ook kunnen zorgen dat die representativiteit wordt vergroot. En dat is ook straks als actiepoint in het uitwerkingsprogramma nieuwe democratie aan de orde. En mijn voorstel zou zijn om de vragen, die meneer Van den Raadt heeft, het is ook zo lastig, mevrouw De Raadt, meneer Van den Raadt, ja, geen familie van elkaar, dat we die ook zullen meenemen in het uitwerkingsprogramma, zodat we daar nog eens goed over die representativiteit komen te spreken en wat we daar ook mee gaan doen. Dan de kwestie van de wijkraad Slachthuisbuurt. Er was ten tijde van het onfortuinlijke overlijden van de vorige voorzitter en bestuurder van de wijkraad Slachthuisbuurt een nieuwe wijkraad opgestaan die zichzelf min of meer benoemd had. Daar blijkt dat dat toch niet zeg maar altijd het representatieve geluid vertegenwoordigde van de Slachthuisbuurt en daardoor zijn er drie dames opgestaan die zichzelf als vertegenwoordigers van de wijkraad hebben opgeworpen. Die hebben wel mandaat, die zijn wel officieel gekozen. Maar we kunnen pas, begrijp ik, ervanuit gaan dat ze worden benoemd als die andere officieel is ontbonden. En dat is de reden waarom dat nu zo gaat zoals het gaat. En dat wordt gewoon nu uitgezocht om te kijken of dat allemaal ook ordentelijk verloopt. En of het met de wijkraad, die dan nu aangeeft van: wij zijn de legitieme partij, of dat dan ook werkelijk zo is. Iets vergelijkbaars hebben we natuurlijk mee te maken gehad in Spaarndam, waar ook naast de bestaande dorpsraad ook weer een andere club is gekomen. En ik vind het wel van belang dat we gewoon heel helder krijgen, op een gegeven moment, met wie doen we nou zaken, met wie praten we en hoe zorgen we nou ervoor dat we met de juiste personen om tafel zitten, die zeggen de buurt of de wijk of het dorp te vertegenwoordigen. Dus daar kom ik op terug.

De voorzitter: Wethouder, een kleine tussenopmerking van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Een hele kleine. Eigenlijk wat ik vervelend zou vinden is op het moment dat er een aantal mensen actief zijn, goede dingen doen voor de buurt, en door een proces zoals dit eventueel uit het veld

geslagen zouden zijn en zeggen: hier hebben wij geen zin meer in. Dan zouden ze in dat proces wat eraan komt, zou u willen kijken of u kunt proberen om die partijen ook bij elkaar te houden, zodat zo veel mogelijk van dit soort diensten voor de Slachthuisbuurt gewoon doorgaan. En daar in ieder geval met een positieve grondhouding in te gaan staan.

Wethouder Botter: Een positieve grondhouding is er altijd. Ik probeer ook zo veel mogelijk bemiddelende mediator achtige rol hierin te nemen. Punt is alleen wel dat, en ik zeg niet dat dat hier het geval is, maar mocht het geval zijn dat er soms mensen zich een bepaalde positie toe eigenen en dat dat niet helemaal goed verloopt, dan moeten wij ook daaruit onze consequenties trekken. Maar nogmaals, ik zal daar bij u op terugkomen van hoe wij hiermee omgaan. En ik denk dat het goed is om dit soort dingen ook te bespreken bij het uitwerkingsprogramma van de nieuwe democratie.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, als het mag ook heel klein aanvullend. Want mij bereikten berichten dat er wij de wijkraad Planetenwijk, dat daar een grenscorrectie heeft plaatsgevonden. En nou ja goed, dat heeft die wijkraad daar is geloof ik wel de deuren langs gegaan, et cetera. Maar misschien is het handig dat als alles dan nog een keertje naar ons terugkomt, dat er dan ook een soort kaartje bij zit van: waar zitten nou de verschillende wijkraden, wat zijn precies de grenzen? En ook: welke wijkraden zijn actief en welke niet? Zodat een burger dan exact zou kunnen opzoeken van: waar hoor ik bij en wie kan ik benaderen als ik me daar wil aansluiten. Is dat mogelijk?

Wethouder Botter: Dat is zeker mogelijk. En er zijn nu ook situaties dat sommige wijkraden boven regionaal willen gaan opereren, omdat ze vinden dat de wijkraad, de desbetreffende wijkraad, nog onvoldoende in staat is om de belangen te behartigen. Nou, ik denk dat we daarvoor wel moeten waken. Omdat we daarvoor natuurlijk ook de gemeenteraad hebben. Die gaat over het afwegen van belangen die een wijk overstijgen. En natuurlijk ook de dingen die in de wijk gebeuren, maar ik bedoel te zeggen als het gaat over belangenbehartiging en vertegenwoordiging van burgers die daar wonen. Ik denk dat we met een tussenlaag heel erg moeten oppassen, want dan wordt het voor ons allemaal heel erg onoverzichtelijk. Ik weet niet of die grenscorrectie daarop betrekking heeft, want ik kan niet herinneren dat wij officieel een grenscorrectie of zo hebben aangebracht. Maar dat kan wel in de hoofden van mensen leven. Dus ik zal zorgen dat u ook een actueel lijstje krijgt gewoon van hoe het op dit moment ervoor staat van in welk gebied we wel een wijkraad hebben, want we hebben niet eens in elke wijk een wijkraad. Waar een gekozen wijkraad zit en hoe we daar verder mee omgaan en hoe de grenzen lopen. Dus daar kom ik bij u op terug. Dat is niet volgende commissie, maar dat wordt waarschijnlijk in de decembervergadering. Tenslotte, ja, even over die tolk. Er was een vraag gesteld over de tolk. Ik geloof dat die bij Trots vandaan kwam. O, bij Jouw Haarlem. Daar is de vraag met name van: kunnen we het zo inrichten dat onze website gebruik maakt van de toegankelijkheid van technieken, zodat iemand die blind is of slechtziend ook gesproken tekst te horen kan krijgen. Volgens mij moet dat met sommige devices al mogelijk zijn, maar ik zal daar voor u uitzoeken. Want die technische antwoorden heb ik niet paraat, dus daar kom ik bij u op terug. Maar volgens mij moet het mogelijk zijn om tekst die je op je beeldscherm als platte tekst krijgt ook al te laten uitspreken via de computer. En volgens mij doen wij daar ook al aan mee, omdat we dat ook als een voorgeschreven iets hebben om onze informatie toegankelijk te laten zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog aanvullende vragen? Nee, het is een mededeling.

De heer ...: Ja, maar ik zou toch willen verzoeken om dat stuk van de duidelijkheid van hoe verkiezingen bij een wijkraad gaan, om dat dan misschien niet in het algemeen van december mee te pakken maar gewoon eerder duidelijk en kenbaar te maken. U moet het waarschijnlijk ergens op een plank hebben staan, anders gaat het gewoon nog bij vele meer wijkraden mis ben ik bang, en in dorpsraden.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ik denk dat dat juist een integraal onderdeel is van onze hele nota nieuwe democratie en de uitwerking daarvan. Juist omdat dit een onderwerp is wat heel gevoelig ligt en waarbij de vraag over representativiteit eigenlijk ook wel de aanleiding was om te gaan praten met de wijkraden. We hebben nu twee wijkraadconferenties hebben we gehad, ik dit wel met hun ook verder tot een goed einde wil brengen. En wij hebben nog een bijeenkomst gepland ergens, we hebben die meet en share, die hebben we over twee weken. Maar daarna wil ik nog een keer met die wijkraden heel expliciet over dat thema representativiteit praten. En dat heb ik ook met hun als zodanig afgesproken. Ik verwacht niet dat we tussendoor nog ongelukken zullen gebeuren. En ik vraag uw begrip om mij even de tijd te geven om dit goed uit te werken.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Er volgen ook nog een paar opmerkingen van wethouder Snoek. Dank u wel, wethouder Botter. Ja, volgens mij wel. Welkom, wethouder Snoek, u had een mededeling inzake de huisvesting van Cosensis en de terugkoppeling van de aandeelhoudersvergadering van Werkpad. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, zoals afgesproken, hè. Dan kan ik eerst even stellen wat ik namens u in verschillende gremia doe. Ik heb een aandeelhoudersvergadering gehad van Werkpas Holding B.V.. Daar zijn twee thema's aan de orde gekomen waarover ik u graag informeer. Een is dat de belastingdienst nadere eisen stelt ten aanzien van de vennootschapsbelasting, wat ertoe leidt dat we voor Werkpas Holding B.V. ook een raad van commissarissen moeten instellen. En we zullen met een informatienota daarover nader informeren over de wijze waarop dat dan moet gebeuren. Verder is daar ook gesproken over de tussentijdse stand van het financieel resultaat. Men verwacht voor de periode, voor het eindbeeld voor 2019 een negatief resultaat, als gevolg ook van de ontwikkelingen bij perspectief en het wegvallen van de E6 subsidie daarop, daar bent u eerder over geïnformeerd. En we hebben afgesproken daarover snel een gesprek te beleggen samen met de raad van advies van Perspectief om te komen tot een visie op: hoe verder met Perspectief? En dan de tweede, huisvesting Cosensus hebben we hier ook vaak over gesproken. We hebben een algemene bestuursvergadering gehad. Zoals ik u toegezegd heb, heb ik eerder in het proces ook opties in Haarlem naar voren gebracht. Een van die opties heeft ook de top 3 gehaald, maar niet de eerste plek. Dat betekent dat het algemeen bestuur nu gekozen heeft voor een locatie buiten Haarlem die als eerste uitgewerkt zal worden. Het ligt op de gemeentegrens van Beverwijk, dat wou ik u nog vertellen. En mogelijk in het proces dat deze nog afvalt en dat Haarlem wel weer in beeld zou kunnen komen. Maar in ieder geval vanuit Haarlems bezien op dit moment niet.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Meneer Cijfers, het is echt niet de bedoeling dat op een mededeling gereageerd wordt. We kunnen alleen maar zeggen: jammer voor Haarlem en fijn voor de gemeente Velzen. In dit geval, denk ik. Nou ja, dat is volgens mij een beetje die kant op. Goed, we gaan door.

De heer ...: Voorzitter. Moet ik dan iets agenderen als rondvraag voor de volgende keer, als ik een klein vraagje aan de wethouder heb.

De voorzitter: Ja. Goed, zo hebben we dat bedacht.

5. Agenda komende vergadering(en), actielijst en jaarplanning

De voorzitter: Wat betreft de volgende vergadering, ik heb het al even laten vallen, de heer Wienen is in oktober helaas afwezig vanwege verblijf en verplichtingen elders in het buitenland. Dat betekent dat de agendapunten, waar zijn aanwezigheid absoluut gewenst is, die zullen doorgeschoven worden naar november. En dat geldt ook voor het onderwerp waar we het net over hebben gehad, de behandeling van de verklaring gaat ook naar november, omdat de uitkomsten van de risicoanalyse nog niet kunnen worden meegenomen als het in oktober plannen. Daar is wat meer tijd voor nodig, dus die wordt ook verschoven naar 14 november. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de heer Wienen is burgemeester van Haarlem. Op welke wijze gaat die de belangen van Haarlem in het buitenland behartigen, wat gaat die daar doen?

De voorzitter: Ik denk dat dat een vraag is die u hem zelf moet stellen, want dat weet ik niet. Ik heb niet zijn agenda.

De heer Garretsen: Ik vind dat wel erg belangrijk. De burgemeester van Haarlem hoor bij de commissievergadering van de commissie bestuur aanwezig te zijn, tenzij die goede argumenten heeft. En dan zou ik het beleefd en fatsoenlijk hebben gevonden dat u nu die informatie heeft om die argumenten mede te delen.

De voorzitter: Ik verwacht meneer Wienen nog hier ter plekke, dus misschien kunt u hem dan die vraag stellen. Eens even kijken. De volgende vergadering is 3 oktober. Tot nog toe is aangekondigd dat het onderwerp ter advisering krediet en huisvesting van de organisatie, krediet en huisvesting organisatie. En nu is een van de onderwerpen die ook was aangeboden voor oktober wordt ook doorgeschoven naar november, dat gaat over project Lely, over de ondermijning. Dus dat gaat in ieder geval in verband met de afwezigheid in oktober van de burgemeester, gaat dat doorgeschoven worden naar november. Ik hoop dat u de lijst met de ter kennisname ingekomen stukken heeft bestudeerd. En zijn er nog stukken die dan geagendeerd moeten worden voor de komende vergadering van oktober? Daar is nog best ruimte. Meneer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel. Drie onderwerpen. Een, het jaarverslag klachten 2018, dat lijkt met interessant en daar staat ook interessante informatie in die ook op een aantal punten tot vragen leidt. Twee, zou ik willen voorstellen dat de artikel 213a onderzoeken, erfgoedbeleid en betrouwbare informatie over duurzaamheid. Vergezeld van een college opvatting daarover dat we die ook een keer bespreken. Want ik vind hem een beetje vreemd, dat die 213a onderzoeken zomaar verdwijnen.

De voorzitter: Even een interruptie van de voorzitter. Dat onderwerp is voor de commissie ontwikkeling. En dat staat weliswaar bij ons op de ter kennisname ingekomen stukken, maar dat hoort eigenlijk in de ontwikkeling thuis. Die is daar ook geagendeerd inmiddels. En de rekenkamer komt met een adviesbrief over dit onderwerp. Dus dat wordt al behandeld, maar dan in die commissie

De heer Sepers: Dat wist ik niet, maar bij deze. Een derde is, er zijn bij de ingekomen stukken jaarverslagen van onze deelnemers, Spaarnelande, SHO en Paswerk. We hebben al eens in een voorbereiding van een RKC-onderzoek naar de deelnemingen geconstateerd dat er eigenlijk te weinig over onze deelnemingen gesproken wordt. En ik zou willen voorstellen om die drie jaarverslagen onder een agendapunt te agenderen, om daar met de aandeelhouder in dit geval over van gedachten te wisselen.

De voorzitter: Wat vindt de commissie van dit voorstel? Kan iedereen zich daarin vinden? Ja, ik zie knikkende hoofden. Dank u wel, meneer Sepers, die wordt geagendeerd. Meneer Garretsen, u had ook nog een punt? Prima. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, Haarlem marketing is volgens mij niet een BV waar wij daadwerkelijk een direct aandeel in hebben, maar ze zitten wel in ons gebouw. En nou ja, goed, ik wilde hem toch al een keer agenderen, dus misschien zou een jaarrekening hierbij kunnen in het kader hier van de efficiëntie.

De voorzitter: Dus bij die agendapunt wilt u het jaarverslag van Haarlem Marketing bijvoegen om het dan te hebben over deze organisatie.

Mevrouw De Raadt: Ja, en misschien hebben we daar wel een aandeel in hoor, dat weet ik eigenlijk niet eens zeker.

De voorzitter: We gaan dat even, we laten het u weten. We gaan daar even over in overleg, het is nog een beetje onduidelijkheid of het in deze commissie hoort of in de commissie ontwikkeling. Maar mocht het in deze commissie horen omdat het over de organisatie gaat, dan koppelen we dat even terug en dan wordt het geagendeerd. Als het kan, dan doen we het. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Onze fractie zou graag de toezegging van de burgemeester om thuisloos te agenderen. En dan met name om te weten hoe het in de toekomst gaat. Dus vooral, is het zeg maar een weergave van wat er tot nu toe gebeurd is en wat er in andere steden gebeurt. Daar zijn nog allemaal ontwikkelingen. En de vraag is eigenlijk van: wat doet Haarlem met die ontwikkelingen en wanneer komen we daar weer over te spreken?

De voorzitter: Dat is 2.3, het onderwerp op de lijst. Is iedereen het daarmee eens? Ja, prima, staat genoteerd. Dank u wel. Even kijken hoor. We gaan het hebben over ... Neem me niet kwalijk.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

6. Aanbesteding accountant - vaststellen programma van eisen en (weging van) gunningscriteria

De voorzitter: Goed, we gaan beginnen met de daadwerkelijke vergadering. We hebben een aantal adviespunten. Het eerste adviespunt is agendapunt 6: aanbesteding accountant, vaststellen programma van eisen en weging van gunningscriteria. Wij hebben gevraagd aan de voorzitter van de auditcommissie, Sascha Snijders, om hier aanwezig te zijn. En zij wordt met glans vervangen door de heer Smit, die heeft zich aangeboden om haar te vervangen hierin. Dus die doet even een korte inleiding. De wethouder heeft besloten om het geheel vanuit deze positie gaande te slaan, omdat het uiteindelijk een aangelegenheid is van de raad zelf. Dus meneer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dat doe ik als lid, als de klok even uit mag. Prima, dan tellen we tijd even bij als het nodig is. Als lid nogmaals van de auditcommissie, mevrouw de voorzitter, vervang ik de voorzitter. We hebben ons in gezamenlijkheid met de afvaardiging van de accountantscommissie van Zandvoort en onze eigen auditcommissie gezet aan de taak om de aanbestedingsbrief te maken. Ik ga het stuk niet voorlezen voor jullie, maar er zitten een aantal uitsluitingen in en een hele rits met eisen. Overigens, als er een specifieke vraag zou komen, dan kijk ik wel even in de richting van meneer Jonker, dat mag wel, maar die hoop ik te voorkomen. Want we hebben al eerder over dit thema gesproken. Erg goed is denk ik om even stil

te staan bij het laatste deel van de toelichting bij het raadsstuk. En dat is de puntenwaardering van de inschrijvingen, waar we nadrukkelijk ook duurzaamheid hebben meegenomen in de facetten die een accountant waar kan maken. In zijn werk en in zijn advisering. Heel belangrijk is dat wij ook punten geven voor de presentatie van de solliciterende inschrijvende accountants. Natuurlijk blijft het belangrijkste het plan van aanpak en voor de controle. Maar daarop zitten alweer een hele rits eisen waar ze aan moeten voldoen, in relatie tot communicatie met de raad, in relatie met de communicatie met de auditcommissie. De ambitie hebben wij, en meneer Jonkers, zo mag ik het toch zeggen, om meer dan een inschrijving binnen te halen. En dat is nog een kunst, waar we hopen dat we toch voldoende ruimte hebben geboden aan meerderen om in te schrijven, want het wordt een wat lastige dialoog als je maar een inschrijver hebt. Maar die risico's hebben een aantal gemeentes in het verleden zeker ervaren, dat feit. Aan jullie om te roepen dat het een gewogen stuk is, dat we in een aantal maanden, in een aantal sessies tot dit document zijn gekomen. En er zijn echt wel veel verfijningen op ingezet. Ik heb het gevoel dat dit de deur uit kan, eind van deze maand, en dat we hopelijk op 1 juli 2020 een nieuwe accountant hebben of een nieuw contract. Dat was even mijn toelichting, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Meneer Wim.

De heer Wim: Even een korte vraag aan het lid van de auditcommissie. Ja, ik zat even te denken, vicevoorzitter, lid van de auditcommissie. We hebben het inderdaad vaker gehad over de accountant aanbesteding, de evaluatie, et cetera. In een van de laatste gesprekken met de accountant kwam ook ter sprake de terugtrekkende trend van accountantskantoren om te werken voor gemeentes in het land. Heeft u bij het opstellen van de keuringscriteria ook rekening gehouden, of waarborgen ingebouwd, welke mogelijk maken dat die kantoren toch verleid worden om zich in grote aantallen in te schrijven.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dat grote getale, zeker niet. Ik denk dat het mogelijk is op grond van de eisen die zijn gesteld. Die zijn overigens niets op afgedaan om meerdere accountants binnen te halen. Dat zou je nog kunnen denken: doe maar soepel, dan krijg je er meer. Nee, wij zijn heel streng, ik vind zelfs extreem streng, geweest in onze eisen. Toch denken we dat het voor de middelgrote kantoren mogelijk moet zijn om hierop in te schrijven. Wij weten ook dat we in de toekomst vermoedelijk wel wat meer zullen moeten gaan betalen. We hopen even wel dat de optelsom van Zandvoort en Haarlem, als ik het goed zeg meneer Jonker, het toch voldoende attractief is voor meer dan een kantoor om hierop in te schrijven. Maar we weten het van tevoren niet.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Heel blij met het stuk en dat er ook aandacht is voor duurzaamheid en ook voor ethiek van inschrijvende accountants. Dan heb ik nog wel een vraag over eis 30. Wie is de formele opdrachtgever? Dat woord wat met een hoofdletter gespeld staat, die wijzigingen goedkeurt. Dus dat is een functie blijkbaar, maar die is verder niet uitgelegd. En er is ook geen regeling zeg maar opgenomen, misschien gaat dat buiten deze aanbesteding, wat er gebeurt als er financiële geschillen zouden ontstaan tussen Haarlem en Zandvoort, als we samen een accountant hebben. Wat is de visie van de auditcommissie daarop?

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Meneer Jonker, nu kijk ik even naar u. Want over de laatste vraag hebben we ons zeker gebogen. En de eerste weet ik niet. Dus nu kijk ik naar.

De heer Jonker: De laatste vraag is de meest eenvoudig te beantwoorden vraag. Dat zijn twee aparte opdrachten. Laten we zeggen, als ze straks worden weggezet en ook twee aparte contracten. Dus mocht er verschil van inzicht zijn tussen de accountant en Zandvoort, dan raakt dat niet Haarlem. Dat valt daarbuiten. En omgekeerd geldt dat uiteraard ook. Dus in die zin, echt onafhankelijk. Maar wel een geheel, want we willen dat het een accountant gaat doen. In zijn algemeenheid, wie is de opdrachtgever richting de accountant. Dat geldt zowel voor Haarlem als Zandvoort, dat is de raad. Alleen wie voert het in de dagelijkse praktijk uit? Dat zit zowel in Haarlem als Zandvoort auditcommissies tussen. En de volgende vraag is: wie doet daar dan weer het echte werk van? En daar zit een verschil in. Het is in Zandvoort belegd bij de griffier en in Haarlem is het belegd bij mij. En dat gaat uiteraard in nauw overleg met de voorzitter van de auditcommissies.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Jonker. Ja, meneer Rijbroek. Ja, dat was hem. Gaat uw gang.

De heer Rijbroek: Van Trots Haarlem even aan de auditcommissie, de heer Frans Smit, even een vraag. Ik draai hem om: is u al iets bekend van accountants waarom ze zo'n uitdaging hebben? Waarom ze wat minder geïnteresseerd zijn om zich in te schrijven bij gemeentes om dat te doen. En mijn tweede vraag is: is er een wettelijk kader wat zegt dat je om de zoveel jaar verplicht moet wisselen van accountant? Om eventueel, typeren voor het publiek thuis, vriendjespolitiek te voorkomen. Of belangenverstrengeling, om die kans kleiner te maken.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Als er gesouffleerd moet worden, dan doet meneer Jonker dat graag. Maar de accountantskantoren hebben met gemeentes een hele complexe taak, een heel complex veld van wetten waar ze aan moeten voldoen. Dat neemt constant toe, dat is voor de accountants gewoon a hell of a job. En gemeentes zijn niet de meest rijke betalers, dus in die zin zit er wat spanning tussen en loopt men niet te rennen voor gemeentes. Er zijn ook grotere prooien, die hebben de tak gemeentes afgestoten. En die zien meer heil in delen van bedrijfsleven. Dat is een. De tweede vraag ging over: zijn er wettelijke criteria die zeggen vriendjespolitiek, dat is voor iedereen begrijpelijk, of belangenverstrengeling zo klein mogelijk te houden. Zit die daarin opgenomen of moet je dat doen?

De heer Rijbroek: Je moet het doen. En de termijn, meneer Jonker, is ...

De heer Jonker: Ik denk dat het goed is om onderscheid te maken tussen de accountants en de partner die betrokken is. Want vriendjes ontstaat op persoonsniveau en niet op kantoonniveau. In de aanbesteding wordt gezegd bij de gemeentes op welk moment er rolatie moet plaatsvinden. Dus het contract gaat voor 4 jaar aan en dan kun je nog drie keer verlengen. Dat is de termijn die u zelf stelt. Dan kun je zeggen: bij publieke organisaties geldt niet dezelfde wet als beursgenoteerde onderneming. Bij beursgenoteerde ondernemingen geldt altijd dat na 7 jaar de partner moet wisselen. Dat geldt nog niet voor de publieke sector. Ik verwacht wel nog dat dat komt, maar zover is het nog niet. Maar uiteindelijk doet het er bij ons niet toe, want na 7 jaar wordt weer opnieuw aanbesteed en kun je ook opnieuw kijken of de nieuwe partner komt.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Jonker. Meneer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. In eerste plaats de auditcommissie hartelijk dank voor het vele werk. En daarmee kom ik ook meteen eigenlijk tot mijn hartenkreet als ik die documenten lees, dan constateer ik dat we eigenlijk met die enorme uitgebreide Europese aanbestedingen een beetje de weg zijn kwijtgeraakt. Enorme hoeveelheden punten die nagelopen moeten worden, ingevuld moeten worden et cetera. We kunnen niet anders, maar het is natuurlijk toch een horreur dat het zo uitgebreid is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Nog steeds als lid van de commissie. Wij willen niet anders. In deze verwachten wij niet in de aanbesteding dat er een Italiaans accountantskantoor in staat is om Nederlandse wetgeving voldoende na te komen. Maar met wat wij nu hebben gemaakt, daar zit geen overbodigheid in. Dit wilden wij presenteren, hieraan moet een kandidaat voldoen. Dus in die zin heeft het ons, mag ik dat zeggen, niet meer werk gekost, nee.

De heer Sepers: Nee, maar het proces als geheel is natuurlijk ongelooflijk ingewikkeld gemaakt in de loop der jaren. En dat is wel eens goed om bij stil te staan of dat altijd zo moet. Daar gaan wij niet over, maar dat is wel een van de nadelen van Europese aanbestedingsprocessen. En in die zin ben ik eigenlijk wel benieuwd of er een schatting is te geven van de hoeveelheid tijd en kosten die daar, zowel door het ambtelijk apparaat, als door de commissieleden hier en in Zandvoort aan besteed zijn.

De heer Smit: Namens heel de commissie is het vrij simpel, is het zeven keer een ton geweest geloof ik. Nee, wij zijn leden van de auditcommissie en de accountantscommissie van beide gemeentes. En wij doen dit belangen loos als raadslid, er zijn geen kosten aan verbonden. Uiteraard is er personele inzet gepleegd voor het maken van de documenten en voor de hele procesondersteuning van de auditcommissie en de accountantscommissie van Zandvoort. En daar kan je een aantal uren wel op zetten, maar dat weet ik niet uit mijn hoofd.

De voorzitter: Meneer Jonker.

De heer Jonker: Omdat de uitkomst geen betekenis heeft is het een nice to know. Dus wij gaan daar geen tijd aan besteden hoeveel dat gekost heeft. Er aandacht voor vragen, dat begrijp ik heel goed. De heer Garretsen heeft al een begin gedaan, dat moeten we echt Europees aanbesteden. Ja, we hebben het nog een keer uitgezocht, maar we ontkomen er niet aan. Dus het moet. Dan is de volgende vraag: kunnen we het zo inrichten dat we de inspanning minimaliseren? Dat doen wij wel. En tegelijkertijd zegt ook de accountant: deze procedure vraagt ook heel veel tijd en inspanning van ons. Ik denk nog wel meer dan die bij van ons waar ze aan moeten voldoen. En die hebben echt gevraagd: hou er nou rekening mee wat onze topdrukte qua periode is. Dus in onze planning houden we er rekening mee dat zij in staat zijn ook dit soort type offertes uit te brengen. Nou, dat heeft een bepaalde doorlooptijd. We zitten nog goed on track om dat te voldoen. En daarin hebben we wel rekening gehouden, het is een intensief traject en de accountant moet ook zelf in staat zijn, en dat is een van de waarborgen waar al in het begin wordt gevraagd: we hebben de tijd zo ingericht dat ze ook in staat moeten zijn om dat te kunnen voldoen.

De voorzitter: Ja, meneer Smit.

De heer Smit: En wij vragen ook niet specifiek iets nieuws. Wij vragen alleen de accountant die heel goed kan functioneren voor ons. En als je de eisen leest, ik denk dat een hele goede accountant daaraan tegemoet kan komen.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit.

De heer ...: Op zich wat de controle zegt is natuurlijk: hoe aantrekkelijk is het voor een accountantskantoor om dat hele proces in te gaan? Want de verwachting dat er 10 accountantskantoren met een rapportage komen, dat is natuurlijk een illusie. Dus u geeft zelf al aan dat we mogen blij zijn als er meer dan een is. Dus dat is al een indicatie van het feit dat het proces een beetje, niet door onze schuld, maar dat het proces toch een beetje vreemd is geworden.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dank u, voorzitter. U zegt: wij vragen niks nieuws. Maar ik denk dat we wel degelijk iets nieuws vragen, namelijk de duurzaamheidsparagraaf. We hadden in de kadernota eigenlijk de worsteling kunnen lezen die het eigen gemeentelijke apparaat heeft om zeg maar kadernota, begroting, ja, daar ook een soort duurzaamheidskader in te weven. Zodat we ook meetpunten hebben waarop we duurzaamheidsambities kunnen volgen en meten in de toekomst. De accountant zal pas zijn werk goed kunnen doen als dat kader er is. Want er moeten gewoon meetpunten zijn waar de jongens en meisjes dan vinkjes kunnen gaan zetten. En zolang dat kader er niet is, is het een beetje vlees noch vis. Dus we kunnen wel vragen aan een accountant in dit proces of ze daar een idee of een visie bij hebben, maar dat is dan toch meer een nice to have, zou ik zeggen. Dus een voorstel, ook het feit dat je er maar 75 punten aan geeft, geeft ook al aan dat ze zeggen: leuk als we het hebben, maar het zal er niet op afspringen zeg maar. Terwijl we het eigenlijk wel belangrijk vinden dat het er een keer gaat komen. Dus mijn voorstel zou eigenlijk zijn: waarom knippen we dat er niet af en zeggen we van: we gaan gewoon apart de markt in om een advies te vragen over duurzaamheidsverslaggeving. Ik weet dat grote accountantskantoren hebben daar hele afdelingen voor, dus daar komt heus wel wat uit als je die specifieke vraag stelt. Los van laat ik zeggen klassieke controlling en accountancy taken die we nu via deze aanbesteding vragen, die we eigenlijk voor dat stukje duurzaamheid nog helemaal niet kunnen vragen, omdat nogmaals dat kader ontbreekt. Dus ik denk dat het hele proces erbij gebaat zo zijn om eerst apart dat kader te gaan opbouwen met eventueel externe hulp en dat dan vervolgens in een aanbesteding te stoppen waar we dan vragen aan de accountant om dat te controleren. En nu zie ik een beetje een noch vlees noch vis oplossing, waarmee de duurzaamheid kant waarschijnlijk weer het kind van de rekening wordt.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: U zei net: de grote accountantskantoren hebben zo'n duurzaamheidsafdeling die de kantoren kan doen. Ik vind het terecht dat je dat expliciet constateert dat die aanwezig moet zijn. Wij hebben hier bijna geen impliciete dingen in staan, maar alleen maar expliciete dingen. En ook het aspect duurzaamheid moet je expliciet noemen. Het is waar: 25 punten op de 1000 is natuurlijk beperkt. Maar het moet niet zo zijn dat je het nu niet vraagt, nu niet als eis stelt, straks laten we zeggen het huiswerk van ons duidelijker aandraagt en dat dan de accountant op dat punt onvoldoende zou scoren. Je moet nu van tevoren meten of die accountant daartoe in staat is. En zo hebben we het opgesteld, opdat wij dat nu het potentieel kunnen meten. Zeg ik dat goed?

De heer Jonker: Mag ik nog een aanvulling geven?

De voorzitter: Meneer Jonker.

De heer Jonker: Is zijn algemeenheid geldt dat waar het gaat over standaarden, ook in duurzaamheid, de publieke sector achterloopt op het grote bedrijfsleven. Dat noemen we organisaties van openbaar belang. Daar gelden al veel sneller en nu al criteria waarin ze verslaggeving moeten voldoen. Mijn verwachting is dat vanuit de BBV ook criteria gaan komen en dan moet er een kader komen. Maar daar zijn we nog naar op zoek, wat wel voor organisaties vanuit een publiek belang, die veel breder zijn zoals gemeenten en dus veel intensiever zijn in hun kaderstelling dan OOB's, organisaties van openbaar belang. Dat daar al lang over nagedacht wordt en dat Haarlem aan het experimenteren is. Daarom heeft u ook een klein gewicht gekregen. Maar laten we hier waar wij mee bezig zijn versterkt worden door wat accountants al doen voor de publieke sector en dan samen zo optrekken. Dus niet een groot belang, maar samen optrekken is de gedachte die hier zo is neergelegd.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Jonker. Ja, meneer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik denk: ik wacht even rustig tot iedereen gezegd heeft wat die heeft gezegd. Ik sluit me in ieder geval aan bij de complimenten richting de auditcommissie voor het goede werk, het vele werk wat hierin is in gaan zitten. Dat zien we ook terug. Wat de VVD betreft kunnen wij hier ook verder gewoon mee instemmen met dit goede werk en dat kan dan als hamerstuk naar de raad, geloof ik dat dan nu voorligt. Verder ook zo het debat aanhorende verbaas ik me eigenlijk wel over nog wat opmerkingen die over het Europees aanbesteden gemaakt zijn. En dat die verplichting die eronder zit, want het is een beetje een eenzijdig betoog wat ik hier heb gehoord. Want eigenlijk Europees aanbesteden heeft natuurlijk ook heel veel voordelen. Daar hoeven we in deze gemeenteraad verder niet op in te gaan, maar dat wilde ik toch nog wel even korthedshalve gezegd hebben.

De voorzitter: Bij deze genoteerd. Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij willen ook wat zeggen als GroenLinks. Ook de complimenten, net als de heer Van Kessel van de VVD en de anderen over het stuk. En inderdaad, een Europese aanbesteding, dus dat vraagt voor veel cijfers achter de komma, veel uitschrijven van je vragen, want anders krijg je iets wat je niet wilt. Ik vind dat redelijk gelukt. Ik vind wel in het kader van hoe de accountantsbureaus tegenover gemeente staat, de uitsluitingen zijn wel heel erg veel en heel erg direct. En daardoor schiet je er sowieso al heel wat af voordat ze überhaupt zich kunnen inschrijven. En het lijkt me goed om daar nog eens een keer naar te kijken. Voor de rest, duurzaamheid, wij zouden als GroenLinks natuurlijk graag daar wat een hoger percentage op zien. Maar het is een begin en wij zijn er heel erg blij mee. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Van den Doel. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ja, het CDA kan het heel kort houden. Heel kort zelfs, want ik kan eigenlijk volledig aansluiten bij het betoog van de VVD.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring.

Mevrouw De Raadt: Hamerstuk met stemverklaring, complimenten naar de auditcommissie en inderdaad Europees aanbesteden heeft ook voordelen. Dank u wel.

De voorzitter: Kijk, zo kort kan het ook. Volgens mij hebben we iedereen gehad. Dus er rest de vraag: hoe gaat dit stuk naar de raad? Hamerstuk, hamerstuk met stemverklaring?

De heer Garretsen: Hamerstuk met stemverklaring, want ik wil wat kritisch zeggen over die Europese aanbesteding.

De voorzitter: Meneer Garretsen, is het nou echt nodig? Nou, vooruit maar.

De heer Garretsen: De mening van mijn partij erover.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring.

De heer Van Kessel: Mijn vraag is dan: waarom wordt er dan nu in het debat eigenlijk niks hierover gezegd en dan in de raad moet dat dan wel? Dus wat mij betreft als u dat kritisch nog te zeggen heeft, dan zou ik zeggen: gebruik deze mogelijkheid ervoor.

De voorzitter: Ik vond het op zich niet erg, want het gaat natuurlijk niet per se over de Europese aanbesteding, maar het gaat over een ander onderwerp waar de Europese aanbesteding een onderdeel van uitmaakt. Dus als meneer Garretsen het nodig vindt om daar nog even het een en ander over te zeggen, dan vind ik dat zijn goed recht. Het hoeft niet per se hier in de commissie uitgebreid besproken te worden wat mij betreft.

De heer Van Kessel: Nou, dan leg ik me uiteraard neer bij dit standpunt van de voorzitter.

De voorzitter: Nou, meneer Van Kessel, zo hoor ik het graag. Dan doen we het zo, hamerstuk met stemverklaring, iedereen akkoord, prima, staat genoteerd. Dan mag wethouder Snoek naast mij plaatsnemen.

7. Tweede wijzigingsverordening belastingen 2019 (MS)

De voorzitter: Dan gaan wij naar het volgende onderwerp, agendapunt 7, ook een adviespunt. Tweede wijzigingsverordening belastingen. En aan de raad wordt gevraagd de tweede wijzigingsverordening belasting vast te stellen. Wie wil als eerste het woord? Oké, dit wordt een hamerstuk met stemverklaring of zonder stemverklaring? Meneer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Wij danken het college voor dit stuk van de belastingwijzigingen. Het zijn altijd technische aanpassingen en wat de Actiepartij betreft is dit een hamerstuk.

De voorzitter: Is er verder nog iemand die hier het woord op wil voeren? Nee, kan dit naar de raad als hamerstuk? Dan gaat dit naar de raad als hamerstuk.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

8. Gemeenschappelijk Financieel Toezichtkader 2020 (MS)

De heer Smit: Dank u wel mevrouw de voorzitter. Waarom geagendeerd? De provincies hebben een nieuwe GTK. Zij het dat de afkorting GFT eigenlijk hier beter bij past, maar ja, die was al in gebruik dus maken we er GTK van. En ze zeggen, als ik het goed zeg, op pagina 5 in hun brief waarom er nu GTK. En ze noemen dan een aantal ontwerpprincipes, waarop gemeend is in feite ze toch moeten inrichten, en ze noemen actielijnen. En ik heb het ook hier ter discussie gebracht in de commissie, omdat ik dan mij afvraag: gemeente Haarlem, zijn wij inmiddels volledig geëcipeerd op het nieuwe GTK? Want op basis daarvan worden we toch getoetst? En dat heb ik nog niet gehoord en daar heb ik ook nog geen toedeling op gekregen. Dat is in zijn algemeenheid. Ik heb een specifiek punt dat mij opviel in het nieuwe GTK. En ik weet niet of het in het oude al stond, maar het is nu

nadrukkelijk belicht. Dat is het reëel evenwicht. Want we hebben twee soorten evenwicht dat we in de gaten moeten houden als gemeente. Het ene is het structurele evenwicht, we hebben structurele uitgaven en structurele baten, houden die elkaar in balans. Dus maak je het onderscheid structureel en incidenteel. En het tweede is wat ik al zei: reëel evenwicht. En er staat bij reëel evenwicht, pagina 19 in de brief, met reëel evenwicht wordt bedoeld dat de geraamde baten en lasten in de begroting en meer jaren beraming volledig en realistisch zijn. De gemeente moet zich rekenschap geven van daadwerkelijk te verwachten groei of afname van baten en lasten. Dat betekent in feit wat op papier staat moet niet alleen op papier kloppen, maar wat op papier staat moet ook reëel kloppen. Dus heb je ergens 100 euro voor begroot, dan moet het ook voor 100 euro kunnen. Of andersom, als je 100 euro begroot en je kan minder, dan moet je ook zeggen dat je minder kunt. En heel persoonlijk wil ik dan toch wel wijzen op de kadernota, waarin bedragen hebben gestaan die niet correspondeerden met ambities of met noodzaken. Investeringsplan waar het effect van de prijsstijging op de markt niet is verwerkt. En dan vraag je je af: hoe reëel was, en iedereen mag dat voor zichzelf constateren, want ik praat dan niet namens de commissie. Maar ik hoeverre is dan een kadernota reëel? Mijn vraag ook weer aan het college. We hebben dit nieuwe kader, we hebben ook die opdracht om een reëel evenwicht neer te leggen. Wat betekent dat voor de jaarcyclus die wij hebben? Nou, die vragen heb ik bij de wethouder eigenlijk al neergelegd. En ja, ik wacht eigenlijk op zijn antwoord. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Meneer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Een beetje in het vervolg op de heer Smit. Het nieuwe kader, dat bevat 57 pagina's taal. Dat is een enorm uitvoerig stuk en het staat ook vol met modern jargon, we zijn toezichtontvanger en het moet allemaal via dialoog en dat soort dingen. Nou, ik begrijp vanuit BZK dat men aangedrongen heeft dat de provincies hetzelfde toezichtkader gaan houden ten opzichte van de gemeente. Daar is op zich niks mis mee, maar de kernwoorden zijn: uniform kader maatwerk, risicogericht, proportioneel, transparant. De heer Smit wees daar ook al op. En eigenlijk wil ik aan de wethouder vragen: wat is nu uw mening over dit toezichtkader, wat gaat er in de praktijk van alledag hier veranderen? En als ik het toezichtkader goed door laat dringen, dan eist dat eigenlijk een andere cultuur van werken, zowel bij de provincie als hier. Is dat zo? En zo ja, zijn de ambtenaren daar al helemaal voor gereed? En tenslotte, afhankelijk van de antwoorden, zou ik willen vragen of na een bepaalde periode nieuw toezicht, of wij kunnen horen van de wethouder hoe dat uitpakt heeft en of hij daar per saldo, of de controller daar per saldo, mee tevreden is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Sepers. Wie mag ik het woord geven? Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Even kort aansluitend. De Actiepartij is wel benieuwd of gemeente Haarlem klaar is voor het nieuwe toetsingskader. Nou, en ik hoor graag het antwoord op de vragen die daarover gesteld zijn.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Trompetter. Meneer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Trots Haarlem. Ik heb nog even een vraag aan de wethouder. De gemeente in control, hoe denkt de gemeente naar aanleiding van de ervaring van de eerdere zes rechtszaken, over even dat voorbeeld van integriteit, dat soort situaties te verminderen, dus te verkleinen. Hoe neemt ze dat op in dat toetsingskader?

De voorzitter: Dank u wel, meneer Rijbroek. Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ook in het kader van de vorige discussie. In dit toetsingskader geen woord over duurzaamheid. Dus kennelijk is dat nog niet het aspect waar provincies gemeentes op beoordelen. Onlangs alle klimaatakkoordachtige ambities die er op dat moment spelen. Dus de vraag is eigenlijk: verwacht de wethouder dat er vanuit de provincies ook een toezichtkader komt om de gemeentes te meten aan dergelijke criteria?

De voorzitter: Dank u wel, meneer IJsbrandy. Wie mag ik nog het woord geven? Hartelijk welkom, meneer Rijssenbeek. Wilt u nog wat zeggen over het financieel toetsingskader, heeft u daar wat over? Nee. Wanneer was die jarig? Wij gaan straks na de antwoorden en voor het eten, als we daar nog tijd voor hebben, dan gaan we even voor u zingen, meneer Rijssenbeek. Dan wil ik nu graag het woord geven aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, ik denk allereerst dank aan de OPH voor het agenderen hiervan. Ik denk bij het bespreken van de jaarstukken komt het natuurlijk wel vaker aan de orde, hè, van: wat vindt de provincie hier dan van? En ik denk dat het goed is om met elkaar ook te zien: waar toets de provincie daar dan precies op? Zodat je ook weet: waar kijken ze wel naar? Waar kijken ze niet naar? Niet naar duurzaamheid, ze zijn onze financieel toezichthouder. Ze kijken ook naar tal van zaken niet, maar het gaat hier over het financieel toezicht. En met u hoor snap ik dat duurzaamheid daarbinnen ook steeds zwaardere factor in neemt. Maar deze wethouder stelt niet dit toezichtkader vast, hè, ik kan u hier rechtstreeks over informeren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: U suggereert dat duurzaamheid gratis is, maar duurzaamheid kost natuurlijk wel degelijk heel veel geld, dus het heeft wel degelijk een grote financiële impact ook op de begrotingen van gemeentes als we daar serieus mee aan de slag moeten.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, en ik kan een relatie bedenken dat als je ziet dat als gevolg van duurzaamheid ontwikkelen bepaalde financiële effecten op de gemeente afkomen en je ziet als toezichthouder dat die gemeente daar geen rekening mee houdt, dat je daar dan op aanslaat. Dus ik denk dat die daarin dan bijvoorbeeld zou moeten zitten. Ik denk dat er meerdere ontwikkelingen denkbaar zijn, los van duurzaamheid, waar dit voor geldt en dat die in dat breedte passen in dat toezichthouderkader. Maar ik wil hier het kader niet verdedigen, want het is niet mijn kader maar dat van de provincie. Dus uw fractie zal dat vast en zeker daar ook onder de aandacht brengen.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy is nog niet tevreden, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ik haak ook even in op het woord reëel wat de heer Smit ook al eerder genoemd heeft. Er worden hele grote ambities geformuleerd rond duurzaamheid. Die moet je dan ook reëel gaan begroten in de zin van: wat voor impact gaan ze hebben op de financiën? En we stellen eigenlijk vast dat dat totaal nog niet gebeurt en dat we nog steeds met hele vage doelen bezig zijn, zolang die niet vertaald zijn in harde euro's.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, volgens mij is dit punt al gemaakt door de heer IJsbrandy. De vraag is: zijn we dan klaar voor het toetsingskader? Mijn antwoord is ja. Kijk, wij richten onze jaarcyclus in naar de BBV, die is in 2017

aangepast, onze stukken passen daarbij. En daarmee hebben we ook de basis liggen waarop de provincie ons kan toetsen. Terecht legt de heer Smit en een aantal anderen van u wel specifieke aandacht nog op dat reële evenwicht, waarvan in dit toezichtkader duidelijk aangegeven wordt: daar kijken we meer naar. En dat is ook de reden waarom bij de begroting 2019, verwacht dat we in een bijlage incidenteel en structureel beter in beeld brengen. Want dat is feitelijk waar het hier over gaat. Dekken we de structurele uitgaven ook met structurele dekkingsmiddelen en niet incidenteel? En dat evenwicht, daarvan zegt de provincie: daar toetsen we op, daar kijken we kritisch naar. En dat laten we dan ook extra goed zien in de begroting.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Dank u, mevrouw de voorzitter. Meneer de wethouder, u gleeed heel geraffineerd van reëel naar structureel. Want structureel laten we goed zien. Wat zijn de structurele inkomsten en de structurele uitgaven en we zetten incidenteel apart, zodat we precies weten hoe uiteindelijk de exploitatie tot stand is gekomen. Het gaat ook om reëel, elke post die begroot staat, voldoet die inhoudelijk ook aan hetgeen we ervoor gaan doen? Het kan bijvoorbeeld het traject van energietransitie zijn, hebben we begroot wat we willen doen. Het voorbeeld kan ook zijn dat investeringsplan, hebben we daar de euro's instaan wat we ook binnen kunnen halen, dat is reëel. En mijn vraag was: zijn wij zo goed ingericht bij de begroting en straks bij de volgende kadernota weer dat wij dat ook inderdaad kunnen zeggen: de begroting klopt niet alleen structureel op papier, maar klopt ook reëel. Dus bedragen staan gekoppeld aan ambitie.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: In beginsel zeg ik ja. Wij hebben de zaken in die zin op orde en hebben een reële begroting. Wij zien met elkaar steeds ontwikkelingen. We hebben eerder gesproken over bijvoorbeeld groei in de WMO. U verwijst naar de kadernota, waarna na de vaststelling van de kadernota door het college nog een meicirculaire komt. Er doen zich steeds ontwikkelingen voor. En wij moeten in de jaarstukken die wij produceren de begroting en de jaarstukken daarop acteren. Vervolgens toetst de provincie ons daarop, dus ik denk dat dat alleen, in ieder geval voor de OPH, wind in de rug is dat de provincie daarop ook kritisch meekijkt. Als zij van oordeel zijn dat dat evenwicht er niet is bij ons, zal men daarover daar ook aan u rapporteren. Dus ik denk dat we met elkaar het goed vinden dat daar door de provincie kritisch naar gekeken wordt. En vooralsnog heb ik de overtuiging dat dat goed in onze jaarstukken verwerkt zit. En anders zal de provincie daar ook op aanslaan. De PvdA zegt: wat zijn dan de ervaringen met het nieuwe toezicht? Met name, er wordt meer in overleg ook gekeken. Ik denk ook dat dat positief is. Dat betekent dat vanuit onze organisatie eerst het gesprek: wat heeft u daar staan, wat wordt daar mee bedoeld, hoe moeten we dat duiden? In plaats van dat, ik weet niet precies hoor, we scorelijsten terugkrijgen van: nou, dat geven we een plusje en dat een minnetje. Ik denk dat het goed is dat dat overleg plaatsvindt en volgens mij zijn er ook goede ervaringen mee. U zegt: na een jaar of twee nog een keer vertellen hoe de ervaringen zijn. Nou ja, als u mij dat over twee jaar nog een keer vraagt, dan ga ik u vertellen hoe de ervaringen dan zijn vanuit de organisatie met het nieuwe toezichtkader. Ik ben een beetje bang voor nu een actiepoint voor over twee jaar vast te stellen met elkaar. Maar als u dat aan mij vraagt, dan wil ik dat ook wel doen. Dat vind ik geen enkel probleem. Ik hoor het, doet u dat maar. Ik kijk even om mij heen, ja hoor, de commissie wil dat graag. Dus volgens mij moeten we ergens met elkaar afspreken dat we misschien in de jaarstukken 2021 een keer reflecteren op het nieuwe toezichtkader en hoe we dat als Haarlem hebben ...

De heer ...: In ieder geval deze periode nog graag.

Wethouder Snoek: Dus jaarstukken 2021.

De voorzitter: Bij de inzet van de verkiezingen hoor ik dat.

Wethouder Snoek: We moeten natuurlijk wel een aantal ervaringen hebben, hè. Dus je wilt niet na een keer, ik hoor u. Met uw griffie zoeken we naar een goede. De Actiepartij heb ik denk ik op geantwoord, ja dus. Wij zijn klaar voor het nieuwe toezichtkader en de ervaringen. Dus ik beschouw het ook als iets positiefs, het is goed dat er uniformiteit is, het is goed dat er meer de dialoog wordt gezocht, het is goed dat er gekeken wordt naar reëel evenwicht. En Trots stelt de vraag in relatie tot zes rechtszaken. Sorry, ik kan uw vraag nu even niet goed beantwoorden. Ik zie de relaties niet die u legt, u moet of de vraag verduidelijken of mij een andere keer even nader duiden.

De voorzitter: Meneer Rijbroek, wilt u de vraag verduidelijken?

De heer Rijbroek: Zeker. Naar aanleiding van de bevindingen, daar gaan we hier niet op in, want daar rust een geheimhouding op. Als eerder geconstateerd wordt na onderzoek dat het niet klopt, dat is dan lering in vermaak, heeft een loop van geschiedenis. Dat geldt niet alleen voor die betreffende afdeling, dat zal in meer of mindere mate ook voor andere afdelingen gelden. Dus daar moet een vroegtijdige signalering zijn, dat wil nog niet zeggen strafbaar, maar je hebt het signaal, dit klopt niet, hoe gaan jullie dat aanpassen zodat je dit soort kwesties minder in de toekomst gaat krijgen? Even in de toevoeging, wij krijgen te laat van het college informatie, bijvoorbeeld, dat is weliswaar een andere commissie ontwikkeling, over het Dolhuis, waarvan de kosten uit de hand lopen. Op het allerlaatste moment. Over de klimaatinstallatie, ik noem uit het verleden, het Stokpaardje, het Stationsplein. Hoe verklein je dat soort onzichtbaarheden, dat de raad op tijd wordt geïnformeerd, ook op tijd over de financiële kaders en hoever je staat met de inkomsten uitgaven. Want er zitten natuurlijk ook subsidies aan vast. Dus dat jullie dat wat meer eerder in de gaten hebben, de rem erop zetten.

De voorzitter: Wethouder, is het u nu duidelijk?

Wethouder Snoek: Dat wat u wilt, wil uw college ook. Dus uw doelstellingen onderschrijf ik. De relatie met de toezichtkader is er denk ik niet.

De voorzitter: Ik denk dat ik het met u eens ben. Zijn er verder nog opmerkingen vanuit deze commissie? Meneer Smit.

De heer Smit: Ja, mevrouw de voorzitter. Is zijn algemeenheid pleit ik er toch voor dat het college de commissie in een korte en krachtige notitie informeert over dat aan de belangrijkste uitgangspunten van het nieuwe GTK wordt gedaan. Ik noem maar bijvoorbeeld een ontwerpprincipe, horizontaal voorop wordt versterkt. Nou, onze horizontale controle, daar kun je nog wel wat over zeggen. In ieder geval heeft de RKC daar al regelmatig wat over gezegd. Nou is de vraag: voldoen wij in de ogen van de provincie daaraan? Als je naar het nieuwe GTK kijkt, vind ik zijn er voldoende redenen om van tevoren aan het college te vragen: kunt u nu even aangeven, en niet vanuit een ervaring over 1,5 jaar, dat de organisatie ervoor staat om in onze jaarcyclus te voldoen aan het nieuwe GTK. Dat is een ding. En als het gaat om aanslaan op reëel, waarbij u zegt: dat is inderdaad, de provincie kan dat doen. Ik heb u in ieder geval aangegeven namens Open Haarlem dat Open Haarlem ook bereid is zelf aan te slaan op reëel bij de provincie als blijkt dat getallen niet in relatie staan tot ambities. Maar dat is een rol die je als politiek persoon ook kunt kiezen. Maar ik vind het aanslaan, dat is niet alleen een rol van de provincie, maar dat is ook een rol natuurlijk van de raad om te weten of reëel wel reëel is. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, wat mij interesseert is de vraag van: op welke superieure kennis baseert een provincie zich om een oordeel over reëel te kunnen ... Als wij het al moeilijk vinden om te oordelen of een school die gaat verbouwen 4 miljoen of 11 miljoen moet kosten. Hoe moet een provincie daar dan een oordeel over vellen.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dat vind ik heel interessant. Je zou kunnen zeggen: als die school begroot is voor 4 en de middelen zijn door de raad vrij gemaakt voor 4 en achteraf komt er een rekening van 11, dan zou het signaal bij de provincie gevonden moeten kunnen worden uit onze jaarrekening. Niet gemakkelijk. Ik denk dat er een toenemende opdracht is van de raad om ook hier af te vragen of het niet een structureel evenwicht is, maar of het ook inderdaad een reëel evenwicht is. En ik vind die rol persoonlijk ook bij de raad liggen, want het is voor de provincie toch a hell of a job om dat uit de cijfers te peuten.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik ben het met u eens, meneer Smit, dat die rol bij de raad ligt. Maar dat betekent dus in de praktijk dat die rol bij de RKC ligt.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dat ben ik niet met u eens, want dat valt niet onder de verordening op onze rekenkamercommissie.

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik wil erop wijzen dat om te beoordelen of iets reëel is, dan maakt het college al vergissingen daar wel eens in. En wij als raad hebben nog minder handvatten om goed te kunnen beoordelen of iets reëel is. Tenzij je signalen vanuit de inwoners van Haarlem komen. Dus het lijkt mij gewoon als raad is dit heel moeilijk om te beoordelen of als er iets 4 miljoen begroot is, dat het in de werkelijkheid wel 11 miljoen zal kosten.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dat lijkt mij helemaal a hell of a job, maar soms weet je dat toch. En dan denk ik dat als je een orgaan zou kunnen bedenken, dat daar een mening over zou kunnen vormen ten ondersteuning van de raad, dat dat een vorm is van een rekeningcommissie, maar niet de RKC op dit moment. Dat zou de bevoegdheid van de RKC en de werkwijze moeten worden veranderd.

De heer Garretsen: Meneer Smit, u heeft gelijk.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Dank u wel, meneer Garretsen. Is er iemand die hier verder nog iets over wil zeggen? Is dit onderwerp voldoende behandeld? Meneer Smit.

De heer Smit: Nou, de wethouder keek mij wel heel vriendelijk aan, maar ik zou het waarderen als hij de toezegging deed om een notitie aan de commissie ter hand te stellen.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik dacht ook dat ik gewoon nog de kans zou krijgen om gewoon nog te reageren hoor, want dat wilde ik ook zeker doen. U vraagt om een kort en bondige notitie. Ik heb hem zo kort en bondig kunnen formuleren. Richting deze commissie zeg ik: ja, wij voldoen aan het toetsingskader. Dat voldoen we omdat we onze jaarstukken en begroting inrichten naar de BBV. Nieuw is de extra aandacht voor het reële evenwicht, waarin we ook met een extra bijlage al bij de begroting 2019 invullingen aan hebben gegeven. Ik wil u rapporteren uiteindelijk de ervaringen hierop. Maar korter en bondiger dan dit kan ik de notitie niet maken. U heeft allemaal dit kader kunnen lezen, u zult dat net als ik met interesse ook hebben gedaan. En als u van oordeel bent dat er nu nieuwe dingen worden gevraagd die eerst niet werden gevraagd, waarvan u zegt: volgens mij voldoen we daar niet aan. Dan ga ik graag daarover het gesprek met u aan, maar de capaciteit van onze organisatie is beperkt. Er liggen grote opgaven voor ons om tot een reël evenwicht te komen. En dan vraag ik aan deze commissie: is dit waar u de prioriteit legt? Als dat zo is krijgt u een korte en bondige notitie of zou ik u willen voorstellen: laten we daar verderop in een jaarstuk even op reflecteren. Maar u kunt mij ook aangeven, want het zijn nogal wat stukken en u heeft het ook allemaal gelezen, waar ligt dan voor u de pijn. Dan kunnen we ook gericht daarmee aangaan, in plaats van dat ik aanvullend op de korte en bondige reflectie, die ik hierop gegeven heb, nog weer met een notitie moet komen.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, dank u wel. Ik kan u nauwelijks bondigheid verwijten, dat is een kwaliteit. Maar ik vind toch wel dat waar met name de GTK praat over de ontwerpprincipes en de actielijnen, zeven principes, vijf actielijnen, dat ik toch niet door middel van ervaring wil gaan weten of de gemeente daar zich volledig op heeft geëcipeerd. Maar dan zou ik van tevoren willen horen: dat is niks nieuws of dat doen we al, want. En dan heb je als je die zeven en die vijf samen noemt, dan heb je toch wel drie kantjes. Want ik bedoel als je het weet als gemeente, als je het weet als financiële ploeg binnen de gemeente, dan moet je ook kunnen zeggen: dit is nieuw voor ons, hier moeten we nog aan werken. Of dit is staand beleid, dit doen we al. En dan ben je klaar. Maar de provincie zegt zeven ontwerpprincipes, vijf actielijnen. Ik vind het toch vrij essentieel om even te horen dat die tussen de oren zitten, vakmatig, van onze organisatie.

Wethouder Snoek: Ja, mijn vraag is dan: bent u daar allemaal even benieuwd naar als de heer Smit?

De voorzitter: Ik denk dat dat een vraag is die ik zou willen stellen. U heeft gehoord wat de heer Smit heeft gezegd, hij wil graag een bondige weergave van waar we het over hebben. Is daar bij deze commissie ook behoefte aan? Meneer Garretsen, u wilt het woord.

De heer Garretsen: Ja. Wij als raad hebben budgetrecht. En ik denk dat de heer Smit gelijk heeft. We hebben begrip voor de argumenten van de wethouder, maar ik heb toch echt ook behoefte aan zo'n notitie.

De voorzitter: Geldt dat ook voor de rest van deze commissie? Meneer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Nee hoor. Hart voor Haarlem neemt genoeg met de uitspraken van de wethouder dat de organisatie geëcipeerd is om dit uit te voeren. Er zal ook niets anders in die notitie komen te staan, dus ik bedoel: dat heeft geen toegevoegde waarde in onze beleving.

De voorzitter: Ik ga toch maar gewoon even hoofdelijk stemmen dan. Is er behoefte aan een korte, bondige notitie waar de heer Smit het over heeft of heeft de meerderheid van de raad ... Dit zijn de handen van de

mensen die daar behoefte aan hebben. Nee, dat is geen meerderheid. Dus u heeft uw best gedaan, meneer Smit. En ik stel wel voor dat als u nog vragen heeft, specifieke vragen, kunt u die natuurlijk altijd stellen aan de wethouder.

Wethouder Snoek: En dan ben ik graag bereid om die te beantwoorden, meneer Smit.

De voorzitter: En dat geldt uiteraard ook voor de andere commissieleden, dus zo lossen we dat op. Goed, is dit onderwerp voldoende beantwoord voor deze commissie? Ja, dan is het half 7. We hebben nog zes minuten de tijd om even te zingen voor de heer Rijssenbeek die 39 is geworden. Dat is een goed gebruik in deze commissie. Dus ik stel voor: wie neemt het voortouw? Wiens idee was het? De heer Gün. Nou, we hebben nog 11 minuten, nou, meneer Gün, plak er nog een couplet aan vast. Gaat uw gang, u mag voorzingen. Het was uw idee, we gaan zingen voor de heer Rijssenbeek.

De heer Gün: Dan pas na behandeling van het volgende punt, eerlijk gezegd, want die past er nog wel tussen.

De voorzitter: We hebben pauze. Dit was een verjaardagsliedje voor de heer Rijssenbeek, gezien hij jarig was. Oké, dan zie ik u na de pauze. En die zal zijn tot 7 uur, dan zie ik u graag na de pauze weer terug. Eet smakelijk. Hartelijk welkom terug bij deze vergadering van de commissie bestuur. Het is vandaag nog steeds 5 september. U heeft gegeten en we gaan door met het tweede gedeelte. Voordat wij van start gaan wil ik graag de heer Linder even de kans geven om nog iets toe te voegen aan hetgeen hij zojuist vergeten was. Meneer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Ik zou graag het agendapunt over het lachgas willen toevoegen aan de agenda. Als dat kan. Ik heb helaas toen het gevraagd werd heb ik het even gemist. Ik was met formuleren bezig.

De voorzitter: En waarom wilt u dat het geagendeerd wordt, wat is uw motivatie?

De heer Linder: Omdat dit gaat om wat aanvullende dingen, het gaat ons niet ver genoeg wat er nu staat. Deze vergadering, het is om dat stuk op de agenda te zetten.

De voorzitter: U wilt het voor de volgende vergadering op de agenda zetten.

De heer Linder: Het liefst op deze agenda.

De voorzitter: Dat kan niet. U kunt wel nog een rondvraag aankondigen, als u dat wilt.

De heer Linder: Dan doen we het voor de volgende.

De voorzitter: Voor de volgende vergadering. U wilt het agenderen, maar de vraag is of daar een meerderheid voor bestaat in deze commissie.

De heer Linder: Het is en het gaat hier over de evenementen, maar wij zouden graag wel dat er breder gekeken wordt naar de hele problematiek van het lachgas, dan alleen maar de evenementen. Dus daarom dat we dat graag geagendeerd willen hebben.

De voorzitter: Zegt u het maar, het is aan u. Ik zie links wordt hevig geknikt, maar is dat voldoende voor een ja, meneer Smit? Bij deze, het staat geagendeerd. Dank u wel.

9. Actualisering budgethoudersregeling (MS)

De voorzitter: Oké, we gaan door met agendapunt 9, de actualisering budgethoudersregeling. Is op verzoek van de commissie geagendeerd door OPH wederom. De heer Smit heeft het er maar druk mee, maar gaat uw gang, u heeft als eerste het woord.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Een compilatie van punten soms. Waarom heb ik het geactualiseerd, nee, gevraagd op de agenda? Een actualisatie leek mij, moet een reden hebben. Nou, in mei is het op de agenda gekomen en weer van de agenda gehaald, toen kon de wethouder niet aanwezig zijn. Ja, dat bleek nog zo, het zij zo. Nu is het op de agenda gekomen en heb ik verzuimd, gelukkig nog net op tijd, om de vragen die ik toen had voor te leggen aan de wethouder. Dat is gebeurd, met dank voor de snelle beantwoording van de organisatie achter hem en de aandacht die daar direct aan gegeven heeft. Er blijven voor mij toch een paar elementen staan. Een budgethoudersregeling beschrijft het protocol waaraan je moet voldoen om budgetten te beheren en daarvoor te kunnen tekenen. En waar ik kritisch op ben, dat zijn twee aspecten. Misschien drie, dat hangt aan elkaar vast. De externe accountant is niet gevraagd om zijn mening. Bijvoorbeeld of de regeling zeg maar landelijk vergelijkbaar is. Wat mij treft is dat de regeling leidt tot een verhoging van bedragen, maar de kwetsbaarheid in alle opzichten, en dat zal door de accountant direct beaamd worden en ik denk ook door de wethouder organisatie. De kwetsbaarheid van de organisatie, als het gaat om de kwaliteit van de eerste en tweede lijnen van lines of defence, is nog steeds evident, is nog steeds niet opgelost. Ook niet na de laatste organisatieaanpassing, wellicht ook door de laatste organisatieaanpassing, waardoor de aandacht wordt voor veel andere dingen dan de kwaliteit van de eerste en de tweede lijn van defence. Toch ga je bedragen ophogen, dan zit daar een risico in. En wat mij trof, en dat vond ik heel typisch, juist waar je gaat voor kwaliteit in het beoordelen van de factuur is als het factuurbedrag het limiet overschrijdt van de budgethouder, dan moet die naar de houder met het hoogste budget. Het hoogste budget wat daarvan afgeboekt kan worden. Dan denk ik: dat is typisch, je moet naar de bovenste gaan die het meeste ervan weet, want die moet mee tekenen. En als ik mijn god niet weet, als ik het zo maar mag zeggen, waarvoor ik mee teken, maar ik heb toevallig het grootste budget, dat werkt volgens mij niet. Het is uitgelegd, maar volgens mij is het niet uitgelegd, het is alleen maar pragmatisch. Tekent die dan mee terwijl je denkt: nee, er moet inhoudelijk mee getekend worden, want het gaat om bedragen tot 2,5 ton. Nou, die twee aspecten zijn eigenlijk voor mij nog niet voldoende toegelicht. En ik vind in het kader van fraudepreventie toch wel heel belangrijk dat je in principe vanuit de kwaliteitsoptiek denkt en niet vanuit de pragmatische optiek denkt. Nou, de wethouder mag mijn vragen beantwoorden.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Wie wil het woord? De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan me aansluiten bij de opmerkingen van de heer Smit van OPH. Zeg maar met de vragen ook met die bedragen. Dat wordt dus nu zeg maar van 50 duizend euro naar 100 duizend euro gaat dat. En er wordt een reden voor gegeven, omdat het anders niet goed uitvoerbaar is. Maar hoe verhoudt zich dat dan tot de financiële kantoren in de eerste en de tweede lijn. En op welke termijn ontvangt de raad dan de voortgangsinformatie over deze nieuwe budgethoudersregeling, waarin staat in hoeverre dat bijdraagt aan die line of defence in de eerste en tweede lijn. Is dat bij de accountantsverklaring over de volgende jaarrekening of krijgen we dat eerder? Tot zover, in de eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Korte opmerking, mevrouw de voorzitter. Ik sluit me aan bij de vragen die zijn gesteld, ik denk dat het goed is dat de wethouder daar wat meer duidelijkheid over geeft. Maar ik zou vooral ook willen

oproepen om de compliance op papier goed te regelen, maar ook het gezonde boel verstand in de organisatie aan te spreken. En dat sluit volgens mij een beetje aan bij wat meneer Smit zei, het toetsen op kwaliteit. Maar de beste manier om fraude te voorkomen is niet om procedures op te stellen, maar om iedereen binnen de organisatie zich voortdurend af te laten vragen: waar zijn we mee bezig? Waar ben ik nou precies naar aan het kijken en wat doet mijn collega en begrijp ik wat mijn collega doet? En sluit dat ook aan op wat ik zelf aan het doen ben. Dus misschien dat we daar nog een korte reflectie van de wethouder op kunnen krijgen hoe dat ook binnen de organisatie wordt geborgd.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Rijssenbeek. Meneer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Ja, wethouder, dank u wel, u bent er weer bij, dan hoort u mijn vragen ook. Het is een beetje een verhaal van: de controle iets beter vertrouwen. Dus hoe ga je om met dat spanningsveld, dat je aan de ene kant van de organisatie werk behoudt en aan de andere kant wel risico's zo veel als mogelijk niet negeert. Het stuk gelezen hebbende sluit ik me aan bij de vragen. Waar ik wel heel benieuwd naar ben, in relatie tot ervaringen die we hebben gehad en wat we vaak hebben besproken in deze commissie, opzet bestaan in werking. Collega Rijzenbeek maakte er zojuist al een opmerking over. De opzet, ongetwijfeld zal die goed zijn, aanhakend op die vraag waar u zo ongetwijfeld antwoord op gaat geven. Vervolgens laten we het vaak liggen in het bestaan en in de werking. Dus op papier is het allemaal heel erg mooi, maar in de uitvoering wil het nog wel eens tegenvallen. Hoe borgen we vanuit de governance aspecten dat er ook echt de controle is op de uitvoering van zoals het is bedacht. En dat vanuit de werkbaarheid wellicht, budgetten verhoogd worden. Voor een budgetbeheerder van 50 naar 100 en voor de budgethouder van 100 naar 250 en daarboven de directie. Dat is prima, want het zijn geen kleien bedragen die er omgaan in zo'n grote organisatie en je wilt ook niet voor alles dat er 12 mensen aan het werk worden gezet. Maar tegelijkertijd willen we wel die risico's mitigeren. Graag uw reactie daarop.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Gün. Verder nog mensen die iets willen zeggen? Nee, dan is het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, andermaal ook weer dank aan de OPH voor het agenderen en het hier aan tafel brengen van deze discussie. Dat is denk ik terecht. Even gewoon op algemene reflectie op wat de heer Gün en Rijssenbeek ook vragen: heeft dit aandacht? Jazeker, want wat we hier nu doen, waar we het nu over hebben, het verhogen van die budgetten waar het over gaat, is eigenlijk het effect van het feit dat we vooraf gekozen hebben voor een overgangsregeling. We kregen een nieuwe organisatiestructuur en we hebben toen gezegd: dat is kwetsbaar als je in zo'n nieuwe organisatiestructuur zit. Die willen we eerst goed inregelen. En als dat gebeurd is, dan kun je ook weer naar de budgetten gaan die daarbij passend zijn. Maar niet meteen, laten we eerst een overgangsregeling instellen. Ik denk dat dat al de eerste plek is waarmee je zegt: dat heeft aandacht van uw college, van deze organisatie. Wij denken dat nu het punt gekomen is dat je juist die verantwoordelijkheid beter kunt spreiden. De andere kant is, als je alles zo hoog mogelijk belegt, dan loop je het risico dat mensen gaan vinken. Zo'n stapel om af te tikken. Ik denk dat de keuze om nu, ook binnen die directie dan, de hoofdbudgethouders te benoemen meer recht doet aan ook juist, dat is ook richting de heer Smit, dat de mensen die inhoudelijk betrokken zijn ook degenen zijn die dat aftekenen. In plaats van alleen maar de gemeentesecretaris. Dus ik denk dat dat een goede ontwikkeling is die juist recht doet aan waar u om vraagt, aandacht hiervoor. De aandacht hiervoor komt bijvoorbeeld ook naar voren als we spreken over de accountant en zijn reflectie op het stuk. De aandacht voor de eerste en de tweede lijn. Of heeft de accountant in die zin geen expliciete opmerking hierover gemaakt, maar de heer Smit zegt: ik mis de reflectie van de externe accountant erop. En ik zou eigenlijk u een handreiking willen doen, ik kijk even naar de heer Jongkees

naast me dat ik dat kan doen, maar de accountant mee te geven om bij het volgende management te letten ook op deze nieuwe budgethoudersregeling te reflecteren. Zij hebben al, dat heeft u in de stukken steeds kunnen zien, zij kijken naar die kracht in de eerste en de tweede lijn, en in het verlengde hiervan of we hier ook geëcipeerd zijn om hier ook op te reflecteren. En als dat tot aanvullende opmerkingen leidt, dan ziet u dat dan terug in de accountantstukken. Dus dat wil ik u toezeggen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Wanneer kan de commissie dat verwachten? Dat was mijn vraag ook, is dat bij de jaarstukken van volgend jaar of is dat al eerder?

Wethouder Snoek: Kijk, daar spelen verschillende dingen. De raad heeft mij een opdracht gegeven om bij de kadernota behandeling om met de auditcommissie in gesprek te gaan over de voortgang op de rapportage van de externe accountant. Dat proces zijn we in werking aan het zetten en volgens mij is dat gesprek gepland en dat gebeurt op kort moment. De accountant steekt op verschillende moment de managementletter is. Dat is natuurlijk wat de auditcommissie krijgt en kan overwegen om hier die kennisgeving ook aan te bieden, maar dat gebeurt niet altijd volgens mij. Sorry? O, de managementletter krijgt u sowieso ter informatie, dus dan zou dat denk ik de eerste mogelijke moment zijn. En wanneer verschijnt die dan?

De voorzitter: Eind december.

Wethouder Snoek: Eind december. Nou, eind december is dan het antwoord op uw vraag en dan ziet u daar dan de reflectie ook van de externe accountant hierop. Dus dat lijkt mij prima. Dat is volgens mij antwoord op uw vraag. O ja, en dan nog de vraag van het OPH: hoe zit het nou met dat hoogste budget versus degene die er het meeste vanaf weet. Wie weet hier het meeste vanaf? Als ik in deze zaal zou zeggen: ik heb hier een factuur te tekenen en degene die er het meeste vanaf weet. Ik weet dat u allemaal vindt dat u het bent. We hebben gezocht naar een criterium wat iets minder vraagt aan degene die eronder zit om daar maar een inschatting van te maken. Is dat directielid X of directielid Y die daar het meeste vanaf weet? Doorgaans mag je verwachten dat degene die het grootste budget daarin beheert ook degene is die inhoudelijk het meest betrokken is. Zou dat in de praktijk wel eens kunnen verschillen, misschien. Maar ik denk dat de andere kant even kwetsbaar is. Wie moet nou die afweging maken om te beoordelen wie er het meeste vanaf weet. Ik denk in de praktijk degene die het grote budget beheert ook degene zal zijn die het meest betrokken is en inhoudelijk ook de meeste kennis heeft.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Ja, u doet het voorkomen alsof er zomaar een vacature uit de hemel komen rollen. Maar daar zit natuurlijk een heel proces voor, er is een begroting, er is een budget. Er is al een aanbesteding geweest, er is een verplichting vastgelegd, van: wij gaan X kopen bij firma Y en die gaat daar een factuur voor sturen voor dat en dat bedrag. En in feite het enige wat je bij de factuurcontrole nog moet doen is eigenlijk alleen maar checken of al die voorgaande stappen, of die correct zijn verlopen. En als je iets voor een ton gekocht hebt, of je dan ook een factuur van een ton krijgt. Dan kan een computer het bijna doen, zeg maar. Het is natuurlijk niet zo dat je pas bij een factuur gaat kijken van: hé, waarom is het eigenlijk zo hoog? Dus ja, volgens mij loopt het proces wat anders dan dat u het nu doet voorkomen.

De voorzitter: Ik geloof dat de heer Smit nog een aanvullende opmerking heeft.

De heer Smit: Ja, op mijn collega aan de overkant. Meneer IJsbrandy, ik schreef: toelichting aan het begin van het traject is duidelijk op grond van omvang. Levering, ze hebben taalafpraak, condities of een budgethouder toereikend kan tekenen. Er kan aan het begin van het traject voorzien worden in het toewijzen van het tekenend budgethouder. Nou, dat is wat u denk ik ook bedoelt. Je weet van tevoren al wie je daarop moet zetten. En uit de regeling zie je dat eigenlijk niet, terwijl je als je het zo min of meer opschrijft, dan weet je van tevoren dat het hele project is gescreend met daarachter de mensen die teken bevoegdheid hebben van het begin tot het eind. En ik wil graag geloven van de wethouder dat het in de praktijk zo gaat, maar zo staat het er in feite niet of nauwelijks. Dus graag uw bevestiging of ontkenning.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik denk als u de hele toelichting en de reactie, we hebben geformuleerd op de antwoorden van de heer Smit, dan ziet u dat het proces wel degelijk gaat zoals u dat voor ogen heeft en dat we ook nog stappen daarin te zetten hebben overigens ook. Het is slechts voor de discussie dat ik maar even een voorbeeld vastprik, omdat dat met name ook het voorbeeld is waar de heer Smit naar vraagt, van: wie moet dan uiteindelijk, de heer Smit slaat aan op, waarom is het degene met het grootste budget en niet met de grootste betrokkenheid die uiteindelijk dan die factuur mee tekent. Volgens mij is het andere nog meer arbitrair dan het ene. Degene die het grootste budget heeft zal in de praktijk ook de grootste betrokkenheid hebben. En als u zegt: ik wil dat degene die het meeste betrokkenheid heeft, dan vind ik dat lastig. Dan vraag ik me af hoe u zich dat voorstel dat we dat vooraf bij ieder project opnieuw gaan beoordelen.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Ik word uitgelokt, mevrouw de voorzitter. Allereerst vind ik het een heel attent idee van u om de accountant even te vragen om te reflecteren op. En dan zien we het inderdaad rond de jaarwisseling. Ik kan me voorstellen dat grote projecten, want we praten over grote projecten, waar een ton of meer, 2,5 ton of meer, in omgaat, waarbij uiteindelijk voor het meerdere de directie moet tekenen. Als je zo'n project ziet, dan weet je welke stakeholders in de eigen organisatie daarbij betrokken zijn. En dan vind ik het meest logische dat je de zorgvuldigheid hebt om te zeggen: dit zijn de stakeholders, dit is het project, wat is de omvang van het project, zoveel. Dan hebben we die en die stakeholders bij, die de teken bevoegdheid hebben en uiteindelijk missen we nog steeds een miljoen. Dus voor die en die posten weet de directie al dat er straks mee getekend wordt op een factuur. Dan denk ik: dan heb je het min of meer rond gemaakt en inhoudelijk ingestoken en dan is de veiligheidsmarge groter, omdat je je hebt voorbereid daarop.

De voorzitter: Dit is een aanvullende opmerking op het verhaal ... Eigenlijk doen we dat niet, maar als u nu zegt dat het een aanvullende opmerking is. Het is een aanvullende opmerking, oké, die sta ik toe meneer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: De heer Smit doet het voorkomen alsof we hier een sigarenwinkel runnen. Maar ik bedoel: dit zijn natuurlijk allemaal geautomatiseerde processen. Dus je kunt niet zomaar even zeggen van: ja, dan gaan we eigenlijk per project of per uitgave gaan we nog weer even kijken wie daar wel of niet zou moeten tekenen. Ja, dat zou je kunnen doen, maar dan moet je dat gewoon in je IT-systeem voorzien hebben dat je dat kan toewijzen. Vervolgens is dan ook weer de vraag: wie gaat dan dat vinkje zetten? Dus u creëert eigenlijk allemaal problemen die eigenlijk allemaal IT-oplossingen met zich meebrengen, of althans vragen aan de IT-omgeving, om überhaupt geëffectueerd te kunnen worden. Dus keep it simple, zou ik zeggen. En de procreatie regels, zoals die nu zijn, ik bedoel: die zijn over het algemeen vrij goed hanteerbaar.

De voorzitter: Meneer Smit, ook van mij het verzoek: keep it simple and short.

De heer Smit: Ik vul alleen maar aan, mevrouw de voorzitter. Ik kan u verzekeren dat de accountant in het verleden meerdere malen heeft geconstateerd dat er eigenlijk zo is meegetekend. En ik vind dat als ik over processen praat waar een aantal miljoenen in een project doorheen gaat, dan is dat niet een doos sigaren. Dan zijn dat grote projecten, dat zijn er misschien 10, 20, 30 in deze gemeente per jaar. Dan kun je goed zichtbaar maken dat de hele lijn van de procesgang ook gedekt wordt door een hele lijn van teken bevoegdheid. Dan is mijn mening en mijn ervaring dan het moet kunnen. En dan is de vraag van: loop je ergens vast, zie je wel. Maar als je zo begint, dan voorkom je dat de accountant achteraf zegt: het is op een aantal plekken eigenlijk blind mee getekend. En het is echt regelmatig gebeurd in het verleden.

De voorzitter: Oké, dan is het woord nu aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, ik denk het probleem wat de heer Smit schetst, dat is lastig en dat is wat je wilt aanpakken. Daarvoor ook deze nieuwe regeling. Het is slechts de oplossing, op een deel waar u voorstaat, waarvan ik zeg: nou, die vind ik niet makkelijker dan wat wij hier voorstellen. En ik heb het idee dat de heer IJsbbrandy ook vanuit het systeembeheer dat ook onderschrijft. Mijn voorstel zou nu zijn: wij vragen de externe accountant te reflecteren hierop, zij reageren daarop, dat ziet u terug in de managementletter. Als dat opnieuw aanleiding voor u is om toch te zeggen: en dit punt vind ik alsnog niet. Dan kunt u op dat moment het opnieuw onder de aandacht brengen.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, dank. Ik kom toch nog even terug op dat gezonde boel verstand. Want ook ik maakte mijn opmerking uit de wetenschap dat er in het verleden regelmatig blind is mee getekend, omdat men simpelweg gewoon niet de moeite heeft genomen om te doorgronden wat nou het voorliggende proces was op basis waarvan die factuur op tafel lag. En waar wij nu mee bezig zijn is dat we een hele compliance structuur optuigen, waarin wordt vastgesteld wie er vanuit welk budget bevoegd is om mee te tekenen. Maar waar wat mij betreft te weinig aandacht voor is, is juist die onderliggende vraag: hoe zorgen we er nou voor dat die persoon die die pen oppakt, ook daadwerkelijk de moeite neemt om te begrijpen wat die tekent. En ik vroeg u om daarop te reflecteren en ik heb eigenlijk weer het hele technische verhaal gehoord. Maar voor mij te weinig reflectie op: hoe gaan we nou die cultuur veranderen en ervoor zorgen dat iemand niet begrijpt wat voor hem ligt, dat die dan daadwerkelijk terug die organisatie ingaat en pas die pen oppakt op het moment dat die echt begrepen heeft wat er voor hem ligt.

De voorzitter: De wethouder staat te popelen om antwoord te geven, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, juist omdat ik probeerde bij het begin van mijn verhaal juist hier de reflectie op te geven. Ik verwees dan ook naar de heer Gün. En voor de heer Smit, die redeneert aan de andere kant van: zijn die mensen allemaal wel klaar om die budgetten te ontvangen? In ieder geval, in uw oorspronkelijke vraagstelling was dat. Ik zeg: juist door die verantwoordelijkheid weer terug te leggen bij de mensen die er dichter op zit vergroot je de kans, laten we niet net doen alsof het allemaal misgaat, maar versterk je dat diegene die tekent ook betrokkenheid geeft. Inhoudelijke kennis daarvan heeft. De heer Jongkees is naast mij inhoudelijk intensief genoeg betrokken bij het proces en ook instructies die bijvoorbeeld hier op de organisatie worden gegeven. En misschien kunt u daar uit de praktijk nog een paar toelichtingen op geven.

De heer Rijssenbeek: Kijk, die prestatielevering, dat moet wat zeggen. Dus of mensen een paraafje zetten moet het niet blind zijn, maar moeten ze gewoon weten waar ze voor tekenen. Nou, daar zijn mensen ook echt gewoon voor geïnstrueerd, van: als je dus moet vaststellen of de prestatie geleverd is, dan is dat niet alleen maar even blind een paraaf zetten, maar dan teken je ergens voor. Je moet er ook later op kunnen terugvallen en eigenlijk moet je dat linea recta gewoon goed in het systeem archiveren. Dus we hebben ook Versio daarvoor, daar worden dingen op vastgelegd. Dus dit is denk ik ook een van de dingen, daar heeft de accountant ook opmerkingen over gemaakt. Daar heeft de afdeling financiën ook instructies voor gehouden. Dus ja, dat zou ook moeten blijken dat we op dat punt ook meters maken. Dit is een van de verbeterpunten. Dus dit kwam uit de reactie van de accountant en is ook opgepakt.

De voorzitter: Ja, meneer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, waar ik voor blij pleiten is dat op het moment dat een grote investering gaat lopen van tevoren duidelijk is welke actoren tot welke bedragen mee moeten tekenen, dus dat ze meelopen in het proces, zodat ze weten wanneer er een factuur met welke inhoud bij ze komt. Als dat door de wethouder ook bevestigd wordt dat dat het principe is, dan ben ik blij en dan wacht ik voor de rest op de accountant.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit.

Wethouder Snoek: Ja, dat kan ik bevestigen. Dat krijg ik ook vanuit de organisatie bevestigd, dat zijn de principes. We weten dat bij grote projecten projectafspraken worden gemaakt, inclusief wie dan moet tekenen. U ziet hier in dit stuk welke afspraken daar dan aan ten grondslag liggen voor de invulling daarvan.

De voorzitter: Meneer Linder.

De heer Linder: We hebben het erover van wie het vinkje zet en wie niet. En stel dat nu iemand het vinkje moet zetten, hij is het er eigenlijk niet mee eens. Hoe bent u van plan om te waarborgen dat een cultuur heerst in dat hele aftekening, dat diegene ook aan de bel durft te trekken en zegt van: wow, wacht eens even, daar ben ik het eigenlijk niet helemaal mee eens. In plaats van dat je denkt: o, ik doe nu liever tekenen, hou mijn mond. En hoe waarborgt dat u daar een cultuur heeft van kritiek, van transparantie, met elkaar?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Volgens mij heeft dat de aanhoudende aandacht van dit college, maar ook van de wethouder personeel en organisatie, waarin we een open en veilige cultuur hebben. En daar hebben we allemaal baat bij, dat als er iets misgaat op een project, dat je dat kunt melden en dat je kop er dan niet af gaat, maar dat je dan bedankt wordt omdat het tijdig gemeld wordt. Dat is voor ons ook wel eens fijn als college, want dan kunnen we het ook tijdig aan u melden. Dus volgens mij is dat, dat noemt u zelf al, dat is een cultuurvraagstuk waarbij juist in de afgelopen jaren veel geïnvesteerd is in open en veilig communiceren.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, nu blijkt dat zeg maar het hele betaalproces in de gemeente Haarlem van cultuur afhankelijk is, dan begin ik me pas echt zorgen te maken.

De voorzitter: Dank u wel, meneer IJsbrandy, voor deze toevoeging. Is alles gezegd wat gezegd diende te worden? Met andere woorden: is dit onderwerp voldoende beantwoord? Over vinkjes en roofvogels gesproken. Ja, dan sluit ik het bij deze af. De wethouder snapt hem in ieder geval wel en daar deed ik het hem eigenlijk allemaal om.

10. Gespreksnotitie over huidig delegatiebesluit (JW)

De voorzitter: Dan gaan we door met agendapunt 10. En daarvoor wil ik graag de heer Wienen uitnodigen om naast mij plaats te komen nemen. Hij is inmiddels gearriveerd. Hartelijk welkom, burgemeester. Dank u wel, wethouder, tot ziens. Welkom. Agendapunt 10 gaat over de gespreksnotitie over huidig delegatiebesluit. Oorspronkelijk stond daar de naam van de heer Snoek achter, maar het is een onderwerp voor de heer Wienen. Dus het gaat ook naar de heer Wienen. Dit onderwerp is geagendeerd op verzoek van de SP. Dus ik geeft de heer Garretsen graag het eerste woord. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het gaat over delegatiebesluit en dan met name over de punten 6 en 8. Nou, over punt 8 kan ik kort zijn, vrijstelling op grond van artikel 19 WRO. Dat artikel bestaat niet meer, dus punt 8 kan worden geschrapt. Dan punt 6, het college treedt op als vertegenwoordiger van de raad in juridische procedures. Daar hebben we in het verleden heel vaak de VVD, CDA en SP over geklaagd, vanwege het gebrek aan informatie. En nog dit jaar, begin april, tijdens de behandeling van het bestemmingsplan Tempeliersstraat in de commissie Ontwikkeling, bleek dat de commissie niet op de hoogte was van een uitspraak van de Raad van State. De SP vindt dat het college moet voldoen aan zijn informatieplicht, dus vindt dat de beroepsschriften, bezwaarschriften en ook adviezen van de commissie bezwaarschriften, dan die standaard naar de raad moeten worden toegezonden. En dat heeft twee voordelen, raadsleden kunnen dan als hun wat opvalt in het beroepschrift daar vragen over stellen. En het andere voorbeeld is dat de raadsleden dan op de hoogte zijn van wat leeft onder de bevolking. Het maakt nog wel wat uit als er een bezwaarschrift binnenkomt of als er een paar 100 binnenkomen. Dan is het toch van belang voor volksvertegenwoordigers om te weten: hé, hier ligt iets gevoelig in de samenleving. Dus dat is punt 1, moet worden voldaan aan de informatieplicht. Dus toezending van bezwaarschriften, beroepsschriften en adviezen van de commissie bezwaarschriften. Dan wil ik mijn betoog verder splitsen in bezwaarschriften en in beroepsschriften. Over bezwaarschriften adviseert de bezwarencommissie. De bezwarencommissie adviseert aan de raad, niet aan het college, maar aan de raad. Als het gaat om raadsbesluiten. En dan zijn er drie mogelijkheden: de commissie adviseert het raadsbesluit in stand te laten, de commissie adviseert het raadsbesluit ietwat te wijzigen om de rechtsgevolgen in stand te laten. En het laatste is dat de adviescommissie adviseert om het raadsbesluit inhoudelijk op een belangrijk of meerdere belangrijke punten te wijzigen. De eerste twee gevallen denk ik dat het gewoon, ja, hamerstukken moeten zijn. Dat we automatisch zeggen: nou, commissie adviseert conform wat de raad heeft besloten, dus het is een hamerstuk. We laten het raadsbesluit in stand. Maar als de commissie adviseert het op een of meerdere belangrijke inhoudelijke punten te wijzigen, dat betekent dan automatisch dat de raad dan of het advies kan negeren of een ander raadsbesluit moet nemen. En daarom is mijn advies om in dat soort gevallen advies van de bezwarencommissie te behandelen in de desbetreffende vak commissie. Dan kunnen we ook wel overwogen eventuele nieuw raadsbesluit nemen of het advies van de commissie negeren. Een ander punt is de beroepsschriften. Er wordt een beroep ingesteld tegen raadsbesluit bij de rechter. Bij beroepsschriften is een tegenstelling tot bij bezwaarschriften de termijn nogal kort. Bij bezwaarschriften kan die 14 weken bedragen, bij een beroepsschrift is dat in principe 4 weken. Je kunt uitstel vragen bij de rechter, maar dat moet gemotiveerd gebeuren. En de rechter heeft de discretionaire bevoegdheid om het verzoek te negeren. Dus dat betekent dat er binnen vier weken een besluit moet worden genomen, tenzij de uitstel goed moet worden

gemotiveerd. Elk beroepsschrift aan de orde stellen in de commissie is alleen daarom al niet mogelijk. Bovendien zou er dan een onnodig groot beslag worden gelegd op de ambtelijke organisatie. En bovendien geven ook veel beroepsschriften ook geen enkele aanleiding om het raadsbesluit te wijzigen. En daarom vindt de SP dat het initiatief voor het agenderen van een beroepsschrift in de raadscommissie in het algemeen bij het college moet liggen. Tenzij de toezegging van het beroepsschrift. En nogmaals, het college moet aan zijn informatieplicht voldoen, voordat er voor de raad aanleiding is om het zelf in een commissie aan de orde te stellen. Maar dat zal hooguit bij uitzondering het geval zijn. Het college krijgt, omdat zij de procesvertegenwoordiging doet, het advies van de advocaat, van de jurist die voor het college procedure voert. En mocht het advies zo zijn van: nou, dit beroepsschrift geeft mij zodanig te denken dat ik denk dat het raadsbesluit niet in stand kan blijven. Dan vraag ik het college om het initiatief te nemen om dit in een commissie aan de orde te stellen. Dus dit waren eigenlijk mijn punten, voldoen aan de informatieplicht, adviezen van de bezwarencommissie in een vak commissie bespreken als dat advies op inhoudelijke punten afwijkt van het raadsbesluit. En bij het agenderen van een beroepsschrift in een vak commissie toch het initiatief bij het college te laten. En dat zal dan bijna altijd op grond van een juridisch advies zijn. En als dat juridisch advies zodanig is van: het raadsbesluit kan niet in stand blijven. Dan kunnen we ook heel goed bij de rechtbank motiveren waarom de uitstel van de termijn van 4 weken. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Garretsen. Wie wenst het woord te voeren? Meneer Smit.

De heer Smit: Ik zit nu vijf jaar in de commissie bestuur en ik heb de juristen in de commissie altijd ervaren als uiterst degelijk en uiterst goed. En daar hoort meneer Garretsen ook onder. En ik heb zijn verhaal gelezen en ik onderschrijf het volledig. Het maakt mogelijk dat wij als raad zicht houden cq. zicht krijgen op de verantwoordelijkheden die wij zijn aangegaan in het verleden door een raadsbesluit, dan wel wellicht opnieuw aan moeten gaan. Dus ik steun hem in zijn vraagstelling.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Nog iemand het woord? Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, ik ben geen bestuursrechtjurist, dus ik laat het oordeel over de juistheid daarvan in ieder geval niet bij mijzelf liggen. Maar ik kan mij wel van alles voorstellen bij sommige van de punten die meneer Garretsen naar voren brengt. Al was het maar dat op het moment dat wij als raad een procedure voeren, dat het dan op zijn minst handig is dat wij als raad weten welke procedure wij voeren en welke positie wij daarin innemen. Dus ik ben er eigenlijk heel benieuwd naar het antwoord van de burgemeester en zal daarna mogelijk op een aantal momenten ook inhoudelijk daarop reageren.

De voorzitter: Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Hetzelfde geldt eigenlijk voor onze fractie ook, dat we echt heel benieuwd zijn naar de antwoorden op dit verhaal. Het is natuurlijk al heel goed dat we een nieuwe start, dat het er ligt, en een nieuwe amenderingsbesluit van die budgethoudersregeling. Maar misschien is het een heel ander onderwerp, maar ik zou ooit nog wel eens willen kijken naar een overzicht van gedelegeerde besluiten in de besluitvorming die van de raad naar het college zijn gegaan. Maar dat gaat misschien buiten deze discussie, maar dat zou ik graag nog wel eens over willen hebben.

De voorzitter: Meneer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Namens de VVD-fractie wil ik graag overbrengen dat wij het goede betoog van de heer Garretsen geheel ondersteunen en wij kijken uit naar de antwoorden van de burgemeester.

De voorzitter: Dan is misschien dit een goed moment om te vragen aan de burgemeester of hij antwoord wil geven. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, ik geloof niet dat er echt veel gevraagd is, maar ik wil wel reactie geven. Om te beginnen denk ik dat het sowieso heel verstandig is om het delegatiebesluit gewoon weer eens even tegen het licht te houden. Het is vijf jaar oud en dan is het ook gewoon gezond om even te kijken van: jongens, verdient dit niet een actualisering? Eentje heeft de heer Garretsen sowieso al aangegeven, artikel 19 procedures zijn niet meer aan de orde. Dus de delegatie van bevoegdheden in dat kader is ook onzin, dus die kan gewoon geschrapt. Ten aanzien van het voeren van rechtsgedingen en het beslissen op bezwaarschriften en beroepschriften, vind ik eigenlijk dat er principieel gezien een helder verhaal is en de wet voorziet in Nederland in de mogelijkheid dat een burger zegt: nou, er is een bepaald besluit genomen en ik maak daar bezwaar tegen, want ik heb het recht daarop. Dan wordt er een onafhankelijk advies gegeven en vervolgens neemt in principe het orgaan, wat het besluit genomen heeft, een nieuw besluit. En inderdaad is het ook voor het college meestal zo dat als het advies van de commissie, zijn afschriften adviescommissie, conform is zeg maar wat het oorspronkelijke besluit is. En daar wordt ook ambtelijk verder geen kanttekening bij gezet, ja, dan delegeren wij dat ook ambtelijk om dat af te doen. Op het moment dat je komt tot een ander voorstel van ander inhoudelijk besluit, dan neemt het oorspronkelijke bestuursorgaan, dat neemt dat nog eens in ogenschouw en die neemt een besluit. Ik vind het volstrekt normaal dat dat dus door de raad gebeurt als het gaat om een raadsbesluit. Dus ik deel eigenlijk het betoog van de heer Garretsen, er is een punt van aandacht en dat is van: wij moeten met elkaar wel goede afspraken maken, omdat de raad nou een keer een ander vergaderritme heeft dan het college, dat we niet uit de tijd lopen met dingen. Maar ik denk dat in principe dat gewoon zo moeten afspreken. Ik heb ook begrepen dat als het gaat om het voeren van rechtsprocedures, dat er ook geen delegatiebesluit nodig is, omdat de wet daarin al voorziet. Om dat punt wat de heer Garretsen maakt, namelijk dat daar vaak een bepaalde spoed bij nodig is, kennelijk ook door de wetgever is gezien en die heeft gezegd dat dat collegebevoegd is om namens de gemeente en ook namens de gemeenteraad eventueel dan op te treden. Maar de gemeenteraad geeft aan hoe zij dat wil en op welke wijze terugkoppeling plaats vindt et cetera. En kan ook zelf natuurlijk actie ondernemen. Maar in principe biedt de wet al mogelijkheden om, als dat nodig is, te zorgen dat de gemeente wel vertegenwoordigd wordt. Eigenlijk zou ik willen voorstellen dat we er sowieso nog even naar kijken en dan een nieuw delegatiebesluit voorstellen en dan de punten meenemen die benoemd zijn. Te beginnen met het schrappen van dingen die achterhaald zijn omdat ze niet meer in de wet voorkomen, zoals artikel 19. Vervolgens het principe dat bezwaarschriften op raadsbesluiten ook door de raad kunnen worden afgedaan, waarbij ik de procedure van de heer Garretsen een verstandige vindt. Namelijk als het niet leidt tot een advies om het te veranderen, dan zou je standaard het besluit in stand kunnen laten. Ik kan mij voorstellen dat dat ook niet een apart besluit vergt, maar dat je dat wel zou kunnen delegeren aan het college. Dus alleen dat soort besluiten, dat gaat dan aanzienlijk sneller en is denk ik op zichzelf niks mis mee. Maar als het gaat om een contrair advies van: zou een ander besluit genomen moeten worden. Ik vraag mezelf af of het principieel wel kan, omdat dat besluit dan genomen wordt door een ander bestuursorgaan dan het bevoegde bestuursorgaan. Want dat moet gewoon de raad zijn. Dus ik stel voor dat we dat gewoon correct formuleren en dat het hier in de commissie even aan de orde komt van: is het zo inderdaad correct? Dan komen ook die andere delegatiebesluiten vanzelf dus ook aan de orde. Want het zijn er dus in totaal tien. En mocht het zijn dat er ook op andere terreinen nog aanleiding is om even te kijken: is dit nog helemaal actueel? Dan nemen we dat meteen mee. Dus dat zou mijn voorstel zijn.

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben het met de burgemeester eens over zijn punt van aandacht, je moet natuurlijk de termijn in de gaten houden. En nood breekt wet als het niet op tijd komt in een bepaalde commissievergadering, dan moet daar een of andere oplossing voor worden gevonden dat het op een andere manier kan. Ik neem aan dat de burgemeester het ook met me eens is dat een beroepschrift, als dat in een commissie aan de orde moet worden gesteld, dat het initiatief daarvan in het algemeen van het college moet komen, want het college kent het juridisch advies. Ik zie de burgemeester knikken, dus wij zijn het met elkaar eens. En ik wacht het voorstel van het college af en ik hoop dat dat binnen een redelijke termijn kan gebeuren.

De voorzitter: Dat zou mijn vraag zijn. Burgemeester, heeft u enig zicht binnen welke termijn dat geleverd zou kunnen worden?

Burgemeester Wienen: Dat zijn natuurlijk altijd een heleboel dingen, maar volgens mij is het nou ook weer niet zo verschrikkelijk veel werk. Dus laten we zeggen dat dat binnen een maand of drie moet dat gewoon rond zijn.

De voorzitter: Dus voor het eind van dit jaar, laten we zeggen dat het in december terugkomt in deze commissie, is dat haalbaar? We doen ons best om het dan terug te laten komen in deze commissie.

Burgemeester Wienen: En anders wordt het dan januari, maar goed, laten we december proberen.

De voorzitter: De drijf is december met een uitloop naar januari, prima. Is dit onderwerp voldoende behandeld op deze manier? Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Als dat in december terugkomt, ik zou ook graag een overzicht ontvangen. We hadden het net over de bezwarencommissie die contrair aan het oorspronkelijke besluit is. Kunt u een overzicht geven hoe vaak dat voorkomt? Want ziet u dan een verschil met vroeger, toen hadden we natuurlijk die raadsleden, en nu de burger. Is daar een verschil?

De voorzitter: Meneer Van den Raadt, ik neem aan dat dit soort getallen, waar u naar op zoek bent, staan denk ik in het jaarverslag. We hebben zojuist besloten om dat jaarverslag door te schuiven naar november, dus dan komt het waarschijnlijk aan de orde. Graag gedaan.

11. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan gaan wij over naar het volgende onderwerp, dat is agendapunt 11: spreektijd voor belangstellenden. Wij hebben een inspreker, de heer Kuipers. En ik wil graag vragen aan de heer Kuipers of hij zo vriendelijk zou willen zijn om tegenover mij plaats te nemen achter de microfoon, ja, dat lijkt mij prima. Het rechterknopje is voor u. Als u dat indrukt, dan gaat er bij u een lampje branden en dan gaat uw spreektijd in. U heeft drie minuten de tijd, ik mag u erop wijzen, dat is niet zo heel erg lang. En na 2,5 minuut, als het dreigt uit te gaan lopen, dan ga ik u daar even in de rede vallen en dan ga ik u melden dat u nog een halve minuut heeft. Dus ik zou zeggen: neemt u het woord.

De heer Kuipers: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een nog niet op de agenda staande punt aangebracht. En ik zal de tekst voorlezen. Het gaat over falende overheidsdiensten, stichtingen, in en om Haarlem. We gaan weer verder, dank u. Ik heb een paar labels gemaakt, onder andere de BRP, burger registratie plan, waar de mensen in genoteerd staan. De CIZ heeft een fraude, de notarissen frauderen. Ik kan ze allemaal oplezen natuurlijk, maar ja. Ik noem het zelf dat daar een papieren oorlog wordt gevoerd. En in mijn geval is dat sinds 2011 al een

bijzonder beheer van een bepaalde bank, ik laat de naam even in het midden. Ik kan niet aan iemand zien aan welke bank hij van afhankelijk is. Dus ook niet welke invloed dat heeft op zijn handelingen, of dat frauduleus is of niet. Ik heb in 2014 al eens een keer een melding gemaakt aan de burgemeester en wethouders destijds van een huisvredebreuk in mijn woning en mijn ouders. Ik heb daar geen beantwoording op gekregen. En nu in 2019 is het wederom gebeurd, dat was op 10 april jongstleden, bij afwezigheid van burgemeester, die was destijds in Haarlem in Amerika. En op die datum waren er een viertal agenten, gewapende personen dus, die niet voor rede vatbaar waren. En de firma Spaarnelande heeft een groot gedeelte van die inboedel laten verwijderen, cq vernietigen. In opdracht van gemeente Haarlem, hebben ze mij verteld. Maar goed, aan u als raad of commissie om het toezicht te houden op het functioneren van het ambtelijk apparaat en de wethouders ter verantwoording te roepen. En daarom kom ik in mijn geval even melden. En ik begrijp dat aangifte doen tegen het politieapparaat bij de politie, dat dat lastig is, voor mij in ieder geval. En ik zoek wel naar een plek waar ik dat alsnog kan doen.

De voorzitter: Meneer Kuipers, u heeft nog een halve minuut.

De heer Kuipers: Dank u voor de herinnering. Dus ik was op zoek naar een gesprek met de burgemeester, al geruime tijd, en dat komt maar niet uit de lucht, zal ik maar zeggen. En Haarlem steeds veel uit, dus hoger beroep moet men in Amsterdam gaan doen. Belastingen worden in Hoofddorp geïnd. En even over het ziekenhuis in Haarlem Zuid, daar kun je met de ambulance gratis naartoe worden gebracht. Maar als daar je mantelzorg wordt afgenomen, je krijgt een slechte ziekenhuismantel aan, dan mag je van geluk spreken als je daar goed uit komt. Nou, ik zal het maar even afronden, zoals u verzocht heeft. Mocht ik in het vervolg afwezig zijn, dan kan het zijn dat men de gedachte heeft dat ik verward ben. Of ik ben gewoon lekker buiten in Haarlem als mijn mantelzorgtaak aan het uitvoeren. Dank u voor uw tijd.

De voorzitter: Dank u wel voor het inspreken, meneer Kuipers. Zijn er nog vragen vanuit deze commissie? Ik zie een aantal vingers. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, u had het erover dat een deel van de meubelen in het huis van u en uw ouders, begreep ik, dat die zijn weggevoerd door agenten. En dat was op verzoek van de gemeente. Weet u om wat voor reden dat gebeurd is? Heeft u de gemeentelijke belastingen niet betaald of wat heeft u gedaan of wat hebben uw ouders gedaan dat dat is gebeurd?

De heer Kuipers: Ik noem het een project, maar het steekpunt is in 2011 ontstaan door een rare brief van die bank. En die hebben onderhands aan een van hun leden, het is een corporatiebank, hebben ze geprobeerd het huis te verkopen. Het huis is mijn eigendom sinds 1987, met mijn ouders erin, want ik ben daar geboren. Dus de juridische strijd op papier was: is het nou verhuurd aan iemand, want die meneer zegt het gekocht te hebben die lid is van die bank. Hij doet allerlei pogingen om maar zo veel mogelijk huur te vragen. En ik noem het een huisjesmelker, want wat ik over hem gevonden heb is dat hij meerdere panden in Haarlem opkoopt en verhuurt, ook vereniging van eigenaren. Maar goed, in principe is mijn bed gestolen, mijn historie is opgeruimd, ik ben na 10 april niet in de woning terug geweest. Ik heb wel de deur bewaakt. Maar het probleem is dus: waar zijn de inboedelspullen gebleven? Want Spaarnelande geeft op dat ik bij uw deurwaarder moet wezen. En in dit geval heb ik geen deurwaarder maar de tegenpartij. En dat is nog een leerling deurwaarder ook.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Kuipers. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Begrijp ik het goed, meneer Kuiper, dat u nu niet meer in die woning woont? Is het nog steeds uw eigendom of huurt u die woning? Of wat zegt u dan?

De heer Kuipers: Nou, er is het principe dat ik het in 1987 kocht. Toen zaten mijn ouders erin en ik was daar ook geboren heb ik gezegd. En daar was dus ook geen huurovereenkomst. Tussen mijn ouders. Want mijn ouders hebben het in 1957 betrokken en er staat nergens op papier wat de huur was, maar volgens mij werd dat betaald door de werkgever van mijn vader.

De heer Trompetter: Maar het was dus geen eigendom en u heeft het pand gekocht in 1987?

De heer Kuipers: In 1987 ja, met ouders erin. En er is een nieuwe eigenaar, die heeft ook dat huurbeding niet, want dat bestaat niet. Maar hij beweert dat moeder is overleden. En dat is ook onzeker. Hij heeft geen acte van overlijden overlegt. Of zoals de gemeente Haarlem in de publiekshal, die bevaag ik om een overlijdensakte.

De heer Trompetter: Maar bent u nog eigenaar van die woning?

De heer Kuipers: Mijns inziens ben ik nog eigenaar. Alleen in het kadaster zijn fouten gemaakt door die notaris die door de bank is ingehuurd.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik heb een vraag. U heeft aangifte gedaan ooit, want u wilde nog een keer aangifte doen. Maar u heeft een keer hiervoor aangifte gedaan en daarvan heeft u nooit iets gehoord van hoe die aangifte of dat is opgenomen of daadwerkelijk verwerkt.

De heer Kuipers: Ja, ik heb het gemeld via de burgemeester en wethouders dus, op de Grote Markt nummer 2. Of ik heb het te druk gehad, maar het is mij niet opgevallen dat ik daar ooit een reactie op heb gekregen. En aangifte doen bij de politie, als je daar alleen komt, dan ben je al gauw een verward persoon.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Kuipers. Meneer Garretsen heeft nog een vraag.

De heer Garretsen: Nog een korte. Wat is de rol van Spaarnelande hierbij, want dat begrijp ik niet?

De heer Kuipers: Spaarnelande, die doet ontruiming in opdracht van de gemeente Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Kuipers. Dank u wel voor het inspreken. Als er verder geen vragen zijn vanuit deze commissie. Nee, oké. Neemt u plaats op de tribune, u mag ook naar buiten, wat u wilt.

12. Kermis Zaanenlaan (JW)

De voorzitter: Wij gaan door met het volgende onderwerp. Kermis Zaanenlaan. Wij hebben een aantal insprekers, meneer Korteman, meneer Rijnders en meneer Knops. Zijn die aanwezig? Eens even kijken hoor, het zou ook om 8 uur beginnen. Misschien kan even iemand gaan vragen of ze ... Ja, er wordt even gekeken of ze misschien gearriveerd zijn maar nog op de gang staan. Hartelijk welkom. We gaan iets sneller door de agenda dan bekend, dus u bent al aan de beurt. Ga lekker zitten. Ik wil vragen aan meneer Korteman of hij alvast in ieder geval achter de microfoon wil gaan zitten. Wie is meneer Korteman? Nou, de microfoon is achter u, daar. Meneer Korteman, hartelijk welkom. Voor u geldt: u heeft drie minuten de tijd om in te

spreken. En ik neem aan dat u heeft geoefend thuis voor de spiegel, dat u precies weet hoeveel tijd dat is, drie minuten. Zo niet, dan ga ik u na 2,5 minuut eraan herinneren dat uw tijd bijna op is. Gaat uw gang.

De heer Korteman: Ja, oké. Geachte commissie, ik heb een simpele boodschap. Stel voor evenementen een DBC-geluidsnorm in en handhaaf die. De enige juiste manier om geluidsniveaus te meten is volgens de huidige inzichten DBC. Dat geeft een compleet inzicht in de geluidsoverlast voor omwonenden, het is allemaal niet zo ingewikkeld. En het is een aantal keren genoemd ook bij de bewonersbijeenkomsten. Maar in de nota, naar aanleiding van die bewonersbijeenkomsten, wordt geluidsoverlast voor bewoners heel serieus besproken. En eigenlijk afgedaan met de conclusie dat het niveau binnen de normen bleef. De bewering in de nota dat het geluidsniveau niet overheersend was is bovendien bijzonder subjectief. Dat geldt ook voor de opmerking dat er weinig bastonen in het geluid zaten. Het meten van geluid is een exact vak en de resultaten moeten in cijfers worden uitgedrukt, niet in zomaar wat uitdrukkingen. Aangezien Haarlem geen DBC-norm heeft vastgesteld is de bewering dat het geluidsniveau binnen de normen is gebleven maar half waar. Er is alleen een DBA-norm en dat is onvoldoende. De DBC is wel gemeten, maar zonder norm is dat eigenlijk zinloos. En de metingen zijn ook niet openbaar gemaakt. Ik zou die metingen graag willen zien. Conclusie: aangezien de gemeente Haarlem een evenement zoals de kermis in een woonwijk organiseert heeft ze de wettelijke plicht de overlast voor omwonenden tot een minimum te beperken. Na onderzoek is de gemeente Amsterdam bijvoorbeeld tot de conclusie gekomen dat bij een evenement als een kermis een maximale DBC van 75 acceptabel is en aan de wettelijke eisen voldoet. Uiteraard is deze waarde niet 1 op 1 op Haarlem toe te passen, om dat ook de duur van de geluidsoverlast meespeelt. En dat is hier meerdere dagen, veel dagen. Aanleiding kan dan zijn om de norm lager te stellen. Ook het feit dat hier sprake is van oudere, minder goed geïsoleerde woningen, kan verdere bijstelling van de norm nodig maken. Aangezien het voor een gemeente de wettelijke plicht is om de overlast van een evenement te minimaliseren, dan zouden bewoners met succes een beroep op de rechter kunnen doen om Haarlem op te leggen de DBC-normen vast te stellen voor evenementen en deze te handhaven. Bij een te hoog vastgestelde geluidsbelasting kan de rechter het evenement zelfs verbieden. Daar zijn actuele voorbeelden van.

De voorzitter: U heeft nog een halve minuut.

De heer Korteman: Bijvoorbeeld de kermisfeesten in Oss. Ik vraag daarom nogmaals aan de gemeente Haarlem om rekening houdend met de lange duur van het evenement en de geringe geluidsinstallatie van de woningen voor de kermis van 2020 een DBC-norm vast te stellen en in de vergunning op te nemen. Als u hier meer over wilt weten, dan kunt u het in het stuk terugvinden, daar staan links naar belangrijke informatie hierover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Korteman. Ik stel voor dat we de vragen even vasthouden eventueel voor meneer Korteman en dat we die zo meteen dan stellen als alle sprekers aan bod zijn geweest. Gaat de commissie daar ook mee akkoord? Ja, dat is ook weer waar. Nou, dan doen we het toch maar zo, anders moeten we dan weer de hele tijd verkassen. Zijn er vragen voor de heer Korteman? Meneer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Allereerst kan ik me heel goed voorstellen dat als je daar in de buurt woont en er is sprake van meerdere dagen geluidsoverlast, dat dat vervelend is. Dat begreep ik al. De vraag die ik heb is eigenlijk een technische. Dus kunt u nog een keer uitleggen wat het verschil is tussen die twee verschillende normen die u noemt? Decibel A en C. Dat zal iets met bassen denk ik te maken hebben ofzo, maar u weet dat vast beter.

De heer Korteman: Nou, het is een technisch verhaal en je moet daar ook echt heel goed naar kijken. Maar tot nu toe werd eigenlijk overal in de wereld voornamelijk DBA gemeten. En daar zitten die bastonen bijna niet in,

die worden niet meegerekend. Bij die kermis zijn die bastonen het meest storend. Het gewone geluid vind ik zelf niet eens zo heel erg storend, al is het hard. Maar het gaat om die bastonen. Maar DBC meet alles. Die andere meting is helemaal niet nodig, als je DBC meet heb je het complete plaatje. En dan kan je ook zien of dat aan de wettelijke eisen voldoet. Want dat is waar het om draait, er zijn eisen wat betreft geluidshinder voor omwonenden bij evenementen.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Korteman. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voor het inspreken en voor uw verhaal. U zegt van: de gemeente Haarlem heeft wel die DBA-norm gemeten.

De heer Korteman: Dat deden ze altijd al.

Mevrouw De Raadt: De hoogte daarvan gemeten. En daar hebben we ook een norm voor vastgesteld. Werd daar wel aan voldaan of ook niet?

De heer Korteman: Daar werd aan voldaan ja, zeker, maar dat is onvoldoende. Want dan meet je de bassen niet en je meet eigenlijk niet het complete spectrum. Dat kan alleen met DBC. En daar zijn nu inzichten over, kijk naar de gemeente Amsterdam, kijk nog naar een aantal andere gemeenten, die doen dat al. En die hebben het ook vastgelegd in een evenementenbeleid.

Mevrouw De Raadt: Helder, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Korteman. Verder nog vragen aan de heer Korteman? Nee, dan wil ik u graag bedanken voor het inspreken. Dan is nu de beurt aan de heer Rijnders. Namens de wijkraad Planetenbuurt heb ik begrepen. U heeft ook drie minuten de tijd. Gaat uw gang.

De heer Rijnders: Oké. Geachte commissieleden. Even ter herinnering: het doel van de evaluatie was om na te gaan of de aanpassingen aan de kermis Zaanenlaan voldoende zijn verbeterd of dat er alsnog een alternatieve locatie gezocht moet worden. Graag ga ik in op de belangrijkste bevindingen op het gebied van de veiligheid en de leefbaarheid. De wijkraad vindt het positief dat er eindelijk aanpassingen zijn gedaan aan de indeling van de kermis om de veiligheid te verbeteren. Er blijft wel een aantal zaken over die niet zijn uitgewerkt. De reden om naar een nieuwe indeling te gaan was om de attracties verder van de huizen af te plaatsen in verband met de toegankelijkheid van de hulpdiensten voor omwonenden. Hoewel er meer ruimte aan de huizenzijde is ontstaan door de nieuwe indeling, staat een aantal attracties nog even dicht op de huizen als daarvoor. Wij pleiten ervoor om de afstand tot de huizen overal op 3,5 meter van de erfgrans te houden. De ruimte tussen de attracties en de huizen is dan voldoende vrij voor de hulpdiensten. En de heer Matthieu zal hier nog verder op terugkomen. De wijkraad is verbaasd dat er in de evaluatie nauwelijks gesproken wordt over de impact van de kermis op de leefbaarheid. Dan hebben we het over de duur van de kermis. Meer malen is dit punt door de bewoners genoemd. Echter in de informatienota, die hierbij geleverd is, staat op de lange duur van de kermis niet genoemd. Wij missen dit belangrijke punt. Sterker nog, de wens van de exploitanten om de openingstijden te verruimen met 1 uur per dag is vertaald als een verbetervoorstel. In plaats van tegemoet te komen aan het verbeteren van de leefbaarheid voor de bewoners wordt de overlast met dit voorstel juist vergroot. Juist nu de sluitingstijden in 2018 eindelijk zijn geworden zoals die ooit zijn afgesproken, willen de exploitanten de rechtzetting feitelijk weer ongedaan maken. De wijkraad vindt dit teleurstellend en rekent erop dat de gemeenteraad hier niet in meegaat. Verder, we zijn tevreden over de verbeterde communicatie met de wijk tijdens de afgelopen kermis. Echter op dit moment lijkt de

communicatie weer terug bij af en we maken ons zorgen over de continuering hiervan. Samengevat: iedereen in de buurt wilt nu eens af van de discussie over de kermis. U als raad, wij als buurt. De duur van de kermis blijft een heikel punt en daar is nog weinig aan gedaan. Nergens in Nederland is de duur van een kermis in een woonstraat zo lang als die in Haarlem. De eis van de bewoners is reëel. Er is nog steeds draagvlak voor de kermis in de buurt, mits die wordt verkort tot 7 dagen, bleek uit een onderzoek. Kortom, de wijkraad wil dat er mee belang wordt gehecht aan de leefbaarheidsaspecten die bewoners hebben ingebracht. Dat betekent dat er geen uitbreiding van de duur van de kermis moet komen, maar een verkorting. We willen een betere handhaving van het geluid, zoals door de heer Korteman is toegelicht. En we pleiten voor het behoud van een vast gemeentelijk aanspreekpersoon voor kermiszaken voor communicatie met de wijk. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Rijnders. U heeft een paar seconden cadeau gekregen van mij. Zijn er vragen aan de heer Rijnders vanuit deze commissie?

De heer ...: Ja, u zegt dat de duur van de kermis moet worden verkort in plaats van verlengd. Dat laatste dat verbaast me. Kunt u me uitleggen waarom de duur van de kermis is verlengd? Ík dacht dat die al jarenlang hetzelfde was met een jaar dat daar uitzondering op werd gemaakt.

De heer Rijnders: Ja, we hebben het over twee dingen. We hebben het aantal dagen. Die is 12 dagen en daar zou een verandering komen voor het komende jaar. Nou, 11 dagen. Daar is tevens dus het verzoek van de duur per dag, dus er zijn twee duren. En de duur per dag, die zou dan weer met een uur verlengd worden. Maar ja, we hebben die discussie al eerder in de geschiedenis gehad, daar zou dus in 1992 uit mijn hoofd bij de wijkraad de Zaanen was dat toen nog is het voorstel neergelegd om de kermis met twee uur te vervroegen. Van 4 uur naar 2 uur in de middag. Dat zou gecompenseerd worden door 1 uur eerder te sluiten. Nou, die 2 uur eerder is wel gekomen, maar die uur vervroeging is nooit gekomen. Het enige wat er is gekomen, is dat er een uur eerder gestopt is met geluid van de kermis. Dat is dan wel gekomen, maar niet een verkorting. Dus dat is misschien, geeft dat antwoord op de vraag? Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Rijnders. Zijn er verder nog vragen voor de heer Rijnders? U was volkomen duidelijk, dank u wel. Als u weer plaats wilt nemen, dan is nu aan de beurt de heer Matthieu Knops. Ook voor u geldt drie minuten. En mocht u over de tijd dreigen te gaan, dan ga ik hinderlijk inbreken.

De heer Knops: Dank u wel, voorzitter. Beste commissie, nog steeds het punt van het uithijzen, de bereikbaarheid van alle adressen aan het kermisterrein tijdens de kermis voor alle vormen van hulpverlening. Dus ook voor de mogelijkheid om vanaf jouw eerste etage, slaapkamer of badkamer, weggehaald te worden uit jouw woning als dat nodig is. Het blijkt dat dat bij drie attracties in 2019 niet mogelijk was, daar waren minimaal 4 en eigenlijk 6 adressen gedupeerd. Het is jammer dat dat gebeurt, want de bewoners voelen zich daarmee niet comfortabel. In het voorkomende geval zullen de hulpverleners op straat zich ook niet echt gemakkelijk voelen. En bij een slecht aflopende calamiteit ben ik bang dat ook een exploitant achter zijn oren krabt en zich heel ongemakkelijk voelt. Dat moeten wij eigenlijk proberen te vermijden. U speelt daar ook een rol in. Meneer Rijnders heeft het eigenlijk al gezegd: doe nu eindelijk de 3,5 meter bij alle woningen, dan kunnen de hulpdiensten hun voertuig stempelen, dan kunnen ze hun ladder bij alle woningen brengen en dan voelt iedereen zich veilig en kan alles verholpen worden. Eigenlijk is dit punt pas na de evaluatie door de burgemeester met mij persoonlijk geëvalueerd. En eigenlijk kan ik u al van mij uit melden dat de burgemeester zich aan het eind van het gesprek afvroeg waarom we dit in 2019 niet al gedaan hadden en heeft ter plekke voorgesteld aan de ambtelijke vertegenwoordiger om het te noteren om het voortaan dus wel te doen, uiteraard in overleg met degene die de kermis indeelt. Maar ik neem aan dat als de gemeente zelf de

vergunningen verleent, zelf de keuzes maakt welke attracties er komen, dan ook de keuze kan maken waar de attracties komen te staan en dus zodanig in te delen dat die 3,5 meter gehandhaafd kunnen worden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Knops. Lekker beknopt. Wie mag ik het woord geven? Niemand. U was ook volstrekt duidelijk, meneer Knops, dank u wel. Dan gaan wij nu over tot de behandeling van het daadwerkelijke ... O wacht, ik had mijn microfoon uit. We gaan over tot behandeling van agendapunt 12, kermis op de Zaanenlaan. Meneer Linder krijgt het woord. Gaat uw gang.

De heer Linder: Als eerste wil ik de burgemeester zijn consultant, die die taak op zich heeft genomen om een oplossing te vinden voor de kermis aan de Zaanenlaan, een groot compliment geven. Want de kermis is een emotioneel dossier, dat zal dit waarschijnlijk ook altijd blijven. Echter zijn wij als ChristenUnie blij hoe in de zaak de bewoners zijn gehoord en hoe er rekening is gehouden met hun wensen. Natuurlijk is niet iedereen tevreden over de uitkomst. Maar van wat ik zie is men wel meer tevreden. Na gesprekken met bewoners hebben wij de indruk gekregen dat de oplossing die er nu ligt een oplossing is die perspectief biedt voor de komende jaren. Echter zijn er een paar punten die hun aandacht behoeven voor de komende jaren. Zoals de inspreker al heeft gevraagd heb ik al eerder, toen nog aan wethouder Meijs toen ze u vertegenwoordigde, gevraagd om een DBC-norm in te stellen, zodat ook op de juiste manier of op een complete manier het geluid gemeten kan worden. Graag zou ik willen weten hoe ver het is met die norm, hoe ver men daar is om het te implementeren. Er zijn voor de kermis een paar overlegmomenten in de buurt geweest. Graag zouden wij willen zien dat deze ook voor komend jaar zo zijn, zodat de communicatie kort blijft. Ook net als een van de insprekers ook zei, van dat dat aanspreekpunt ook blijft, dat de mensen in de wijk zich serieus genomen voelen. Maar ook dat gewoon problemen op een goede manier kunnen worden beholpen worden. We pleiten er dan ook voor om volgend jaar een overleg tussen de kermisexploitanten en de bewoners, aan het begin van de kermis, dat is dit jaar ook gebeurd, misschien dat we op een ander tijdstip nog wat meer bewoners kan gepland worden. Zodat er ook meer bewoners aanwezig kunnen zijn, want dit jaar was dat een doordeweekse dag waarop een heleboel aan het werk waren. Verder is het belangrijk dat de gemeente niet mag verslappen in het strenge toezicht op het nakomen van de afspraken, zodat er op een gegeven moment niet vorig jaar uit anderhalve meter, een meter of 50 centimeter wordt, of wat het dan ook wordt qua breedte waar alles komt te staan. Ook de evaluatie achteraf tussen bewoners en gemeente moet wat ons betreft een standaard worden, zodat er ook scherp op kan zijn dat kleine dingetjes alsnog kunnen verbeterd worden. En dat men alsnog kan ingrijpen van een ander jaar, zodat het op langere tijd een dossier wordt, dat we uiteindelijk bewoners rust krijgen, wij hier als raad en bestuur Haarlem ook rust over krijgen, dat iedereen met name kan genieten van de kermis. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Linder. Wie mag ik het woord geven? Meneer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Dank u wel, voorzitter. Zo lang de kermis op de Zaanenlaan wordt georganiseerd is er discussie over de kermis Zaanenlaan. En ik durf wel een voorspelling te doen dat zolang wij dat nog blijven doen, dat die discussie ook zal blijven voortduren. En dat is denk ik ook heel goed. En wat D66 betreft zullen we die discussie ook faciliteren. Dus breed draagvlak voor die kermis, daar is ook onderzoek naar gedaan. Heel veel Haarlemmers, heel veel gezinnen vanuit Haarlem, die bezoeken die kermis met veel plezier. En dat maakt dat het een belangrijke kermis is en tegelijkertijd, en daar hebben we al diverse malen over gesproken, vragen wij ook wel heel veel van de mensen die direct omwonend aan die kermis zijn. En dat is een belangenafweging die wij als raad zullen moeten maken, hoe we die belangen precies invullen. Wat we zien is dat over de afgelopen decennia er al behoorlijk wat veranderd is. Ik weet nog goed dat er een inspreker was, ik geloof dat die een jaar of 80 was, die vroeger heel erg tegen de kermis was omdat iedere attractie zijn eigen muziek

keihard over de attractie uitgooide. En allerlei muziek door elkaar heen schalde en attracties met een touwtje aan een tuinhek waren vastgeknoopt. Nou, daar zijn we gelukkig niet meer. Er is wel ontzettend veel gebeurd. Dat was voor het vorige jaar al zo en afgelopen jaar hebben we nog meer een enorme verbetering gemaakt. En wat D66 betreft zijn daar twee belangrijke elementen in te onderscheiden. Dat is enerzijds het onderwerp veiligheid en anderzijds het onderwerp overlast. Wat veiligheid betreft, ik herhaal het nog maar eens, ik heb het al diverse malen gezegd, wordt er wat D66 geen compromissen gesloten. Wat overlast betreft zal een zekere mate van overlast altijd bij een kermis horen. En dat is de belangenafweging die we ook zullen moeten nemen. Ik ben heel blij dat er ten aanzien van het onderwerp veiligheid echt hele forse stappen zijn genomen de afgelopen jaren. Ik zie ook en ik lees ook in de evaluatie dat daar tot volle tevredenheid over gesproken wordt. Ik hoor ook vandaag van de inspreker dat er nog een aantal punten zijn waar nog steeds zorgen zijn. Mijn verzoek aan de burgemeester is om daar toch nog eens heel kritisch naar te kijken. Want dat zijn juist die punten dat als het misgaat en we hebben het er zo vaak over gehad, dat het eigenlijk niet uit te leggen is dat we dat zo hebben kunnen laten voortduren. Als dat inderdaad zo is, want ik kan dat niet beoordelen, ik ben daar geen expert op. Maar het kan nooit kwaad om daar nog eens een keertje naar te kijken. Dan ten aanzien van het punt van overlast. Ik zei zojuist, en ik heb dat ook al eerder gezegd, een zekere mate van overlast hoort daarbij. En hoe groot die mate is, dat is ook niet een vaststaand gegeven. Wat wij vroeger acceptabel vonden, daar kijken we nu anders tegen. En wat we vandaag acceptabel vinden, dat zal misschien volgend jaar veranderd zijn. Ik kan mij van alles voorstellen bij bijvoorbeeld de nieuwe meetmethode DBC om te kijken in hoeverre die moet worden toegepast. Zeker op het moment dat een stad als Amsterdam dat ook al doet. Ik geloof ook dat er al diverse andere gemeenten zijn die op die manier meten, dus verzoek aan de burgemeester om daar reactie op te geven. Ik ben daar erg benieuwd naar om te kijken of hij ook bereid is om die meetmethode in Haarlem toe te passen. Ten aanzien van de duur, wij hebben altijd gezegd: onze primaire zorg is de veiligheid. Ik ben blij met de stappen die daarop zijn genomen. Ten aanzien van de tijd per dag vind ik dat gemaakte afspraken moeten worden nagekomen. Wij zien op dit moment geen directe aanleiding om de duur van de kermis verder in te perken. Maar ik zeg daar wel heel uitdrukkelijk bij dat we wat mij betreft echt scherp moeten zijn op wat we van die omgeving vragen en of dat nog past binnen het tijdsgewricht. En het feit dat we dat nu vinden niet betekent dat het over een paar jaar anders kan zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Rijssenbeek. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik ken de kermis al heel erg lang en als geboren Haarlemmer kwam ik er vroeger ook al vele jaren. Inderdaad, er is al veel veranderd en ook veel verbeterd. En er zullen nog kleine verbeteringen mogelijk zijn. Er is al veel gezegd over de afstand van attracties tot de woningen, over de geluidsoverlast. Wat ons betreft hoeft het aantal dagen niet ingekort te worden. Het kan geen kwaad om alle richtlijnen die er bestaan te bekijken, zoals die DBC, en of de kermis daaraan voldoet. Dan kan die misschien gelijk beperkt worden en toch een hedendaagse kermis mogelijk maken op die plek. Wij zijn als fractie wel voorstander van die kermis om die daar te houden en de kermis het liefst niet te beperken. Andere afspraken, zoals een uur eerder dicht, dan kan al in 1992 ook al zijn uitgevoerd en anders zal dat per 2020 kunnen. Met in het weekend eventueel tot een uur of 11 en doordeweeks tot 10. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Trompetter. Meneer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Dit dossier speelt al een jaar of 5 sinds wij in de raad zitten, maar meneer Rijssenbeek ging nog verder terug. Maar ik zal het houden vanaf het moment dat ik in ieder geval in de raad ben gekomen. En wij zijn de afgelopen vijf jaar eigenlijk met D66 en ook Partij van de Arbeid wel een grote aanjager geweest van veiligheid en leefbaarheid van de kermis op de Zaanenlaan. Waarbij er voor ons allen,

denk ik wel aan aanleiding ook van de motie botsende belangen, de veiligheid van het geheel wel de belangrijkste drijver is geweest. Maar zeker ook oog hebbende voor leefbaarheid. En die twee domeinen wil ik mijn betoog ook voeren. Als het gaat om de veiligheid, meneer Rijssenbeek gaf het al aan, er zijn heel veel goede stappen gezet. Ik wil de burgemeester ook bedanken voor het adequaat handelen. We hebben het gehad over de cultuur van hulpdiensten, de gesprekken die zijn gevoerd, hoe wij dat zouden interpreteren. U heeft daar ons als GroenLinks fractie in ieder geval in overtuigd dat u daar heel scherp op bent. Nou, dat zien we ook terug in de evaluatie, of die is gehouden naar aanleiding van de wensen die wij toen hadden. Ik ben er ook heel blij mee, het is heel informatief, maar het kan wel altijd beter. En dan met name ook even dat stukje dat door een van de insprekers is genoemd. De heer Rijssenbeek en de Actiepartij refereerden er volgens mij ook al even aan, als het gaat om de APV, die anderhalf meter. Laten we er gewoon proberen een optimale balans te vinden tussen een goede opstelling van de kermis en de afstand tot de woningen. Enerzijds vanuit de veiligheid die gegarandeerd moet zijn, want daar zijn wij gewoon wettelijk toe verplicht, anderzijds ook om de leefbaarheid en de overlast te beperken. Dus de leefbaarheid te verhogen. Daar zijn wij heel blij mee, dank daarvoor burgemeester, en laten we daar gewoon ook de komende edities scherp op zijn. Als het gaat om de leefbaarheid, ook dan zien we gewoon een toename in aantal scores. Ik weet nog, volgens mij was het de eerste raadsperiode 2014, dat de scores uit een evaluatie beduidend lager waren dan die nu zijn geweest. Er is een enorme toename, dat betekent dat we op de goede weg zijn. Ik vraag nog wel even aandacht voor het verkeer wat een 5,6 scoort. Nou, dat is een hele magere voldoende. Ik ben ervan overtuigd, als die zich ook daar even wat scherper op inzet, dat ook die score gaat toenemen. Voor wat betreft het voorstel. Op het moment dat, en we hebben de APV meerdere keren behandeld, ik was even niet scherp blijkbaar dat er nu in de APV staat dat het 1,5 meter is. Ja, of drie meter dan voldoende is, dat weet ik niet. Dus wat we daarin opnemen. Maar goed, het schijnt dat u al een aantal toezeggingen heeft gedaan, dus daar hoor ik graag zo meteen van u wat dan de afstand zou moeten zijn. Maar als we die dan ook opnemen in de APV, dan kunnen we daar ook makkelijker op handhaven en dan weten we gewoon zeker dat dat voor altijd is geborgd. Voor wat betreft de flikkerende lichten naar woningen toe, we hebben daar eerder over gesproken, misschien dat u daar ook nog even iets over kan zeggen. Want als die lampen gewoon een andere kant op staan en niet je slaapkamer in schijnen, dan gaan de kinderen misschien ook ondanks de geluidsoverlast iets eerder in slaap kunnen vallen. Wat wij als fractie heel belangrijk vinden is de communicatie naar omwonenden. Wij lezen in een reactie die wij hebben binnengekregen van een van de leden van de wijkraad, dat er nu het aanspreekpunt van de gemeente is weggefallen en dat zij zich daar zorgen om maken. En mijn vraag aan u is of u kunt toezeggen dat er altijd een aanspreekpunt zal zijn. Niet alleen voor de wijkraad, maar voor alle omwonenden. Omdat niet iedereen via de wijkraad communiceert of wilt communiceren. Maar laten we gewoon een vast aanspreekpunt hanteren vanuit de gemeente. Meneer Rijssenbeek heeft ook al iets gezegd over de DBC-norm. Ik wil hem wat breder trekken dan de kermis alleen. Volgende week staat volgens mij, of binnenkort staat in de commissie ontwikkeling in evenementenbeleid, in de komende weken op de agenda. Ik zou graag willen zien en willen weten of we de DBC-norm voor alle evenementen in Haarlem kunnen toepassen, inclusief de kermis. Want dan hebben we gewoon geen gezeur meer over: het is wel, het is niet, het is draagbaar, ondraagbaar, et cetera. En als laatste, de duur is de duur van de kermis. Dat is dan prima. Het zit hem altijd in: een dag korter, is het dan meer draagbaar of niet? Dat is ook zo subjectief. Maar de openingstijden van 14:00 naar 15:00, daar is mijn fractie tegen. Dus wat GroenLinks betreft blijft de openingstijd van de kermis tot 14:00 staan en is die doordeweeks tot 22:00 en in de weekenden tot 23:00 en willen we niet eerder open, maar gaan we dus ook niet meer in meer dagen. Maar ja, het moet het toch ergens vandaan halen, dus uit de lengte of uit de breedte, en houden we de duur dus gewoon de duur zoals die nu is.

De voorzitter: Meneer Gün, u heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik neem aan dat u als Oranjegezinde partij toch wel een uitzondering wilt maken voor Koningsdag.

De voorzitter: Meneer Gün.

De heer Gün: U heeft volkomen gelijk, ik ben niet volledig geweest. Koningsdag is 10 uur, dat blijft 10 uur. Dat heeft niet zo zeer te maken met het Oranjegezin zijn of niet, het ging mij meer om de overige dagen, dat wij die tijden. Want dat is de wijziging die wordt voorgesteld, van 14 uur naar 13 uur, die houden wij graag op 14 uur, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Gün. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, laat ik beginnen met de DBC-norm. Alles wat de heer Gün daarover heeft gezegd ben ik het 100% en van harte mee eens. Dit moet ook gelden voor festivals. Als verwoed festivalganger heb ik heel veel last van die bastonen. Dus ik ben blij dat u voor mij het gras voor de voeten weg maait. Dan heeft de heer Rijssenbeek iets heel waars gezegd, namelijk dat de maatschappij verandert. En helaas is het zo, en dat is dan voor het standpunt van de SP gekeken zo, dat mensen kritisch zijn geworden op verschijnselen zoals de kermis. Aan de andere kant, ten opzichte van festivals mensen juist minder kritisch zijn geworden. Maar goed, dat is de tijdgeest. Die betreur ik, desalniettemin moeten met alle belangen rekening worden gehouden. Ik heb respect voor de burgemeester hoe die dit dossier heeft behandeld sinds aantreden. De discussie is ook al veel gemaakt, dus er wordt nu echt zakelijk over gesproken en het was 5 jaar geleden inderdaad veel emotioneler. Als ik zeg dat alle belangen moeten worden afgewogen, dan vind ik ook dat de belangen van de kermisexploitanten mee moeten worden afgewogen. Dus ik vind het voorstel om het te vervroegen naar 13 uur in de middag vind ik wel iets waar ik in beginsel positief tegenover sta, tenzij de burgemeester mij kan overtuigen dat het toch niet goed is.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Garretsen. Meneer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Als u zegt: de belangen van de kermis exploitanten moeten afgewogen worden. Maar volgens mij zijn wij toch gekozen door de mensen die hier wonen in Haarlem en niet per se door de kermisexploitanten, of?

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik vind dat als wij een evenement organiseren, of het nou een muziekfestival is of een kermis, dan horen we rekening te houden, dan hebben wij de verantwoordelijkheid als gemeentebestuur voor alle deelnemers. Dus bij een festival hebben we ook verantwoordelijkheid voor de veiligheid van de muzikanten. En zo hebben we ook verantwoordelijkheid over dat de kermisexploitanten, dat met hun belangen ook rekening wordt gehouden. Dus ik ben het niet met uw argumentatie eens. Het is een evenement wat in Haarlem plaats vindt, dan hebben we met alle deelnemers aan het evenement ook rekening te houden en natuurlijk ook met de omwonenden en ook met alle Haarlemmers die dit een fantastische kermis vinden, net zoals de SP ook.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Garretsen. Meneer Van den Raadt, u heeft ook een interruptie op de heer Garretsen?

De heer Van den Raadt: Ja, door dit antwoord. Want kijk, de veiligheid ben ik natuurlijk helemaal voor als Trots Haarlem, maar hoe vergroot u de veiligheid van kermisexploitanten?

De heer Garretsen: Niet de veiligheid van de kermisexploitanten. Ik bedoel: de kermisexploitanten moeten ook hun brood kunnen verdienen en zij hebben een uur ingeleverd, ze gaan een uur eerder stoppen met geluid. En ze doen nu een verzoek aan de burgemeester om in ruil daarvoor een uur eerder te mogen beginnen. Ik begreep ook dat er ook al voor 14:00 heel veel mensen daar rondhangen. En de SP heeft in principe een positieve houding tegenover dat verzoek en ik wacht graag de reactie van de burgemeester af.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nog een. Ik heb vroeger wel eens voorgesteld, want de bewoners willen eigenlijk zeven dagen. Nou, we hebben het nu over van 12 dagen naar 11 dagen, een dag eraf. Maar dan 12 dagen een uur langer open. Dus dan zit je omgerekend op hetzelfde aantal uren. Ik heb vroeger wel eens voorgesteld: als wij als Haarlem die kermis zo belangrijk vinden en we hoeven daar per se geen winst aan te maken, wat mij betreft, is het dan voor u een optie om bijvoorbeeld te zeggen: alles wat korter gaat, betalen wij als gemeente Haarlem, zodat die kermisexploitant van u nog steeds genoeg geld verdient en dat we daar rekening mee houden, maar dat we ook rekening houden met de bewoners die dan een iets kortere kermisduur hebben.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik kan hier geen mening over geven. Ik vind dat dat thuis hoor in het overleg met de kermisexploitanten. Ik neem aan dat de burgemeester dat overleg voert. En ja, als de kermis exploitanten, als dat uit het overleg zou komen, dan zijn we er tevreden mee. Maar wij houden ons vast aan de bestaande duur, net zoals andere fracties.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter. Ik wil meneer Garretsen wel steunen in zijn afweging van alle relevante belangen. Niet alleen van de inwoners, bezoekers niet te vergeten, maar ook van de exploitanten. Waar ik het niet helemaal in kan volgen is het feit dat die de afweging maakt om dan die verruiming van die openingstijden te steunen, terwijl ik in het stuk nergens lees dat de exploitanten op dit moment geen rendabele omzet kunnen maken. En bovendien ik zojuist van een inspreker heb gehoord, maar dat meen ik mij zelf ook wel te herinneren, dat de huidige openingstijden ook tegemoet komen aan de afspraken zoals die zijn gemaakt. En dat juist het verruimen daarvan weer in strijd met die afspraken zou zijn. Dus even wat meer onderbouwing waarom meneer Garretsen in die integrale afweging van die belangen juist tot deze komt.

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Dan heb ik het stuk iets anders gelezen dan u. En laten we dan afspreken dat de burgemeester in deze de waarheid gaat spreken.

De voorzitter: Dat is natuurlijk altijd een mooi gegeven, een burgemeester die de waarheid spreekt. Ik zie allemaal handen omhoog. Eerste termijnen, interrupties? Eerste termijn, meneer Smit, u was aan de beurt.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik dank de insprekers. Genuanceerde verhalen, goede analyses. Ik dank ook de sprekers voor mij. Meneer Linder, meneer Rijssenbeek, ook prima teksten. Ik ben het

met jullie eens. Meneer Gün, ook. Kortom, wat zou ik nog toe moeten voegen. Nou, een paar kleine dingen. Ik woon zelf vanaf 1975, dus midden vorige eeuw, aan het Berkenplein met slechts een huizenrij tussen mij en de kermis. Nou, u wilt niet weten hoe het geluid tot diep in de achtertuin denderde in de jaren en hoe dat inmiddels een enorm stuk minder is. Toch vind ik wel, als wij nou een discussie willen voeren in alle zuiverheid over het geluidsniveau, dan vind ik een DBC-norm een prima norm, want dan hebben we een norm. Een goede waar alle geluidselementen in vervat zijn. En dan denk ik ook dat die norm, hij kan ook eventueel verschillende schalen hebben, maar dat die norm ook voor de hele stad geldt. Dus automatisme is, als het voor de kermis is dan is het ook voor de grote markt en dan is het ook voor alles. Ik schrok even bij een opmerking van meneer Gün, en dat heb ik blijkbaar even gemist, er is geen vast aanspreekpunt meer constateerde u. En dat moet er weer komen. Dat ben ik volledig met u eens. Het vaste aanspreekpunt was ook soms wel een rustpunt, want je kon altijd bij hem terecht, het was iemand met kennis. En hij kon vaak enorm oplossend werken. Een probleem kan je heel klein houden door hem meteen op te pakken en als je het niet doet kan het probleem groter worden. Dus ik ben, meneer de burgemeester, voor weer een vast aanspreekpunt. Wat mij opviel, want we hebben heel veel over de kermis gesproken afgelopen jaren, is dat we naar een andere opstelling zijn gegaan. En als buurtbewoner vond ik deze nieuwe opstelling een vrolijke, een leuke, een enthousiasmerende. En de sfeer vond ik goed, dus wat dat betreft vind ik dat er grote stappen zijn gemaakt en moeten misschien nog kleine dingetjes opgelost worden, maar voor mijn gevoel zitten we op een prima lijn met deze kermis. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Meneer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, dank u wel. Ik ging in 1956 voor het eerst met mijn vader naar de kermis op de Zaanenlaan. En het mooiste wat ik die keer meemaakte was het steile wand racen. Nou, als je het over geluid hebt, dan is dat wel heel wat meer dan nu. Maar goed, dat is een sprookje. Maar dat was fantastisch. Sinds ik nu meeloop in de raad, dat was iets meer dan een jaar, hebben wij ongelooflijk veel over de kermis aan de Zaanenlaan gesproken. Ik denk wel dat het binnen de raad het meest besproken onderwerp is, zowel in de commissie als in de raad. En wat dat betreft geef ik heel veel mensen een compliment. De bewoners die steeds op zijn komen dagen, de vertegenwoordigers van de kermisexploitanten, de burgemeester en het ambtelijk apparaat, die door veel met elkaar te verkeren tot een goede oplossing zijn gekomen voor de opstelling en de inrichting en de duur van de kermis in 2019. Dus daarvoor alle complimenten aan degenen die daaraan meegewerkt hebben. Als je kijkt naar de evaluatie, dan is dat per saldo dus ook goed. De heer Gün wees al even op het punt van verkeer en parkeren, dat is natuurlijk wel een aandachtspuntje. Maar overall gezien is er dus eigenlijk geen enkele reden om nog te gaan zoeken naar andere locaties voor deze kermis. De kermis Zaanenlaan blijft, wat betreft de Partij van de Arbeid, voor de time being hier absoluut. Natuurlijk zijn er wel een paar punten, ook op basis van de inspraak.

De voorzitter: Meneer Sepers, u heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mini. Het parkeren. Als het gaat om de bezoekers in de buurt en de terughoudende opstelling van handhaving is dat de laatste twee jaar eigenlijk zonder problemen gegaan. Dus parkeren in de buurt.

De voorzitter: Meneer Sepers, u weer.

De heer Sepers: Ik zie, ik kijk in de evaluatie, dat daar verkeersproblemen een 5,6 hebben. En dat is ten opzichte van de andere scores beduidend lager, want die lagen allemaal ruim boven de 7. Dus dat is de reden dat ik zeg van: daar moet dus nog wat aandacht aan besteed worden. Wat betreft die DBC-norm, nou, velen hebben daar al over gesproken, dus daar ben ik benieuwd naar het antwoord van de burgemeester. Ik begrijp

ook dat de burgemeester in het contact met een van de insprekers die 3,5 meter al toegezegd heeft dat dat gaat gebeuren. En graag krijgen we die toezegging hier bevestigd. En op den duur beperking, ja, die openingsvervroeging van 14:00 naar 13:00. Ik zou de burgemeester willen vragen: wat zou er misgaan als we dat gewoon op twee uur zouden houden? Wij hebben daarover nog geen definitief standpunt, maar ik zou in ieder geval graag willen weten wat daar nou de harde reden achter is om dat te gaan doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Sepers. Meneer IJsbrandy, u was waarschijnlijk voor het eerst op de kermis in 1921, schat ik zo. Ik ben heel benieuwd.

De heer IJsbrandy: Hoewel ik er al sinds 1985 in Haarlem woon, was ik dit jaar voor het eerst op de kermis. Want gezien alle discussies ben ik toch maar eens gaan kijken van: wat is dat nu precies voor kermis? En ik moet zeggen: ik was blij verrast door een zeer rustige kermis aan te treffen met allerlei familie en gezinnetjes die daar rondliepen en zich kennelijk amuseerden. Ik heb ook nog met wat beveiligers en RBO mensen gesproken. En ook daar kwam geen onvertogen woord uit. Dus het lijkt allemaal zeer beheersbaar en veilige situatie, wat mijn subjectieve oordeel betreft. En ook natuurlijk een momentopname, ik heb natuurlijk niet 11 dagen daar geturfd wat daar allemaal gebeurde. Wat ik in ieder geval vaststel, ook uit de stukken, is dat er een goede dialoog inmiddels plaatsvindt tussen de bewoners, de gemeente en de exploitanten over wat hun optimale situatie is. Waarbij je natuurlijk altijd compromissen gesloten moeten worden. Het is nooit mogelijk om alles en iedereen het volledig naar de zin te maken. Maar ik geloof dat van alle kanten eigenlijk de wil bestaat om dat wel steeds te zoeken naar waar de optimaliseringsmogelijkheden nog liggen. Dus dat is ook iets waar we vooral mee door moeten gaan. Gewoon jaar op jaar goed evalueren, kijken wat er nog op details te verbeteren valt. Want de DBC-norm betreft natuurlijk als er een betere methode is om iets te meten, dan moet je dat zeker doen. Alleen laat ik zeggen, het venijn zit natuurlijk in het woord norm. Want je kan het op een andere manier meten, maar vervolgens is het natuurlijk de vraag van: waar leg je dan de norm neer en wat betekent dat vervolgens? Om een norm voor de hele stad te hanteren voor alle evenementen, dat gaat op zich ook wat ver. Je moet toch kijken naar iets waar omwonenden dicht op zitten of iets waar eigenlijk geen sterveling in de buurt woont zou je toch verschillend kunnen beoordelen. Ik denk dat bevrijdingspop zonder bassen dat dat toch wel een andere muziekbeleving gaat opleveren dan dat het nu is. Dus dat is allemaal niet zonder consequenties als je die norm natuurlijk heel scherp gaat vaststellen. Dus daar zou ik wel voor waken en ook kijken wat precies de consequentie is van de een of de andere norm op de een of de andere plek in de stad. En dat niet al te makkelijk over een kam scheren. Wat betreft de openingstijden zijn we dus inderdaad redenen tegen gekomen. Daar hangen jongeren rond, die graag een uurtje eerder waken. Ja, als je om 13:00 opengaat, dan hangen ze er misschien om 12 uur ook rond. En dan is volgend jaar het argument: ja, moeten misschien maar om 12 uur doen. Dus tenzij er echt duidelijke laat ik zeggen openbare orde argumenten zouden zijn om het een uur eerder te doen, zouden wij niet direct inzien waarom het dan nu nodig is om van 2 uur naar 1 uur te gaan. Tot zover.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, mijn ervaring is dat de bastonen over het algemeen veel doordringender zijn dan andere. Dus invoering van de DBC-norm ben ik groot voorstander van. Ik begrijp uw argument dat als een festival midden in een bos wordt gehouden, dan hebben we alleen vogels overlast, dat begrijp ik. Maar ook voor festivals vind ik dat DBC-normen moeten worden opgelegd. Want een argument heeft u niet genoemd, dat is de lichamelijke gezondheid. Ik heb al een festival meegemaakt dat iedereen met oordopjes loopt. En dat is niet de bedoeling. Ik blijf het eens met de heer Gün dat ook voor festivals een DBC-norm moet komen.

De voorzitter: De heer Gün heeft een interruptie op de heer IJsbrandy. Gaat uw gang, meneer Gün.

De heer Gün: Maar wel met dank aan de heer Garretsen, omdat hij mij even triggerde. Wat ik heb proberen aan te geven, en ik denk ook mijn collega's het hebben genoemd en ook zoals de inspreker het heeft bedoeld, zit het hem met name op het hebben van een objectieve meting en waar je die grens dan legt. Dat je dat dan of 70 of 75 of 80 of lager, ik heb daar geen waarde aan gehangen. Ik zie graag dat we een objectieve meting kunnen doen, een objectieve waarde vaststellen met elkaar. En op basis van die waarde mag ik ervanuit gaan, wat ik moet hem richting een vraag brengen merk ik aan de voorzitter. Bent u het met mij eens dat wij daar nu nog niet een waarde aan hoeven te hangen, maar dat het meer gaat om: laten wij een objectieve meting doen. Wat vindt u daarvan?

De voorzitter: Meneer IJsbrandy, wat vindt u daarvan?

De heer IJsbrandy: Uiteraard kunnen wij objectieve metingen het niet oneens zijn. Dus dat is goed dat we natuurlijk zo goed mogelijk meten wat de impact is van geluid in al zijn facetten. Ik heb alleen ervoor gepleit om met de normstelling toch wel even goed na te denken wat daar de consequenties van zijn. Want dat is natuurlijk niet iets wat je zomaar eventjes met een bureau kan vaststellen.

De heer Gün: Dat zijn we met elkaar eens.

De voorzitter: Goed. Verder nog? Ja, mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Goed, ja, we hebben inderdaad al veel vaker over dit onderwerp gesproken. Ik weet niet of het meest besproken onderwerp is, maar we zullen het in ieder geval nog wel een aantal keren doen in de toekomst, verwacht ik zo. Ja, veiligheid. Veiligheid is natuurlijk voor alle fracties belangrijk. En wij complimenteren de burgemeester dan ook met de manier waarop hij eigenlijk met alle verschillende belangen, van zowel de bewoners als, de heer Garretsen zei het al, de kermisexploitanten, maar ook de bezoekers van de kermis omgaat. Dat is altijd een beetje jammer als je als een van de laatsten bent, dan is er al heel veel gezegd. Maar ik had voor mezelf een aantal korte feiten opgeschreven en ik wil daar in ieder geval nog een paar van noemen. Onze beide kermissen worden door zo'n 150 duizend mensen jaarlijks bezocht en dat is gewoon heel erg veel. En dat is inderdaad een belang om rekening mee te houden. Het onderzoek, het rapport van 2018, daar blijkt ook uit dat 74% van de bewoners in een straal van 400 meter positief is over de kermis. En ik denk dat het ook goed is om te horen dat dat positieve dan groeit. En ook is er de afgelopen jaren heel veel geïnvesteerd. Geïnvesteerd in veiligheid, maar ook in verzorging zoals toiletten, schoonmaak, hekken geplaatst tegen fietsen. Er is door de kermisexploitanten ingeleverd op het aantal attracties, bakkransen zijn verplaatst, er is gezorgd voor vrije doorgangen. Er worden bijeenkomsten georganiseerd en de organisatie is ook tijdens de kermis beschikbaar via een direct telefoonnummer en Whatsapp. En ik meende ook gelezen te hebben, maar daar blijkt nu een beetje onduidelijkheid over te zijn, dat er ook weer gewoon vanuit de gemeente een speciale kermis functionaris wordt aangewezen. En ik dacht zelfs dat er instond dat dat snel zou gebeuren. Dus als de burgemeester dat zou kunnen bevestigen, is dat mooi. Ja, concluderend. Voor wat het CDA betreft ligt hier gewoon een heel afgewogen pakket. Ja, voor wat de DBC-norm, of we die zullen gaan gebruiken en zullen gaan handhaven, daar is al zoveel overeenstemming over, daar kan ik eigenlijk niet achterblijven. En dat wil ik ook overigens niet hoor, want ik ben er wel erg in geïnteresseerd hoe we dat dan ook in het vervolg kunnen gaan vormgeven bij alle andere evenementen. Ja, dus dat was eigenlijk mijn slotvraag: bevestigen dat er inderdaad een speciale kermisfunctionaris wordt aangewezen en dat we binnenkort meer informatie gaan krijgen over de DBC-norm. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Meneer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat het vlak na de verbanning van Napoleon was, 1816. Nee, ik heb voordat de commissievergadering begon veel gehoord over de debatten die hier gevoerd zijn. En er was mij ook een ware politieke kermis beloofd. Maar dat valt eigenlijk allemaal ontzettend mee en dat is volgens mij een heel erg goed teken. Toen ik ook de stukken doorlas en de evaluatie die is gedaan, dan werd ik eigenlijk zelfs wel vrolijk. Dit is eigenlijk een gemeente zoals je hem wilt zien. Dat op het moment dat er iets als een kermis plaats vindt, waarbij het plezier voor veel is maar de overlast toch ook wel groot kan zijn voor een enkel, dan is het toch heel fijn dat daar toch serieus wordt gekeken van: hoe kunnen we nu zorgen dat die overlast voor de omwonenden zo laag mogelijk gehouden wordt? Nou, daar is goed naar gekeken en daar zijn ook nog dingen in te verbeteren en dat blijven we doen. En dat is eigenlijk wat je van een overheid mag verwachten, dat die de burgers in ieder geval ook serieus neemt. Als ik dan ga kijken van: ja, wat kan er dan anders? Dan voel ik me eigenlijk heel erg thuis bij de belangenafweging die gemaakt werd door de heer Rijsenbeek, die deed dat heel netjes. Die heeft eigenlijk op een hele liberale manier eigenlijk alle vrijheden van mensen en de vrijheidsbeperkingen van mensen benoemd. En nou ja, daar moet altijd een afweging dan in gemaakt worden. Een van de zaken, als we het dan hebben over een van die beperkingen van vrijheden is bijvoorbeeld de leefbaarheid. En dan hebben we het over de openingstijden en de duur van de kermis, nou, daar zit ik wel wat ontspannen in. Die kermis die voor veel plezier zorgt zou natuurlijk best wel wat langer open kunnen zijn, wat meer dagen, want dat is allemaal prima als laten we zeggen de overlast die ermee gepaard gaat, als die ook serieus wordt genomen. Dan vermoed ik ook wel dat bewoners daar dan ook wel tot op zekere hoogte in meekunnen. Maar goed, een van de belangrijkste zaken dan waar we naar kijken is de veiligheid. Nou, daar wil ik me eigenlijk ook in nazegging ook van de inspreker en van de mensen die hier al vragen over hebben gesteld graag horen hoe er wordt gekeken naar die 3,5 meter. En is dat dan een oplossing ook, hè? Want als dat zo is, dan zou dat mooi zijn als dat meegenomen kan worden. Een ander overlast zit in die geluidsnormen, ook daar is over ingesproken. En ook daarvan hoor ik graag wat de gevolgen zouden zijn van zo'n DBC-norm, om daar dan om die in te voeren. Ik ben zelf een beetje huiverig om gelijk zo'n norm dan nu ook naar de hele stad, om te gaan kijken of we die voor de hele stad moeten invoeren. Het argument wat ik van de heer IJbrandy hoorde, dat op de verschillende poppodia hier dat het toch een stuk minder gezellig is als je de muziek niet heel goed hoort. In mijn woorden. Daar ben ik wel vatbaar voor, ik vind dat je dat gewoon eigenlijk per evenement zou moeten bekijken.

De voorzitter: Meneer Garretsen. U heeft een interruptie, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik zal mijn vraag stellen. U bent het toch wel hopelijk met de SP eens dat de grens ligt bij gehoorschade. Als ik bij festivals kinderen met hun oren zo dicht doen omdat hun oren pijn doen, dan vind ik het geluid te hard.

De heer Van Kessel: Nou, ik denk dat de verantwoordelijkheid voor dit soort zaken bij meerdere mensen te vinden is. Dat is allereerst de ouders die hun kinderen meenemen dan naar zo'n festival, dat je goed nadenkt wat je met de oren van je kinderen doet. En hoe klein je kinderen zijn en of het wel netjes is om ze mee te nemen, of dat wel verstandig is. Maar inderdaad ben ik het ook met u eens dat ook er een verantwoordelijkheid ligt bij de organisatoren en dat die moeten zorgen voor de mensen die op hun feest komt. Zodat het niet alleen op korte termijn een goed idee is, maar ook op lange termijn. Dan over naar de bewoners rondom de Zaanenlaan. Eigenlijk een ding, en dat is wat ik in het debat nog niet heb gehoord, dat gaat over de parkeerproblematiek voor de mensen die er wonen. En een van de punten die wel genoemd zijn maar niet worden meegenomen voor de volgende keer, ik hoop dat ik dat zo goed zeg, dat gaat om die parkeeronthefing. Het enige wat mensen in de Zaanenlaan nu krijgen is geloof ik een bakje met poffertjes allemaal als tegemoetkoming voor de kermis. Maar het zou denk ik ook heel fijn zijn als gekeken kan worden

naar of zij, terwijl ze normaal hun auto voor de deur kunnen zetten, dat zij een ontheffing krijgen om dat ergens anders neer te zetten. Dus mijn vraag aan de burgemeester is of het mogelijk is om daarnaar te kijken en wat zijn daar de voor- en nadelen bij? Dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Van Kessel. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, er is veel veranderd. Dit is geloof ik de zevende keer dat ik het over de kermis mag hebben in mijn politieke carrière. En ik weet nog dat bij de vorige burgemeester, die kreeg daar wel eens een punt ook van, en die zei dan: daar komt die kermis weer. En die sturen elk jaar een advocaat op mijn dak. Toen heb ik hem natuurlijk heel terecht voor leugenaar uitgemaakt en dat was die naderhand ook met mij eens. Dus we zijn van ver gekomen. En we zijn nu op het moment dat wij bijna volledig tot elkaar zijn gekomen. Alleen dan een paar puntjes die mij dan nog opvallen. En ik heb natuurlijk gevraagd aan de bewoners: wat vindt u van die evaluatie?

De voorzitter: Meneer Van den Raadt, u heeft een interruptie van de heer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik ben bij dat incident geweest, over dat u de vorige burgemeester leugenaar noemde. En die heeft in die zin gelijk dat hij niet de waarheid sprak. Maar ik begreep ook dat hij u gewoon misverstaan had, niet goed begrepen had. Dus leugenaar gaat mij iets te ver, maar hij sprak inderdaad niet de waarheid.

De voorzitter: Bedankt voor deze toevoeging. Meneer Van den Raadt, gaat u verder.

De heer Van den Raadt: Het blijft het feit dat die naderhand zei dat ik wel gelijk had. Dus hoe die het opgevat heeft weet ik niet, maar in ieder geval heel schappelijk. En zo gaan we ook nog steeds met elkaar om. Dus ik heb wel aan de bewoners gevraagd: wat vindt u van deze evaluatie? Want we zitten hier vaak omdat iedereen feest wilt vieren, maar sommigen daar toch wel erg lang last van hebben. Dus we willen het voor iedereen goed hebben. Nou, iedereen is erg tevreden over hoe het nu is gegaan. Daar ben ik zelf ook heel erg tevreden over. Die verbeteringen die worden genoemd, ja, dat is vaak gaat het over de ruimte van het park, de openingstijden, interne organisatie van de gemeente en dat soort dingen, maar niet echt heel veel over overlast en leefbaarheid voor de bewoners. En zij wijzen er ook op dat wij natuurlijk die motie botsende belangen hebben gehad, waar ooit natuurlijk is voorgesteld: zoek ook eens naar duur beperking en een andere locatie. En daar hebben we het helemaal niet meer over. En dat de Zaanenlaan bewoners zelf in meerderheid blijven voor een kermis van 7 dagen. Dus dat allemaal in gedachte houdend vind ik de voorwaardes die zij nu nog opperen zeer toepasbaar en acceptabel, want zij zeggen: ten eerste zouden zij graag van de bijeenkomsten die geweest zijn, daar was ik ook bij, en waar de burgemeester verschillende toezeggingen deed, zouden ze dat nog even uitgewerkt op papier willen zien. En de kans bestaat dat als ooit de burgemeester weg gaat, dat niemand meer weet wat daar gezegd is. Dus kunt u dat toezeggen? En ja, zij hebben een paar richtlijnen waar ze graag rekening gehouden mee zien worden. Ten eerste dat de gemeente niet meer toezeggingen gaat doen voordat die kermis er komt aan bepaalde attracties, waar ze wel of niet mogen komen te staan. Dat zo veel mogelijk natuurlijk die afstand van 3 meter gewaarborgd kan worden. Als dat niet kan, dan op zijn minst overal 3,5. Maar dan op zijn minst de APV-norm van 1,5. Dat was nu niet overal het geval. Dan hebben we die DBC al gehad, daar is iedereen het over eens bij meerderheid, dus daar zijn wij ook voor. Dan de parkeeroplossingen, dat wordt nu net ook voor mijn voeten weg gemaaid. Maar die 30 bewoners van de Zaanenlaan, die hebben wel parkeerproblemen. Dus kijkt u daar ook naar hoe u dat gaat oplossen. Dus zorg voor adequaat verkeer en een parkeerplan en handhaving hierop. Het verzoek is geen lantaarnpalen weg te halen, omdat het vorige keer een week heeft geduurd voordat die weer terugkwamen. Als u ze wel wilt weghalen kunt u dat toezeggen dat ze gewoon binnen 1 of 2 dagen weer terug komen te

staan. Dat met dat licht op die huizen, dat is al gezegd door mijn collega Gün, dus dat is ook goed. Dan heb ik denk ik zo'n beetje alles gehad. Ja, het belangrijkste voor hen is natuurlijk, ooit is de toezegging geweest: volgende keer gaan wij het een dagje korter doen, 11. Dan hou je nog steeds twee opbouwdagen, een afbouw dag en 11 dagen. Dus dat is toch nog steeds 14 dagen. Om dan nou ook weer dat 1 uurtje erbij te plussen. Ja, dan is de totale duur van die kermis voor je deur, bewegende kermis, natuurlijk ook niet minder. Dus wij willen niet dat dat naar 1 uur gaat. En dan denk ik dat ik ongeveer alles gehad heb. En alle insprekers, want ik had beloofd dat ik de rondvraag zou doen met wat degene op de tribune hebben gevraagd, maar die heb ik geloof ik verwerkt. DBC en parkeren. Ja, dus ik ben ongeveer klaar, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Van den Raadt. Volgens mij hebben we nu iedereen gehad. Dan is het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, hartelijk bedankt. Dank voor de positieve woorden, dankwoorden, over de inzet om te proberen in ieder geval tot een zo goed mogelijke kermis te komen en ook zo goed mogelijk overleg te hebben met de omwonenden en de andere belanghebbenden. Daar is ook echt veel in geïnvesteerd, ik vind dat zelf ook belangrijk. En ik denk dat als het eindresultaat is dat er een kermis is waar natuurlijk nog steeds, behalve veel plezier, ook sprake is van overlast, maar waarin we wel maximaal met elkaar hebben geïnvesteerd om te zorgen dat dat draaglijk is en dat er op een acceptabele situatie ontstaat, dat we het dan uiteindelijk goed gedaan hebben. Ik realiseer met dat er een aantal dingen nog liggen, te beginnen met die DBC-norm. Dat is inderdaad een relatief recente ontwikkeling. Er is trouwens ook in de voorbereiding van de kermis meermalig gevraagd: let nou vooral op die bastonen, want dat is het meest gevoelige punt. En dat herken ik ook en dat geldt voor eigenlijk voor heel veel muzikfestiviteiten. Ik denk dat het verstandig is om te zeggen: als je een norm hanteert in Haarlem, dan is die in principe overal werken we daarmee. We zijn op het ogenblik bezig om dat zo goed mogelijk te verkennen. De omgevingsdienst is degene die voor ons de geluidsnormen hanteert en de normstelling zeg maar moet kunnen uitvoeren. Dus wat ik mij voorstel, dat is dat wij proberen zo snel mogelijk tot een heldere invoering te komen, overal, van die norm. En dan snap ik ook uw punt. De vraag is natuurlijk wat je vervolgens, op basis van die normstelling, voor eisen stelt bij de verschillende evenementen. En die zullen echt verschillen. Ik geef zonder meer toe: ik kan me nog herinneren dat ik een keer een discussie had met mensen en dat ik zei: joh, 80 DBA voor een bepaald geluidsevenement, dat moet toch echt genoeg zijn. En vervolgens hebben ze me gewoon in de praktijk laten zien dat het echt waar is, ik kon me dat niet voorstellen maar het was echt zo, dat als je dan op dat terrein staat en het lawaai wat zo'n menigte produceert. Dat is bijna onbegrijpelijk, maar de muziek is nauwelijks meer, je hoort nauwelijks meer iets van muziek. Dus dan is het blendende geluid zo hard dat je zegt: dit is niet meer een muziekfestival, dit is achtergrondmuziek geworden. Daar moet je dus met elkaar naar kijken van: wat is nog acceptabel? En daardoor zijn sommige locaties ook gewoon ongeschikt voor muziekevenementen, omdat je zo'n hard niveau van geluid krijgt op de gevel, dat je zegt: dat moet je hier gewoon niet doen. Dus de plek is wel degelijk heel erg belangrijk, want uiteindelijk meet je de norm op de gevels. En dan moet je kijken: wat is het voor een aard van het evenement? Vinden we het acceptabel gedurende een bepaalde tijd? En dan leg je een bepaalde norm op. En voor de kermis is daar best een strenge norm, dus is echt niet de bedoeling om daar heel harde muziek te maken. Maar als het ons lukt om ook rond die bastonen die begrenzing op een goede manier geregeld te krijgen, dan denk ik dat het alleen maar winst is. Ik begrijp in ieder geval dat dat ook voor de bewoners echt een belangrijke verbetering is als dat lukt. En wat het college betreft, wij zijn bezig om die normering de standaard normering te maken. En dan gaan we die ook toepassen bij de kermis.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, het maakt ook nogal uit, dat heeft ook een van de sprekers genoemd, hoe goed de huizen geïsoleerd zijn. Nu willen we toch huizen gaan isoleren, dus misschien is dat ook en denk richting die nog beoefend zou kunnen worden om een goed compromis te vinden.

Burgemeester Wienen: Dat is wel interessant overigens, dat we bij wegverkeer lawaai, daar zijn inderdaad mogelijkheden om te zeggen: je kunt een wat hogere normstelling als je aan de woningen zelf een extra isolatie aanbrengt. Ik denk dat je dat bij een evenement, dat dat niet echt werkbaar is. Je moet gewoon komen tot een norm aan de gevel die je acceptabel vindt, dat lijkt mij het uitgangspunt. Dan die anderhalve meter die in de APV wordt voorgeschreven, daar werd door een paar mensen aan gerefereerd, ook op basis van inspraak. Dat is een misverstand. In de APV wordt wel gesproken over ten minste anderhalve meter ruimte op de openbare weg voor voetgangers. Dat hoeft niet te zijn op een trottoir overigens. Hoeft ook niet absoluut direct aangrenzend te zijn aan de erfafscheiding. Maar los daarvan, dat is nou dus altijd geldig, behalve bij evenementen. Dus ik denk dat die norm van de APV niet echt helpt in deze discussie. Er is terecht gerefereerd aan een gesprek wat ik gehad heb, waarbij we dit hele punt en de zorg van meneer Knops hebben besproken. Hij geeft het iets anders weer, ja, laat ik het zo maar even noemen. Want er is niet gezegd van: er is een toezegging. Wat ik gezegd heb is: ik begrijp het probleem, ik weet ook dat het niet een vaste norm is. Dat is niet zo, want er zijn meerdere plekken in Haarlem waar dat principe ook gewoon niet haalbaar is en daar is het ook niet, dat is gewoon standaard niet. Hier zou het mogelijk niet kunnen vanwege de opstelling van kramen. En ik vind dat wij nog een extra inspanning moeten doen om de indeling zo te maken dat je het wel kunt doen. Want ik snap wel de zorgen, ook al is het dan geen absolute eis. Dus daar gaan wij gewoon proberen om dat voor elkaar te krijgen. En ik zie ook nog in ieder geval mogelijkheden tot verbetering. Dat is wat ik gezegd heb en daar sta ik ook voor, dat gaan we ook doen. En ik ga ervanuit dat we dan erin slagen om tot een goede opstelling te komen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Even voor de duidelijkheid, in het stuk staat: als het gaat om de vernieuwende opstelling geeft de VRK aan dat deze indeling ten opzichte van de oude indeling een vooruitgang is. Wat is nu eigenlijk precies het standpunt van de VRK? Een vooruitgang kan zijn van een 1 naar een 2, maar het kan ook zijn van een 6 naar een 8. Dus kunt u het standpunt van de VRK wat duidelijker maken?

Burgemeester Wienen: Nou, in de eerste plaats: de VRK is een adviesorgaan. Ik heb dat hier al vaker gezegd, die bepaalt niks. Die geeft gewoon een advies. En die adviseert ons van: nou, ik zou deze eisen stellen, want dat is redelijk. Ik vraag niet aan ze om cijfers te geven, dus ik weet het ook niet. Misschien dat de ambtenaren die met ze te maken hebben gehad dat die ze durven te zeggen in welke range ongeveer de beoordeling zit. Wat ik wel weet is: het is gewoon geen absolute eis. Dus er zal nooit staan van: de eis is, je moet daar die 3,5 meter hanteren bijvoorbeeld. Er staat zelfs niet van dat het wenselijk is. En ik snap ook waarom, want als dat waar zou zijn, dan zouden allerlei plekken in Haarlem waar die norm gewoon niet haalbaar is, die zouden dan plotseling onaanvaardbare plekken geworden zijn. Dus die norm is er niet. Maar ik snap wel de zorg van de bewoners, want die zeggen: normaal gesproken kan het wel. Het is toch zo nu en dan komt het voor dat het de beste manier is om iemand uit huis te halen. Omdat dat dan horizontaal kan en dat is in die situatie dan toch het beste. Het is nooit de enige manier, maar het is wel dan de prettigste manier. En wij zouden het liefste zien dat dat ook als de kermis er is, dat dat toch mogelijk is. En ik heb gezegd: ik zie nog wel wat mogelijkheden om te komen tot een verbetering. We hebben nog een aantal aanpassingen gedaan, er zijn nog een paar attracties die breder zijn en die dus dicht bij de woning staan, waardoor je er niet zo dicht bij kunt.

En we gaan proberen om dat volgend jaar ook op te lossen. Dat is de inzet. En hebben jullie enig idee, nee, oké. Van voldoende naar goed, zullen we maar zeggen.

De heer Garretsen: Het ging mij natuurlijk niet precies om een cijfer, maar iedereen in deze commissie en u ook vindt veiligheid erg belangrijk. En waar het eigenlijk om gaat: gaf het advies van de VRK nog bepaalde punten van bezorgdheid aan? Maar dat was dus niet zo.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Garretsen. U heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik ben toch even nieuwsgierig. Kunt u dat misschien schriftelijk onderbouwen en naar mij toe sturen waar u zegt: horizontaal vervoeren, dat is nooit de enige oplossing. Ik ben namelijk bij een situatie geweest bij mijn familie en daar was horizontaal afvoeren de enige mogelijkheid, en anders niet.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Als die mogelijkheid er niet is. Ik bedoel, we kunnen er lang over gaan filosoferen, maar dan zullen de hulpdiensten niet zeggen: nou ja, laat maar zitten dan. Dan gaan ze het op een andere manier doen. En ik kan u verzekeren: de hulpdiensten zullen nooit zeggen van: laat de patiënt maar aan zijn lot over.

De heer Van den Raadt: Dat klopt, voorzitter, dat zeg ik ook niet. U beweert dat horizontaal afvoeren dat er altijd een andere mogelijkheid is. Ik wijs u er alleen maar op dat uw duidelijke uitspraak niet klopt in de praktijk.

Burgemeester Wienen: Of die altijd voldoet is nog een andere kwestie. Maar goed, de mensen van de hulpdiensten gaan dan op een andere manier het probleem aanpakken. En nogmaals, ik refereer aan het feit dat die norm geen harde norm is. Maar ik vind dat we de discussie nu verkeerd voeren. Dus de inzet is dus gewoon om het op te lossen. Dan het aanspreekpunt. Mevrouw De Raadt heeft volstrekt gelijk. De laatste zin van de evaluatie, daar staat letterlijk: er wordt zo spoedig mogelijk een functionaris binnen de gemeente aangewezen als aanspreekpunt kermis Zaanenlaan, tevens verantwoordelijk voor de andere besluiten en verbeterpunten. Voor ons is dat een uitstekend bevallen middel geweest dat diegene die dat gedaan heeft dit jaar, dat dat een ingehuurd iemand was die er dus volgend jaar niet zal zijn. Ja, dat is helder. Maar wij zorgen dat er iemand is. Dat is wat er hard daar staat en dat gaan we gewoon doen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mag ik een kleine toevoeging.

De voorzitter: Een kleine toevoeging, want de tijd is op.

De heer Smit: Dat snap ik. Dat die iemand die het gaat doen hopelijk ook voor meerdere jaren beschikbaar is, dat die kennis opbouwt van de kermis en van de buurt en van de contacten.

Burgemeester Wienen: Dat heeft mijn sterke voorkeur, want dan is het namelijk een van de vaste krachten van de gemeente. Goed, ten aanzien van de verkeerssituatie. Terecht dat sommigen van u gezegd hebben van: nou, daar zijn nog een aantal verbeteringen mogelijk. Er wordt in het stuk aangegeven dat het verkeersbesluit wordt herzien, wat ten grondslag ligt bij wat er gebeurt daar bij de kermis. Dat betekent ook dat we rond het parkeren ook zo goed mogelijk de situatie regelen, wat meneer IJsbrandy suggereerde, ik dacht dat hij het

was. Ja, kun je die mensen niet op de een of andere manier een tegemoetkoming geven in ontheffing? Ja, wat wij doen is, wij zorgen dat er voldoende parkeerplekken in de omgeving zijn waar je dan ook daadwerkelijk kunt parkeren. Goed, dan wat betreft de lantaarnpalen was er een vraag van: kun je daar zo snel mogelijk in ieder geval terugplaatsen en anders niet weghalen? Er wordt gekeken naar een nieuwe techniek, waardoor dat allemaal juist heel erg makkelijk en snel kan. En als dat lukt, er zijn al offertes voor opgevraagd, dan is het waarschijnlijk mogelijk om ze zelfs op dezelfde dag terug te plaatsen. Ik kijk even of er nog dingen zijn. Ja, het overleg met exploitanten en bewoners, dat willen we erin houden. Dat staat er ook trouwens. Daar is om gevraagd en het lijkt mij uitstekend. Het is wenselijk dat die zo betrokken mensen, dat die elkaar ook kunnen aanspreken. En dat is mooi als dat in de praktijk ook gebeurt. Over die van twee naar een uur verruiming. Dat is iets waarvan wij hebben gezegd van: dat is een verzoek vanuit de exploitanten. Tegen de achtergrond van het feit dat wij hebben gezegd: je moet gewoon inleveren een dag. Hebben we ons afgevraagd: zou dat misschien een mogelijkheid zijn, want de overlast zit hem natuurlijk vooral in de avonduren. En wij hebben niet het idee dat 's middags 1 uur, 2 uur, dat daar voor de bewoners het pijnpunt zit. En misschien dat je op die manier tegemoet kan komen, zonder dat dat veel pijn doet aan de andere kant. Ik proef hier bij een aantal partijen dat ze zoiets hebben van: nou, we hebben het gevoel dat het nu goed loopt, laten we alsjeblieft daar niet aan beginnen. Hou het maar gewoon zoals het is. Misschien moeten we dat voor dit moment gewoon zo doen en of we dat in de toekomst misschien nog een keertje zouden kunnen doen, ik kan me voorstellen dat het in de besprekingen met de omgeving ook nog een keer aan de orde kan komen. Maar ik ga er voor dit moment van uit dat de meeste mensen, of althans een meerderheid in de raad, zegt van: wij voelen er niet veel voor om dat nu weer open te gooien. Dus dat lijkt me goed om dat nu als uitgangspunt te nemen. Maar zoals we elk jaar zullen kijken van: waar zijn nog verbeteringen mogelijk? Dan zal dit een punt zijn waar ongetwijfeld ook in de toekomst nog wel eens mogelijk, nee ik moet niet zeggen ongetwijfeld, maar mogelijk over gesproken zal worden.

De voorzitter: U heeft nog twee interrupties. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Nou, u zou het in elk geval wel voor Koningsdag kunnen doen, dat het daar wel om 13:00 begint.

Burgemeester Wienen: U was zelf degene die er net op wees dat het dan om 10:00 is.

De voorzitter: Of gaan we het drie uur naar achter schuiven, meneer Garretsen?

De heer Garretsen: Ik begreep uit uw woorden dat u dat voor alle dagen, maar dat is dus niet zo. Dat heb ik gewoon verkeer begrepen.

De voorzitter: Ja, meneer ...

De heer ...: Flikkerende verlichting die er genoemd is, nou ik denk dat dat zaak is, dat vind ik nou echt typisch een voorbeeld van: daar moeten we met elkaar even kijken van is het inderdaad mogelijk. Ik kan mij voorstellen dat dat niet altijd mogelijk is, omdat het effect daarvan toch, zelfs al richt je het op de andere kant, dat je dat toch merkt in de woningen. Maar ik vind dat we met elkaar wel moeten proberen om dat tegen te gaan. Het is gewoon echt heel hinderlijk en irritant als je constant dat geflikker 's avonds ziet. Dus laten we dat niet alleen zeggen, maar ook doen, dat we met elkaar kijken hoe je ook daar een optimale situatie krijgt. En als dat beter kan, dan gaan we dat doen. Volgens mij Zijn eigenlijk alle dingen die aan de orde geweest zijn ...

De voorzitter: En toch zag ik nog twee vingers. Namelijk een van de heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, waarvoor dank. Mijn politieke jaar zou niet compleet zijn als daar niet ten minste een keer het onderwerp kermis op zou staan. En ik kijk ook even naar de toekomst, een soort van punt van de orde maar verpakt in een vraag aan de burgemeester, of we bij in ieder geval de evaluatie in ieder geval voorlopig even jaarlijks kunnen laten terugkomen. Want anders dan hebben we eigenlijk geen uitzicht meer op de behandeling van een kermispunt. Waarbij we ook een vinger aan de pols kunnen houden hoe dat zich ontwikkelt. En op het moment dat we op enig moment constateren van: iedereen is tevreden en er is een status quo die werkbaar is. Dan moeten we het daar vooral ook bij laten. Maar ik kan er nu nog geen afscheid van nemen.

De voorzitter: Ja, dat is terecht. Het staat al sinds 1921 op de agenda, dus ik neem aan dat de burgemeester ...

Burgemeester Wienen: Ik hou van tradities, dus ik werk graag mee.

De voorzitter: Zo hoor ik de Haarlemse burgemeester graag. Ook zie ik ineens vijf vingers, het is toch echt een wonder. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, die van mij zag u al een tijdje geleden.

De voorzitter: Ja, u had ik al erg in de smiezen.

De heer Van den Raadt: Dat had u goed gezien. De anekdote die ik daar wilde maken is ondertussen ook al vervaagd, omdat we verdergaan in de tijd. Maar wij dachten toch als commissie, ik denk de meerderheid wel, dat we wel een keer van die discussie kermis af waren. Maar dan is het toch sportief dan toch Jos Wienen toch weer dat opening van dat uurtje ter discussie ooit dan die optie openhoudt dat we het toch weer elk jaar daarover kunnen hebben. Maar ik wilde alleen nog vragen of u die toezeggingen, die u allemaal heeft gedaan bij die bijeenkomsten, waar u van zei: dat heb ik gewoon gedaan, dus dat staat. Dat dat toch nog ergens even schriftelijk genoteerd kan worden. Ik heb ook de band.

Burgemeester Wienen: Ik moet eerlijk zeggen: ... Dat is helemaal fantastisch, dan heeft u het ook niet nodig, want dan hebt u het. Maar waar het mij om gaat.

De heer Van den Raadt: Maar dan belooft u dat ik nog minimaal 4 periodes in de raad zit voordat het is opgelost.

Burgemeester Wienen: Waar het mij om gaat is dat ik denk van: wij hebben met elkaar nu een heel aantal dingen in deze evaluatie en in de andere stukken die er voor deze vergadering waren geformuleerd. En eigenlijk heb ik het gevoel dat het niet zo veel zin heeft om nu verslagen te gaan maken van vergaderingen van een halfjaar geleden. Het gaat om de stukken die er liggen en de afspraken die daarin vervat zijn, inclusief de afspraken die gemaakt zijn die er in de commissie, waar we gelukkig verslagen van hebben. Dús ik voel er niet zo veel voor om nu alsnog verslagen te gaan maken van vergaderingen van meer dan een halfjaar geleden, vanwege toezeggingen die ook in andere stukken staan.

De voorzitter: We gaan het rijtje even langs. Meneer Linder.

De heer Linder: Heb ik het goed begrepen dat dus ook de evaluatie met de bewoners na de kermis, dat die ook gaat plaatsvinden.

Burgemeester Wienen: Ik kan mij voorstellen dat we een uitnodiging doen. Kijk, er komt een moment, stel ik me voor, waarbij mensen zeggen van: nou, dat geloof ik wel, dus dat vind ik niet nodig. Maar zo lang die behoefte er is, doen we dat. En nog een ding. Ik grijp uit deze bespreking, het is maar even ten overvloed, dat wij nu het punt van het zoeken van een alternatieve locatie in ieder geval van de agenda afvoeren. Want dat hadden we nog tot deze evaluatie boven de markt laten hangen.

De voorzitter: Ik zie dat de heer Gün daar nog iets over wil zeggen. Gaat uw gang.

De heer Gün: Klopt, want ik ging op voor een zeer korte tweede termijn, maar dat was exact de opmerking naast een aantal andere die ik wilde maken, maar wel de belangrijkste. Voor ons is de veiligheid altijd leidend geweest. Daar zien we grote verbeteringen in. We hebben de leefbaarheid hebben we daar ook aan gekoppeld. Ook daar zien we verbeteringen in. Dus wat ons betreft vervalt nu even, en ik zeg met name even, omdat we de komende jaren wel de vinger aan de pols gaan houden, zoals collega Rijssenbeek ook heeft aangegeven. Maar voor nu, wat GroenLinks betreft, is uw opmerking juist en kan ik mij daarin vinden. Ik ben zeer content met de meerderheid, mijn collega's die samen met GroenLinks aangeven van: van 14 naar 13 uur, behalve Koningsdag, want die blijft 10 uur, meneer Garretsen. Die is van de baan. We houden het voorlopig zoals het is en bij de evaluatie, want ik ook kan geen afscheid nemen, maar bij de evaluatie volgend jaar graag alstublieft dezelfde opzet behouden, zodat we het vergelijken met appels en appels kunnen doen. In plaats van wat we in de afgelopen vijf jaar tot nu heel veel verschillende documenten en dan is het maar gissen en heel subjectief. Maar dan kunnen we ook zeg maar een stijgende trend blijven ontdekken, hoop ik. En ik ben zeer blij met uw toezeggingen dat u zegt: een aantal zaken zijn niet zoals ze zijn en wettelijk niet, maar ik ga me inzetten en hard maken voor. Dank, veel dank.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, over het onderzoek naar een alternatieve locatie. Daar was volgens mij tijdens de vorige commissiebehandeling gewoon geen politiek draagvlak voor. Dus volgens mij is die toen al afgeschoten. Wat mij betreft heeft de motie opgeroepen tot het onderzoek. Wat mij betreft is dat niet helemaal afgerond. Maar ik beseft me dat ik daarin geen meerderheid ... Ik vind nog steeds dat we, als we een soortgelijke kermis met evenveel draagvlak in de stad ergens anders zouden kunnen organiseren, zonder dat we dat offer van de directe omwonenden zouden hoeven te vragen, dan zou dat mijn voorkeur hebben. En ik vind nog steeds dat dat onderzoek niet volledig is geweest, omdat daar een paar alternatieven zijn die niet volledig zijn uitgevoerd. Dus als u het D66 vraagt, dan wordt dat onderzoek alsnog uitgevoerd.

De voorzitter: Dan moet ik dat formeel even voorleggen aan deze commissie hoe de hoeden staan bij de rest van deze commissieleden. Laat ik het anders zeggen, is het onderzoek naar andere alternatieve locaties, is de noodzaak daarvoor nog aanwezig volgens deze commissie? Of zegt de meerderheid van deze commissie nu: die noodzaak is met deze uitkomst van deze evaluatie niet langer noodzakelijk. Ik wil graag vingers zien of er nog een opening bestaat voor een alternatieve locatie of dat we die hiervoor altijd afsluiten na uitslag van deze evaluatie. Is de motie afgedaan? Ik zie een meerderheid van afgedaan. Dank u wel. Is dit onderwerp ook afgedaan? Ik heb een voorstel aan deze commissie. We hebben nog een onderwerp, dat gaat over de raadsinformatiebrief naar aanleiding van het werkbezoek Haarlem/Harlem. Officieel staat er een pauze van een kwartier gepland. We kunnen ook gewoon even doorgaan, want dit is het laatste onderwerp.

13. Raadsinformatiebrief n.a.v. het werkbezoek Haarlem/Harlem (JW)

De heer ...: De rondvragen komen ook nog.

De voorzitter: U wilt thee halen begrijp ik. Of kunnen we door? We gaan door. Goed. Het is geagendeerd door Hart voor Haarlem. Dus ik wil ook graag mevrouw Van Zetten, die nu aanschuift, als eerste het woord geven op het onderwerp raadsinformatiebrief werkbezoek Haarlem/Harlem. Mevrouw Van Zetten. U moet volgens mij nog even inloggen, maar dan is het woord aan u. Mevrouw Van Zetten, steek van wal.

Mevrouw Van Zetten: Het staat nu op de agenda. Ik heb er in januari al vragen over gesteld, dus het is aardig lang geleden. Eerlijk gezegd ben ik een beetje vergeten waar het mij om ging. Maar ik heb nog eens even naar mijn papieren gekeken en daar zijn een paar dingen, ja, waar Hart voor Haarlem even wat wil zeggen. Het is onze partij eigenlijk vrij onduidelijk gebleven wat nou precies het doel was voor die reis naar New York. Ik vind eerlijk gezegd dat de burgemeester, want die is uiteindelijk toch de hoofdinitiatiefnemer, heb ik een beetje het idee van deze reis en een soort wat je bijna kan zeggen, een soort stedenband achtig iets. Wat ons volgens mij in de raad nog nooit besproken is waarom en welk doel het dus dient. Dus daar zou ik graag nog een antwoord op hebben. Ik heb u natuurlijk wel vragen gesteld, ik heb ook allemaal antwoorden gekregen. Ik heb een beetje het idee, daar is natuurlijk een initiatief geweest van die start up toestand Harlem Valley of zoiets heet het. En die heeft ook een flinke vinger in de pap bij de organisatie, die verdient er ook geld aan. En ik vind het vanwege de transparantie mij ook nog steeds niet duidelijk waarom deze mensen hier zo'n rol in moeten spelen en waarom ze elke keer worden ingeschakeld. Als we dan kijken wat we dan, we hebben natuurlijk gevraagd: waarvoor gaan we daar eigenlijk naartoe? Wat zouden de resultaten zijn geweest? Ja, ik haal daar een dingetje uit, want dat kan ik zelf heel goed controleren, en dan lees ik dat er een connectie is gemaakt voor het geschiedenis festival in Haarlem, door onder andere Russel Shorto uit te nodigen. Nou, Russel Shorto is een heel bekende historicus. En zelf heb ik ook zijdelings te maken met dat geschiedenisfestival. Nou, ik was al verbaasd dat een lid van de delegatie zich hier mee bemoeide, want die heeft in de verste verte niets te maken met het geschiedenisfestival. En ik heb ook geïnformeerd, hoe ziet het dan met die Russel Shorto? Nou, ze zouden natuurlijk ontzettend blij zijn als die zou komen naar Nederland, maar dat was absoluut niet aan de orde en daar was ook eigenlijk nooit over gesproken. Dus ik heb altijd het idee van: nou, zo'n reis, wij geven daar toch meer dan 20 mille aan uit. Daar worden een paar resultaten bij elkaar gescharreld om ons de indruk te geven dat het wel een hele nuttige reis is geweest. En ja, wat zal ik ervan zeggen, ik heb er een beetje mijn twijfels bij. En ik vind eerlijk gezegd als we hier nu mee doorgaan, en zeker in het licht van al onze duurzaamheidsambities, we vliegen toch maar op en neer met zijn allen naar New York, wil ik eigenlijk wel een motivering van het college, of een motivatie, waarom wij volgens jaar misschien daar weer naartoe zullen gaan. Ik heb wel begrepen dat natuurlijk niet elke keer een delegatie van de wethouder of de burgemeester er is, maar er gaan ook ambtenaren op en neer. En eerlijk gezegd heb ik een beetje het idee: waarom is dit zo belangrijk? Niet natuurlijk die burgemeester die daar zit, want dat stelt natuurlijk helemaal niks voor. Maar ook een beetje om die connecties op te leggen met de universiteit en het hele verhaal voor de koepel ook een beetje aan te kleden. Nou, dat is dan misschien een beetje negatief gezegd, maar dat is een beetje in het kort wat ik kwijt wil.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Zetten. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik begrijp dat sommige commissieleden die zullen hier zoiets hebben van: ja, waar hebben we het nou eigenlijk over, 20 duizend euro, hartstikke leuk reisje. Maar als ik eerlijk ben, ik begrijp de scepsis van mevrouw Van Zetten wel een beetje. Want als ik de stukken lees, dan begrijp ik dat dit initiatief voor dit tripje, dit is geloof ik al de derde of de vierde keer, dat komt af van een

organisatie. Die noemt zichzelf soms startup, anders Harlem Valley innovater day. Nou, allemaal handelsnamen van dezelfde BV. Goed, maakt niet uit. Maar wat ik ook zie, is dat zij zo'n vergoeding van 7 duizend euro krijgen van de gemeente om dit te organiseren. En daar kan je over discussiëren, is dat veel geld voor een paar hotelkamers te boeken? Weet ik niet, maar in de afgelopen edities kregen ze ook steeds 1500 euro per deelnemer van het rijk. Dus nou ja, in die zin ben ik wel benieuwd of de portefeuillehouder kan bevestigen, of ontkennen, of ze dat ook dit keer hebben gekregen. Want met 17 deelnemers tikt dat lekker aan en dan kun je je wel afvragen of wij dan ook nog een vergoeding daarvoor zouden moeten geven. En nou ja, je zou ook nog misschien kunnen stellen dat het een goede business is die die reisjes organiseren. Maar goed, wat het CDA betreft, ja, vooral met de aankomende bezuinigingen in het verschiep, heeft dit wat ons betreft geen prioriteit meer. En ja, dan wil ik ook nog wel even kwijt dat de boot, waar het allemaal om draait, de klipper stad Amsterdam, die ligt hier echt al 20 jaar om de hoek in de haven, van Amsterdam. Nooit wil iemand erheen, maar als die boot dan in New York is, dan moeten we opeens met zijn allen daarheen. En dan nog, om wat te doen, dat zal ik u vertellen: om te netwerken met de gemeente Amsterdam. Goed.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik vind de voorstelling van zaken, nu schiet u echt helemaal eruit, mevrouw De Raadt. Dit is echt onzin wat u zegt. Dat schip ligt hier, die gaat naar New York en is dus een prachtig focuspunt voor Nederland om mensen uit het buitenland op te ontvangen. En dat hebben we hier in de haven, dat is nu eenmaal niet zo. Dat doet die pas als die in New York is. Dus ik vind uw stelling, u trekt het in het belachelijke en daar moet ik toch iets tegenin brengen dat ik dat absoluut niet vind.

Mevrouw De Raadt: Ik zeg het lachend, maar het is geen grap. Dit staat er letterlijk. Wij zijn naar die boot gegaan in New York om te netwerken met de gemeente Amsterdam. Dan vraag ik me wel af: waarom hebben we dat in de afgelopen 20 jaar niet gedaan toen die hier om de hoek lag, in de haven. Maar goed, wat ons betreft conclusie, het is niet echt een doelmatige besteding van gemeenschapsgeld en wij dagen de afdeling economie dan ook uit om voor de aankomende jaren met een beter voorstel te komen. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Actiepartij kijkt er toch een beetje anders tegenaan. Actiepartij vindt het ook wel interessant en leuk dat de naam Haarlem/Harlem, dat is toch een beetje bij elkaar komt. En gezien de voorlopige opbrengst nu zien wij de kosten ook niet als absurd groot. En Actiepartij Haarlem hoopt dat het tot verdere uitwisseling komt op het gebied van cultuur, van muziek, van kunst, van jazz wat ook genoemd wordt. Dus wat ons betreft is het niet problematisch en kan het voortgezet worden.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Trompetter. Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks bedankt het college voor de duidelijke uiteenzetting van de kosten en het werkbezoek van New York. En in algemene zin is GroenLinks positief tegenover stedenbanden, maar wel met een aantal voorwaarden. Het is goed om kennis uit te wisselen en te kijken hoe vergelijkbare problemen door anderen worden opgelost in een ander land. En dat is gebeurd. We zien uitwisselingen op het gebied van kennis, cultuur en onderwijs. Wel zullen we het college vragen om altijd zeer kritisch te zijn op elke uitgave die gedaan wordt voor deze reis, 20 duizend euro is in deze tijd opeens heel veel geld. Dit soort reizen liggen dus onder een vergrootglas en wij vinden terecht, het wordt al te snel als snoepreije gezien. Dus college, wees kritisch, wees transparant over de uitgaven en maak altijd goed

inzichtelijk wat er gedaan is en wat er bereikt is. En ook wat ik nog een beetje mis is het liaison tussen het bedrijfsleven.

De voorzitter: Meneer Van den Doel, u heeft een interruptie van mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Toch maar even tussendoor. U noemt het zelf al een stedenband. Maar wij hebben natuurlijk duidelijk afspraken over stedenbanden, daar is in het verleden natuurlijk al over gediscussieerd, want de ene stedenband met Mutare is afgevallen. We hebben Angers en Osnabrück over. En bedoelt u nou dat dit een officiële stedenband is? Dus u geeft toe dat het woord verkeerd gebruikt is?

De heer Van den Doel: In deze zin wel. Kijk, wij zijn natuurlijk op zich niet tegen stedenband. Maar Harlem/Haarlem is nog geen stedenband en dat noemen we ook niet zo. Het was meer in het kader van stedenbanden, de uitwisseling van tussen steden, de informatie van steden en de kennis die daar is. Maar goed, Harlem/Haarlem is geen stedenband.

Mevrouw Van Zetten: Oké, hoe noemt u het dan?

De heer Van den Doel: Ik noem het een vriendschapsband.

Mevrouw Van Zetten: Het is wat u betreft een soort van vriendschapsband die al een paar jaar bestaat en die structureel kan worden toegevoegd aan het beleid hier in Haarlem, alleen je noemt het geen stedenband.

De heer Van den Doel: Ik ben bijna klaar. Dus ik zou ook zeggen in het vervolg als het voorstel er komt om deze reis te doen, om dan ook meer inzichtelijk te maken wat je als burgemeester kan doen als liaison voor met name ook het bedrijfsleven. Kunst en cultuur wordt geborgd, dat vind ik terug in de resultaten. En inderdaad, Russel Shorto, die komt niet maar ze hebben het wel geprobeerd en daar heb je daar de kans voor. Dus je krijgt kansen die je hier in Nederland niet hebt, die je daar in New York wel krijgt. Dus ik denk dat dat verstandig is. Ik denk dat het ook goed is om Haarlem in Harlem te promoten, dat is helemaal geen slechte zaak. Maar wij vragen wel dat duidelijk is wat de commissie beoogt en ook vooraf dat er wordt bedacht: wat voor resultaten brengt dat op? Ik zou het bijvoorbeeld interessant vinden dat voor dat je weer gaat, dat je kan zeggen: nou, we zijn een jaar of twee jaar geleden geweest. En na twee jaar zien we dat er dit gebeurd is, dat je dus daadwerkelijk resultaten van het netwerk inzichtelijk maakt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dat vind ik een interessante, dat u zegt: laten we na twee jaar kijken wat de resultaten zijn. Nu zijn we al drie keer geweest, ik geloof twee keer met de burgemeester en een keer ambtenaren alleen. Ze zijn ook al een aantal keren hier geweest. Kunt u mij vertellen wat dit concreet heeft opgeleverd?

De heer Van den Doel: Ik denk dat ik dat net aan de burgemeester heb gevraagd. Dus als ik het wist, dan had ik het niet hoeven vragen.

Mevrouw De Raadt: Excuus, dan heb ik dat gemist. Maar op het moment dat we dus dan kunnen zeggen van: oké, we hebben het nu 3-4 keer geprobeerd, we hebben dan wel een beetje, we noemen dat op de zaak opgeflutte resultaten, maar dus niet echt iets concreets. Als dat inderdaad de conclusie is die we moeten trekken, dan bent u het met me eens en dan kunnen we zeggen: dan kan het gemeenschapsgeld wel doelmatiger besteed worden.

De heer Van den Doel: Daarmee gaat u ervan uit dat wij als resultaat precies hetzelfde denken als wat u denkt en dat hoeft niet per se zo te zijn. Dus ik wil graag de burgemeester horen, naast dat er opgeschreven is dat het op de lange termijn ook iets oplevert. En dan kunnen we daarover nadenken. Maar ik wacht dat even af.

De voorzitter: U heeft ook nog een interruptie van mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik ben toch wel benieuwd naar uw mening, want u bent GroenLinks, u heeft een bepaald idee van de wereld. Ja, tot mijn verassing ging uw eigen wethouder van GroenLinks ook nog mee met die reis, terwijl in het verleden er geen wethouder mee ging. Gewoon met het vliegtuig op en neer. Inmiddels hebben wij allerlei discussies in het land van: moeten we niet meer met de trein? En dan denk ik: die energie van culturele uitwisseling en ideeën, die had je ook kunnen zoeken in je eigen stedenbanden. Want tot mijn verassing niet heel erg, maar Angers, wie gaat er dan mee? Haast niemand, dus daar wordt geen energie in gestoken. En waarom dan wel in New York? En daar zou ik wel van u een antwoord willen hebben. Want heeft de wethouder cultuur nou in feite, wat heeft het nou eigenlijk opgeleverd die vliegreis op en neer?

De voorzitter: Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Een aantal verbanden tussen de archieven, tussen culturele instellingen. En als de wethouder cultuur daar is, dan kan ze daar als liaison kan ze daar een katalyserende werking hebben en dus makkelijker de contacten tot stand brengen.

Mevrouw Van Zetten: Dat vind ik nu echt een praatje voor de tribune. Want je hebt natuurlijk toch wel geld uitgegeven als gemeente, dan wil je toch een concreet resultaat hebben van de dingen die je hebt gedaan. En dit soort praatjes, die kan ik ook houden als ik ergens naartoe ga. Want ik heb helemaal niks gezien. En daarvoor gaf ik het ook het voorbeeld van Shorto. Want toevallig kende ik mensen die wel met die Shorto hebben gesproken. En dan denk ik: ja, dan had je ook even kunnen bellen en dan had je misschien een goed resultaat gehad. Dan was die hele vliegreis natuurlijk niet voor nodig geweest, dat begrijpt u natuurlijk ook wel.

De voorzitter: Is er nog iemand uit deze commissie die iets wilt toevoegen? Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, de belangrijkste vraag natuurlijk aan de burgemeester: wanneer krijgen wij nu die stedenband met New York? Dat is onze grote wens.

De voorzitter: Maar meneer Smit, u heeft geen spreektijd meer. Heel snel dan, nu niemand oplet, en kort.

De heer Smit: Dank u wel. Het belangrijkste voor Open Haarlem is dat wij bij een volgend bezoek is dat wij graag zien wat er van tevoren van een reis wordt verwacht, wat de doelstelling is, wat het target is en dat we vervolgens ook een stuk evaluatie krijgen. Wij vinden eigenlijk het bezoek aan New York allemaal iets te vrijblijvend. En daardoor herkennen wij de twijfels van Hart voor Haarlem. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Dan is nu het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Ik denk dat, je kunt hele lange discussies voeren over: wat heeft het überhaupt voor zin dat je contacten hebt als stad buiten je eigen stad, in Nederland, waarom doen we het? Hoeveel levert het precies op? Vooral als je zegt van: dat moet dan in geld vertaald worden. Kost het ook nog wat? Want ik denk dat je dan de vraag zou moeten stellen over alles waar we bij betrokken zijn. We zijn lid van

de VNG, moeten een contributie betalen, doen alle Nederlandse gemeenten. Maar als we het zouden opzeggen, wat zou het ons precies kosten? De contacten die we hebben op allerlei manieren, van: hoe waardeer je wat eruit komt? Als college hebben wij, want het initiatief komt niet bij het college vandaan, ook niet bij mij. Want de eerste reis vond inderdaad plaats op basis van een bedrijf wat contacten in New York gelegd had, om mensen die een bedrijf starten, die een idee hebben om een bedrijf te starten, om daar een wedstrijd in New York aan te koppelen als een stimulans. Nou, ik heb gezien, want ik ben daar het tweede jaar mee geweest, wat dat voor een enorm enthousiasmerend effect heeft. Ik denk dat jullie daar geen idee van hebben. Ik weet ook niet of je het idee hebt wat het doet als je internationaal bezig bent. Je bent bezig met je eigen ding, je hebt een idee, je probeert daar mensen enthousiast voor te maken en dan kom je in contact met mensen in een ander land waar ook op zo'n manier mensen bezig zijn. Je wisselt ideeën uit, je ziet mogelijkheden om ook elders aan de slag te gaan. Dat is dat economische initiatief daar. Daar is toen een wethouder mee geweest, wethouder Langenakker, die erg enthousiast was om te zien hoe dat werkte. Hoe mensen enthousiast zijn over contacten die er ontstaan en over wat voor soort mensen je contact mee hebt gekregen in New York. De toegevoegde waarde van zo'n gemeentelijke delegatie, dat hoor je in heel veel landen, maar dat geldt zeker hier ook, dat is dat een aantal autoriteiten daardoor geïnteresseerd raken. Want er komen duizenden, tienduizenden, misschien wel honderdduizenden delegaties die gaan naar New York en die hebben daar contacten. Het feit dat wij door dat toch redelijke unieke contact Haarlem/Harlem in staat zijn om op een hoog niveau in te steken met mensen van het gemeentebestuur van New York. Echt, ik heb gezien hoe moeilijk het was voor de burgemeester van Amsterdam. Uiteindelijk is het gelukt om helemaal in de marge aan het eind nog even een ontmoeting te hebben. Maar het is heel ingewikkeld om met het bestuur van zo'n stad contact te hebben. En wat wij gezien hebben, dat staat in dit stuk. En ik snap dat als je geen idee hebt hoe het in elkaar zit, dat je zegt: het zegt me helemaal niks, dat kan ik me voorstellen. Maar geloof me, het is echt bijzonder hoe we door het unieke karakter van dit contact erin slagen om met de president van een van de vijf boroughs van New York, die ook in het stadsbestuur van New York een belangrijke rol speelt, om die zo intensief betrokken te hebben bij ons bezoek. En dat betekent niet alleen dat ze daar zelf iedere keer bij was, maar dat ze ook haar best gedaan heeft om ons in contact te brengen bijvoorbeeld met de top van de politie daar in New York. Nou, u kunt zich voorstellen dat de veiligheidsproblematiek in New York van een bepaalde orde is en dat het in ieder geval voor mijzelf een buitengewoon leerzaam en belangrijk iets geweest is om daar met mensen van de politie New York te praten. En waarover hebben wij het gehad, daar de problematiek van de achterstandsjeugd, de manier waarop die van de maatschappij vervreemd zijn en de manieren waarop je kunt proberen en wat in die stad ook daadwerkelijk geprobeerd wordt om de jeugd te betrekken bij de samenleving, de politie daar een rol bij te laten spelen. Ik heb dat hier intern bij de top van de Nederlandse politiecontacten over gehad van: joh, wat interessant wat daar gebeurt. Wat voor mogelijkheden zitten daar misschien voor ons bij? Dan zeggen jullie: ja, maar wat levert dat nou voor Haarlem op? Hoeveel geld?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik wil toch even interrumpen, sorry hoor. Maar ik vind u toch wel een beetje badinerend tegen ons spreken van dat wij geen idee zouden hebben.

Burgemeester Wienen: Ik hoor niet dat u ook maar enige toegevoegde waarde ziet in dat soort dingen.

Mevrouw Van Zetten: Ik hoor u zeggen een beetje dat wij geen idee hebben hoe dat werkt. Kijk, ik ga op vakantie en dan ontmoet ik ook mensen en dan doe ik ook ideeën op. Het gaat er mij om dat u, ik begrijp best uw enthousiasme, u had ook naar Hong Kong kunnen gaan en daar ook van alles kunnen bereiken en ook

ideeën opdoen. Ik begrijp uw redenatie Haarlem/Harlem geeft u een beetje een speciale band. Maar het gaat Hart van Haarlem om: u houdt hier nu een heel enthousiast verhaal, wij zien dat er sluipende wijze een soort band wordt opgebouwd met New York. En dat vind ik allemaal prima, maar ik heb wel drie keer vragen moeten stellen voor wij eindelijk een beetje een idee kregen wat u daar met uw delegatie deed. Want het was een soort vanzelfsprekendheid dat wij naar New York gingen. Ik was gewoon nieuwsgierig: wat doen we daar dan eigenlijk? Dat vind ik een redelijke vraag, want we geven er een hoop geld aan uit. En ik vind het ook van, en dan vind ik eigenlijk uw antwoord een beetje wat ik zeg badinerend.

Burgemeester Wienen: Het grappige is nou dat u dat nu badinerend vindt, terwijl ik het gevoel heb: alles wat er staat, want u heeft een antwoord gekregen. Misschien wat laat, dat zou kunnen, dat weet ik niet precies hoeveel tijd daartussen zat. Maar u heeft een antwoord gekregen, daar worden een aantal dingen genoemd, daarover heeft u in ieder geval niet met veel waardering gesproken. U heeft het gevoel van: dit stelt allemaal niks voor. Ik heb een punt ...

Mevrouw Van Zetten: Wat mijn punt is: u gaat een soort beleid voeren, wat ook geld kost, waarvan de raad eigenlijk buiten staat. En waar wij met zijn allen nooit hebben gezegd van: goh, laten we het een vriendschapsband noemen of een stedenband. Dan zou ik ook terecht vinden dat u ook raadsleden uitnodigt om deze ...

Burgemeester Wienen: Waarom dan? Dat vind ik nou interessant.

De voorzitter: Ik ga even ingrijpen, want u spreekt nu allemaal zonder tussenkomst van de voorzitter. U ook en u ook. Dus mevrouw Van Zetten, u heeft het woord nu.

Mevrouw Van Zetten: U had ons daar misschien meer in mee moeten nemen. En u ontsteekt nu met een enorm enthousiast verhaal dat u met de politie heeft gewerkt, dat is allemaal prima. Ik heb er nog helemaal geen resultaat van gezien, we hebben er ook nooit wat over gehoord. En dan gaat het mij om dat er misschien, als we dan met zoiets beginnen en het allemaal zo nuttig is voor Haarlem, dat we daar meer verslag van krijgen. En dat hoeft helemaal niet nu. Maar ik heb ook gevraagd: zijn er vorige keren, toen zijn er ambtenaren geweest, wat hebben ze daar eigenlijk gedaan en mogen we daar nog verslag van ontvangen? En wat is het doel van deze reis en mogen we daar een verslag van ontvangen? Gewoon op papier.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Zetten. Ik heb u wat extra spreektijd gegeven, want ik weet dat u speciaal voor dit onderwerp bent gebleven, maar de spreektijd is nu op.

Mevrouw Van Zetten: Mag ik dan nog, voorzitter, even een punt van de orde. Ik zie GroenLinks in het vorige punt waren we al eindeloos aan het praten met nul seconde spreektijd. Nou, ik zie het op de tribune.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, mijn pasje staat op GroenLinks omdat het technische storing is dat ik geen voorzitterspasje hebt. Dus alle tijd die ik gebruik wordt ook afgetrokken van de GroenLinks fractie, vandaar.

Mevrouw Van Zetten: Dat is een hele geruststelling dan. Ik dacht: we gaan natuurlijk wel eerlijk met elkaar om.

De voorzitter: Zo is het. Dus nu is het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Wienen: Kijk, ik wil helemaal niet badinerend doen over wie dan ook hier in de raad. Wat ik wel wil, of in de commissie, als er hier kritische vragen gesteld worden van: ja, wat heeft dat nou voor zin? Dan wil ik daarop antwoorden en dat doe ik met enig enthousiasme. En ik zeg erbij: ik krijg uit de vraagstelling de indruk dat er niet echt begrip is voor het feit dat het een redelijk unieke kans is dat je als gemeente in Nederland met deze omvang op redelijk hoog niveau in New York allerlei contacten krijgt. Simpelweg, het is ontzettend simpel, dat geef ik ook toe. Het heeft deels te maken met gewoon bepaalde mensen dat er een klik is. En het heeft te maken met het feit, en dat is de eerste oorzaak, die Amerikanen vinden het grappig: Haarlem/Harlem. En je merkt gewoon dat dat deuren opent. En als dan vervolgens in die contacten, dat ze dat zelf ook waardevol vinden. Het feit dat mevrouw Brewer dat die hier in Haarlem op bezoek gekomen is, dat je dat mevrouw Brewer, en dat vinden ze dan bij Sharpdome heel bijzonder dat we op bezoek komen met de president van de borough van Manhattan. Want dat is ook in Amerika is dat iets. Dan denk ik van: ja, het is lastig om te zeggen, nou ga ik het meten en dat levert ons zoveel op. Het betekent een redelijk unieke kans op contacten die voor Haarlem relevant zijn om ervan te leren, om te stimuleren in cultureel en in economisch opzicht. Dat is mijn overtuiging en ik kan me voorstellen dat jullie zeggen: ja, maar dat moet meer zijn dan alleen maar een paar woorden, dan wil je ook dingen zien. Nou, er zijn voorbeelden hier genoemd en ik vind dat er iets te makkelijk aan voorbij gegaan wordt wat hier dan staat. Want daar zitten echt een aantal hele interessante contacten bij die pas op termijn gaan leiden tot daadwerkelijke uitwisseling. Bijvoorbeeld hoorde ik dat, maar dat is dan een voorbeeld, bij Haarlem Jazz, waar ze toch enthousiast zijn nu weer wat meer met jazz te gaan doen, die zijn weer naar New York geweest, dus los van deze reis, omdat er een aantal contacten daar ontstaan zijn en dat ze daar opnieuw geweest zijn om afspraken te maken over volgend jaar. Nou, ik vind dat waardevol en dat is maar net hoe je ernaar wilt kijken. Ik denk dat dat een toegevoegde waarde is dat wij heel scherp zijn als het gaat om de kosten. De kosten zijn in de praktijk ietsje lager nog dan in het overzicht hier, omdat er een aantal reserveringen staan die in de praktijk nog wat lager waren. Er wordt niet met geld gesmeten. Ik vind het een beetje onlogisch om te zeggen: waarom gaan er dan geen raadsleden mee? Aan de ene kant wordt er gezegd: je moet zo min mogelijk mensen meenemen, waarom gaat er überhaupt een wethouder mee? Waarom gaat er een ambtenaar mee? En dan is het toch niet echt logisch om te zeggen: waarom gaan er eigenlijk geen raadsleden mee?

Mevrouw Van Zetten: Dat zeg ik omdat u ons het voorhoudt dat u er zelf zo ontzettend veel van geleerd heeft. Dan denk ik: misschien willen wij dat ook wel. Los daarvan, maar eventjes: het is natuurlijk niet alleen aan u voorbehouden om heel veel op te steken in het buitenland. Daar zouden wij zelf ook wat kunnen doen.

De voorzitter: Ik ga ingrijpen, want mevrouw Van Zetten, u komt er gewoon weer tussendoor. Er staat nul op de meter.

Wethouder Wienen: Ik wil even reageren.

De voorzitter: Ja, maar ik geloof dat de heer Van den Raadt ook nog een opmerking had.

Wethouder Wienen: Dat weet ik. Die wil ik nu even meenemen, want dat zijn tegengestelde opmerkingen. Er is wel eerder ...

De heer Van den Raadt: U mag straks ook nog even, want volgens mij doen we allebei de duit in hetzelfde zakje. Want u had het over dat het sluipende wijs dat die band dan ontstaat. En u zegt nu van eigenlijk: waarom gaan er geen raadsleden mee? Dus zullen we nou als pilot voorstellen dat we gewoon een New York-Haarlem als stedenband toevoegen, kijken een jaar lang hoe dat gaat. Als wij als raad daar ook kennis ophalen en dat we dan een beslissing maken. We hebben nu maar twee stedenbanden, het is eigenlijk niet normaal.

De voorzitter: Dan lijkt me echt stof voor een initiatiefvoorstel, meneer Van den Raadt.

Burgemeester Wienen: De verzoeken stromen trouwens binnen, want er ligt ook een verzoek van een Europese hoofdstad die interesse heeft om met Haarlem een band op te bouwen. Maar goed. Nee, niet Parijs, maar dat maakt ook niet uit. Even nog: er is niet voor het eerst nu gesproken over bezoeken die gebracht zijn. Ik herinner me de eerste keer dat ik er geweest ben, ik ben nu dus voor de tweede keer geweest. De eerste keer dat er in de raad ook vragen gesteld zijn en dat die anders dan nu positief waren. En zelfs, dat was ook de heer Van den Raadt, dus in die zin is die consistent. Dat klopt, je bent consequent. Die heeft toch al gezegd van: als er enige kans bestaat om daar een officiële stedenband van te maken, dan juichen wij dat van harte toe. En dat werd toen, op dat moment in ieder geval, door niemand weersproken. Waarmee ik niet wil zeggen dat de rest van de raad het er dan dus mee eens was. Maar de toon toen was van: interessant, dat vinden wij veelbelovend. En nu is de toon wat kritischer, ik snap het, ik hoor ook mensen die zeggen: wij zien wel een toegevoegde waarde en wij zijn daar eigenlijk wel blij mee. Ik denk dat dat een kans is voor Haarlem maar dat je kritisch moet blijven. Het gaat er nooit om leuke reisjes voor bestuurders. Dat moge helder zijn, dat snap ik heel goed en dat moet voor iedereen ook duidelijk zijn.

De voorzitter: Ik denk dat we dit onderwerp voldoende ... Nee, nog niet. Mevrouw De Raadt die wilt nog een kleine nabrander geven.

Mevrouw De Raadt: Nee, zeker niet. Ik heb gewoon nog geen antwoord gekregen op mijn vraag, voorzitter.

De voorzitter: Wat was uw vraag ook alweer?

Burgemeester Wienen: Ik heb geen idee. Of ik weet of ze 1500 euro gehad hebben per deelnemer. Ik denk het eerlijk gezegd niet. En zeker niet voor bijvoorbeeld ons. Want dat staat volkomen buiten iets van hen. Het was onze reis en dat was in het verleden anders, toen was het hun reis en gingen wij mee. Omdat wij daar kansen zagen. Nu was het onze reis, wij hebben dat gedaan. En misschien toch ook nog in uw richting: dat vind ik dan eigenlijk een beetje flauw om te zeggen van: ja, u doet dat kennelijk om even met Amsterdam te kunnen netwerken en dan gaan we even naar New York. Uit het hele stuk wordt duidelijk: het gaat volstrekt om New York. En als een bijkomend punt wordt ergens achteraan gezegd: het was heel interessant dat wij tegelijk daar waren met een Amsterdamse delegatie en dat dat ertoe leidt dat je plotseling in die context met Amsterdammers, waar ze zien wat wij allemaal in New York doen, dat men het heel interessant vindt om met Haarlem allerlei dingen aan contacten te leggen die we ongetwijfeld, als we dat willen, kunnen wij hier ook ontmoetingen hebben. Hebben we natuurlijk ook vaak. Maar dit was een mooi voorbeeld.

Mevrouw De Raadt: Voorzitter, mijn vraag is beantwoord en ik heb nog een vraag.

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Goed, dus u garandeert hier, want ze hebben wel degelijk bij de vorige edities 1500 euro per deelnemer gekregen, en u zegt: dat hebben ze van het rijk. En dat is bij deze editie niet het geval geweest. Dat kunt u mij garanderen?

Burgemeester Wienen: Nee, want dat heb ik ook niet gezegd. Wat ik gezegd heb is: ik weet daar niets van. Dat lijkt me sterk, want dit was onze reis en niet hun reis.

Mevrouw De Raadt: Maar als ik de stukken lees is de organisatie weer hetzelfde.

Burgemeester Wienen: Precies andersom. Bij de vorige reizen gingen zij daarheen. Hoe ze dat financieren en hoe ze dat deden weet ik niet. En wij gingen daar ook heen en betaalden daar een bepaald bedrag. Nu was het anders, nu was het onze reis. En in dat kader zijn zij nu ook mee geweest, betaalden ook hun eigen kosten voor die reis, maar hebben voor ons een aantal dingen georganiseerd, omdat zij ook veel contacten hebben in New York. En dat vonden wij handig om dat op die manier te doen. Dus daarom is er nu aan hen die fee betaald die er in het verleden niet betaald is, want toen was het gewoon hun eigen reis.

De voorzitter: Ik wil met uw instemming dit onderwerp afsluiten, als u daarmee akkoord gaat.

14. Rondvraag

De voorzitter: We hebben nog een agendapunt, namelijk de rondvragen. Wie was er ongeveer? Meneer Garretsen, u had een rondvraag. Wie nog meer? Meneer Linder, meneer Sepers en meer Van den Raadt. Oké, dan ga ik gewoon het rijtje af. Meneer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja. Wij hoorden tijdens de eerste helft van deze vergadering, toen u niet aanwezig was burgemeester, dat u de volgende commissie bestuur, de commissie van bestuur in oktober, niet aanwezig bent vanwege een buitenlandse reis. En ik heb begrepen dat dat in het belang van Haarlem is. Misschien kunt u eens uitleggen wat voor reis u gaat doen.

Burgemeester Wienen: Als het gezegd is, ben ik benieuwd door wie. Want het heeft met Haarlem niet te maken.

De voorzitter: Ik kan me ook niet herinneren dat ik dat heb gezegd, meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Waar heeft het dan wel mee te maken, burgemeester?

Burgemeester Wienen: Ik neem daarvoor dagen vrij. Maar los daarvan, het is voor de raad van Europa en het is een monitoringbezoek aan Turkije, om voor de raad van Europa een verslag te doen van de situatie rond het lokaal bestuur in Turkije, wat op het ogenblik een gigantisch topic is. Wij hebben daar onder andere een gesprek met de burgemeester van Istanbul, ook ongetwijfeld heel interessant.

De heer Garretsen: Dan wil ik zeggen dat ik het ontzettend jammer vind dat u daardoor een commissie bestuur niet aanwezig kan zijn. En ik ben het niet eens met de belangenafweging dat u de raad van Europa verkiest boven het belang van Haarlem.

De voorzitter: Waarvan akte, meneer Garretsen. Meneer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, dank u wel. Op de agenda staat een hele lijst van wat er met een bepaalde toezegging is gebeurd, maar een onderwerp mis ik daarin. In de commissievergadering van 16 mei heeft mevrouw Meijs namens u toegezegd dat er een nieuw initiatief genomen zou worden door de gemeente om in de Smedesstraat samen met de cafébazen, de politie en de bewoners en de bewonersorganisatie die daar functioneren een nieuw initiatief te nemen om te kijken hoe de overlast na sluitingstijd, die daar geregeld plaats vindt, hoe die ingetoomd zou kunnen worden. En ik heb daar mijn oor te luister leggend in de buurt nog helemaal niets gehoord dat dat initiatief genomen is.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Sepers. Wilt u daar nu op antwoorden?

Burgemeester Wienen: Ja, ik kan daar in ieder geval van zeggen dat we daar wel mee bezig zijn, maar dat er nog niet een concreet gesprek is. U heeft misschien in de krant gelezen dat er aanvragen liggen voor andersoortige horeca, broodjeszaak waar ik vond en vind dat dat nog weer de problematiek verergerd. Dus dat is twee keer geweigerd, maar de Raad van State heeft twee keer gezegd dat ze dat onvoldoende gemotiveerd vinden en dat zij vinden dat dat wel moet kunnen. Mijn conclusie was dat ik, ik zou nog een keer zo'n besluit kunnen nemen, maar dat lijkt met niet zo zinvol. Dus we zijn nu aan het proberen om te kijken van: hoe kunnen we het zo goed mogelijk aan voorwaarden binden om de overlast zo veel mogelijk te voorkomen. En vervolgens staat de inzet om in overleg te kijken hoe wij, los nog van die extra vergunning, zo goed mogelijk kunnen komen tot beheersing van de situatie daar. Maar heel concreet: er is nu nog niet een afspraak gemaakt.

De heer Sepers: Maar mag ik ervan uit gaan dat dat dan toch op een afzienbare termijn wel gebeurt? Want dat zou ik toch wel graag willen horen.

Burgemeester Wienen: Misschien nog aanvullend op net: er is natuurlijk constant inzet om de overlast situatie daar te beperken. Zowel in de zin van dat er elke week de toezichtfunctie is en dat er regelmatig naar aanleiding van de ervaringen daar gesprekken zijn met de ondernemers, waar wij problemen mee hebben of met het publiek wat bij die ondernemers komt. Maar uw concrete vraag van: wilt u nog een keer een soort extra gesprek plannen om over de situatie te praten? Dat is door mijn collega toegezegd, dat zullen we doen.

De voorzitter: Ja, dat is eigenlijk niet de bedoeling, want het is de rondvraag van meneer Sepers. En als meneer Sepers akkoord gaat. Maar vooruit, gaat uw gang.

De heer ...: Het verbaast me dat u bij de Raad van State verloren heeft, dat er een extra vergunning is afgegeven. Vindt u dan niet dat u het initiatief moet nemen om wat te doen met het bestemmingsplan?

Burgemeester Wienen: Ja, ik ben het helemaal met u eens. Ik heb gekeken naar de motivering naar de Raad van State, naar ons. Ik vind dat wij goede argumenten, dat ik zelf goede argumenten had. Het is mijn eigen besluit. Maar goed, nu de Raad van State oordeelt zoals ze oordeelt van: nou ja, als u vijf vergunningen mogelijk maakt, en dit is wel een andersoortige zaak maar dan moet dat ook kunnen. Nou, dan moeten wij gaan kijken naar de manier waarop we dat formuleren. Daar heb ik ondertussen al opdracht voor gegeven om dat aan te pakken en met voorstellen te komen om dat te veranderen.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Trompetter. U had helemaal geen rondvraag, sorry. Meneer Linder.

De heer Linder: In de krant is verschenen dat in Haarlem de langste wachtrij is voor een gratis huwelijk. En daarom was de vraag aan de burgemeester van wat hij denkt daaraan te doen en eventueel extra momenten te maken dat die wachtlijsten teruggaan. En in die zin ook in de omgeving, in Bloemendaal mogen Haarlemmers bijvoorbeeld niet trouwen, dat is tegen de wet. Dus de vraag in hoeverre dat daar de burgemeester ook tegen die gemeentes toe in gesprek over gaat. Ja, je mag er wel maar niet gratis. Ik heb het over gratis trouwen, hè. En verder is het de vraag in hoeverre dat het ook wettelijk mag dat alleen maar getuigen aanwezig mogen zijn. Want er staat hier dat de gemeente Haarlem in overtreding is met de wet en daar niet meer mensen bij mogen zijn bij een gratis huwelijk.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Wij hebben ook geconstateerd dat het de populariteit van het gratis huwelijk enorm toeneemt. Dat is een wettelijk voorschrift dat je die mogelijkheid moet hebben. Maar misschien maken we het wel te aantrekkelijk. Ik vind zelf als je gaat kijken naar de achtergronden, er zijn steeds meer mensen die op kosten van de gemeenschap, want dat betekent gewoon dat je de kosten die ermee samenhangen niet wilt betalen, op kosten van de gemeenschap gratis trouwen en vervolgens een peperduur huwelijksfeest met weet ik niet hoeveel gasten in het buitenland, weet ik waar, hebben. Dan vraag ik me af: is dat nou de bedoeling? De bedoeling van de wet is om mensen met weinig middelen in staat te stellen om ook gewoon in het huwelijk te treden. Dat gaat dan op een hele sobere manier en daar moet voldoende ruimte voor zijn. Dus wat wij sowieso gaan doen is kijken hoe wij meer ruimte kunnen creëren. Maar wij gaan ook kijken hoe wij misschien toch wat schifting kunnen gaan maken tussen de doelgroep waar het eigenlijk voor bedoeld is, namelijk de mensen met weinig vermogen die op die manier toch gewoon zonder aarzeling een huwelijk kunnen sluiten, en hoe wij deze nieuwe ontwikkeling. En zeker als dat mensen van buiten Haarlem zijn, dus die zeggen van: joh, in Haarlem is dat gratis en dan kan je daar terecht. Elke gemeente heeft voor zijn eigen inwoners die mogelijkheid. Maar in Haarlem kun je ook als je in een andere gemeente woont dat doen. Dus er komen mensen, die komen gratis trouwen in Haarlem terwijl ze hier niet wonen. Dat is iets waar van wij zeggen: daar gaan we toch nog eens kritisch naar kijken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Mag ik even duidelijk zijn. Het is zo dat het Nederlandse wet is dat iedereen waar dan ook gratis mag trouwen. Dus dat betekent ook dat een Haarlemmer gratis in Maastricht mag gaan trouwen. Dus dat die mensen ook alle recht hebben om bij ons te gaan trouwen. Het enige is dat omdat onze omliggende gemeentes daar moeilijk over doen, dus in die zin in overtreding zijn met die wet, waarschijnlijk meer mensen hier komen trouwen. Dus daarom de vraag.

Burgemeester Wienen: Sowieso is dat natuurlijk al, waarom zou dat zo zijn. Omdat ze niet in de gemeente Heemstede zouden kunnen trouwen, de inwoners van Heemstede wel gratis, krijgen wij een toevloed van mensen. Dus niet Heemstedenaren, want die kunnen gewoon in Heemstede trouwen, maar een toevloed van mensen die zeggen: we willen met alle geweld in Heemstede trouwen, maar dat kan niet. Dan gaan we niet naar onze eigen plaats, dat is een andere plaats kennelijk dan, dan gaan we naar Haarlem. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het ook niet helemaal kan volgen. Ik snap uw punt als u zegt van: mensen die aangewezen zijn op deze service, die al heel lang bestaat, daar moet je wel zorgen dat het een reële mogelijkheid is. Dus wij gaan ernaar kijken, wij willen ook wat extra mogelijkheden creëren. Maar wij willen ook kijken van: hoe gaan we toch ook, en ik snap waarom die andere gemeenten daar kennelijk ook toe gekomen zijn, hoe gaan wij het proberen weer een beetje paal in perk te stellen, op kosten van de gemeenschap een gratis bruiloft te hebben en vervolgens heel veel geld uit te geven aan je privéfeest.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ik denk dat het toch natuurlijk komt door die ademhalen campagne, dat iedereen gratis gaat trouwen. Maar de vraag is: waarom moeten wij in de krant lezen dat de criminaliteit in Haarlem stijgt. En in dat artikel worden ook alleen getallen van de politie gebruikt, terwijl we natuurlijk ook hele database van handhaving hebben. Dus wanneer gaat u ons informeren dat het hier steeds gevaarlijker wordt en komt u met alle getallen?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Volgens mij hebben wij gewoon afgesproken dat u van tijd tot tijd de cijfers krijgt. En dat gebeurt niet iedere keer tussendoor. En als er behoefte is om dat vaker te doen, dan kunnen we daar nieuwe afspraken over maken. Maar volgens mij hebben we gewoon afspraken over dat wij gewoon van tijd tot tijd sturen wij de cijfers van de verschillende monitoren sturen we aan u door. En dat geeft u een overzicht hoe de ontwikkeling is. En ik denk niet dat het de ontwikkeling is per maand ofzo, maar dat je op die manier over de jaren heen goed kunt volgen hoe de cijfers zich ontwikkelen.

De heer Van den Raadt: Heeft u dan een idee waarom de raad nu groot met dat gegeven komt? Waar wij dan kennelijk iets langer op kunnen wachten, omdat dat in het schema ... Is er iets aan de hand wat wij moeten weten? Misschien een verkeerd bericht, dat kan ook.

Burgemeester Wienen: Ik constateer, er is sprake van een jarenlang dalende tendens van aantal belangrijke indicatoren. Dus cijfers bijvoorbeeld van inbraken en dergelijke zijn al jaren aan het dalen. Maar je ziet soms wel fluctuaties en dan zie je dat ze toch weer even iets omhooggaan. En het kan zijn dat de krant dat onmiddellijk oppakt en zegt van: dat is bijzonder. Dat zou kunnen, ik weet het niet. Ik zou even moeten kijken. Er zijn ook een aantal specifieke dingen die mij ook zorgen baren en waar de krant wellicht van zegt: dat zien wij ook op grond van die indicatoren en dat is aanleiding om daar eens journalistiek eens aandacht aan te besteden. En volgens mij weet u zelf ook dat er een aantal van die ontwikkelingen zijn en daar zijn we druk mee bezig om te proberen daar wat aan te doen. Maar dat is niet altijd even makkelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de rondvragen. Dus daarmee is ook deze vergadering ten einde.

15. Sluiting

De voorzitter: Allemaal hartelijk dank voor uw komst.